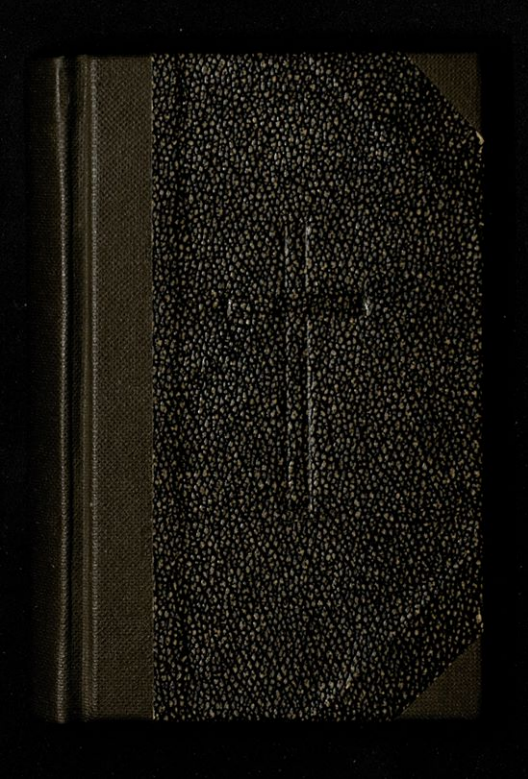
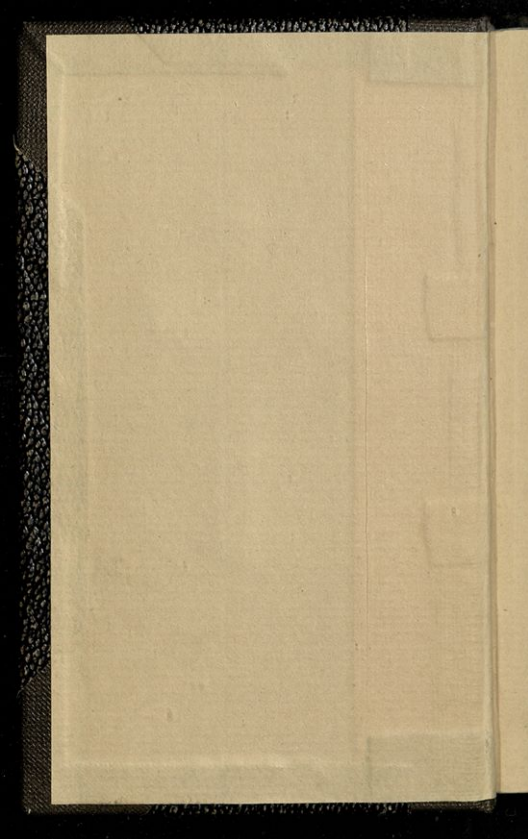

103
m. & son

17, 78

DÜHOVNI ÁLDOVI

ali

MOLITVENE KNIGE

Krszcseńkom na szrdcz ai dűse
opravo i obeszeljávanye vű túzni
'zitka vöraj.

Szprávlene

po

Czipott Gyűrji,

evangelitsánszke Hodoske fare dűhovniki.

Muraszombat 1888.

Najde se v Muraszombati pri Árvai B.
(Ascher B. i szinôvi).

4 103444

A' vend Nemzetnek ezen igen
szükséges, 's busgó-áhétatos, és szivre
reható Imádságokból álló Könyvetske
szabadon ki-nyomtatathatik. — Írám
Puczinczon October holnapnak 2 - kán
1828 - dik Esztendőben.

Nemes Berke Ferencz m. p.
Puczinczi Evang. Lelki Tanító. All Esperest,
és Censor.

201221045

PREDGOVOR.

Csloveka naj véksi czíl na etom szvejtí je ta krsztscánszka popolnoszt, i 'z nyôv vküphodécse blá'zensztvo. Vnoge prilike pelajo do toga czíla. Med temi, stimam, je nej ta náj ménsa, hasznovite pobo'zne knige; i med temi szo pá te molitvene knige náj prednyesega réda. Tô je to prvo, ká je zrok dalô no eti knigicz szpíszanye.

Zmènkanye vszáksi kníg med Szloveni je tak veliko, kaj, ki vecs jezika nezna, szebé nikak ne more oprávlati, nej pri grêsnom sztopáji pobátriviti, nej pri 'zalosztom vdár-czi obeszeliti, nej vu szrcza pobo'znoj 'zelnosztí sze Bogi pomoliti.

Eti

Eti je tak tüdi potreбно bilo zmocsti.
Pri czêlom deli szem na to gledôcs
sze tak dr'zao, i czílao: naj, kak je
náj bole mogôcse, szrdcza potreb-
csinam odgovoriti morem, i kak stí-
mam; tüdi vszáki cslovek náide vre-
tino sz-stere, csi li scsé, lehko za-
jímle.

Moje szrcsno 'zelênnye je tô: da
bi sz-tém málim áldovom, steroga
szem ovo! zdaj na moje dráge do-
movine oltár doli djáo, hasznoti mo-
gao; i csi sze szamo pri nisteri
szrdczáj tô zadobí — plácsani je
moj szrcsen trúd. Szám Bog dáj i
etí szvojo pomôcs i miloscsó!

Hodos na novo leto 1829.

Czipott Gyüri m. p.

dühovnik.

I.

Utrásnye i vecserásnye
molitve.

Molitev za nedelo ütro.

Sz-Tvoje nezgovorne milosztí i dobrôte, oh dober szvétí Bôg! mi e pá eden novi i takájse znameniti dén gorízísao; pá sze znôvics veszelim 'zitki mojemi; znôvics szkúszim Tvojo nezgrüntano lübeznoszt. Ne henyas Ti nigdár z-menom dobro csiniti, i Tvojo verno ocsinszko szkrbnoszt nad menom odícsiti. Toga szí vu preminocsoj nocsí pá bole novo szvedosztvo dáo. Pod Tvojev zmo'znov obranbov szí Ti mené od vsze pogübeli varvao, mirovén pocsinék

csinek vtálo, i po szlatkom szne
vszo mojo oszlableno môcs ponôvo,
pokrêpo, i czêlo têlo bole o'zivo.
Hvála Tebi, neszkoncsana dobrôta!
za eta Tvoja velka dobrocsinenya;
hvála Tebi, kaj ete — na Tvojo
díko nasztávleni dén — szí mi tüdi
szrecsno zadobiti dopüsztó. Kak bla-
goszloven more meni té dén bidti;
kak more nemrtelne düse moje
blá'zensztvo zavrsávatí; csi ga tak
obrném na haszek, kak Ti 'zelês!
Ti mi szám daj k-tomi môcs i je-
drnoszt, oh nebeszki dober Ocsa!
Ne dopüsztí, kaj bi té szvétí dén
szamo szvetszkim márnim radosztam,
goriáldüvao. Na tô, isztína, szí tüdi
nasztavo eden dén, naj vu nyem 'zitka
szkrbi na sztrán denem, od vnôgi
dêl i trüdov, pod sterimi szem sészt
dni

dni trpo, szí odêhnem, i szrdcze szí
 raszveszeljávam. — Dopüsztiš mîlo-
 sztivno: vu nedú'zni radosztaj tál
 vzéti; tákse obészelnoszi v'zivatí,
 stere szo Tebi prijétne, mojoj ne-
 mrtelnoj düsi dosztôjne, i tim bli'z-
 nyim mojim neskodlive; ne prepo-
 vedávas vszepovszéd veszelja iszkati,
 ali szamo tak, naj sze sz-toga naj
 véksega dugoványa, k-steromi sze
 dnesz dr'zati morem — z-moje düse
 — ne szpozábim. — Moj naj véksi
 czíl more dnesz bidti: pamet szí
 prcszvecsávati, vu szvétoga vadliivá-
 nya szpoznanyi gorijemati, i szrdcze
 moje na vsze dobro pobüdjávati.
 Rejsen dnesz od vszega, ka mi ove
 dni pamet k-szebi vlecsé, i prav po-
 glédnoti vo düse sztán ne dopüszti
 — daj tüdi vrémen i priliko mám
 z-do-

z ; dosztójnov paszkov premiszliti:
 káksi bíni jeszo escse vu meni, i kak
 trbej vise idti vu dobrom. I kak
 zvelicsitelna more bidti na tô gle-
 dôcs ta ocsiveszna Bo'za szlü'zba,
 csi dosztójno kebzüjem ino sze verno
 vcsím. Ne daj mi, oh Bog! eto na
 düse moje osznovávanye nasztávleno
 príliko ali zamüditi, ali pa z-mrzlim
 szrdczom gorivzéti. Daj da z-veszé-
 lim szrdczom idem vu Tvojo szvéto
 hí'zo, i sz-timi drügimi navküp zvi-
 šávam Tvoje szvéto imé. Zbüdi vu
 meni právo pazlivoszt, da, ka szem
 du'zen Tebi na diko, i meni na
 düse oprávlanye csiniti, z-jedrnim
 szrdczom csinim. Vcsíni za haszno-
 vito, ka sze vu Tvojoj rêcsi glászi.
 Daj po tom szvetloszt pámeti mo-
 joj ; zbôgsaj mi szrdcze ; poszvéti

mi volô, i nagni na vsze, ka je
 Tebí prijetno. Pomágaj mi ta csüta
 opomínanya z-dobrim i pobóznim
 szrdczom gorivzëti, i vszepovszéd
 vu 'zitki mojem sze nyih dr'zati.
 Szká'zi Tvojo miloscso i blagoszlov
 vszém, ki Te dnesz csesztíjo; po-
 véksaj je vu krsztcsánszkom csí-
 sztom návuki, i vkornyávaj vu nyi-
 hovi szrdczáj bole ino bole vu vere
 nase bozánsztvi zagvüsnoszt; daj
 nyim volô, môcs i modrôszt, da vu
 krszcsánszkoj popolnosztí vise pridti
 morejo. Daj Tvoje rêcsi glaszi-
 telom szvétoga Dühá dári, da vu
 onoj velkoj csésztí, vu stero szí je
 posztavo, verno, jedrno, i z-vnogim
 haszkom hodíjo. Posli, oh Goszpod-
 ne, posli vu Tvoje goricze verne
 delavcze, da sze tak Tvoje krále-
 sztvo

sztvo bole razsirjáva, Tvoje velko
i odicseno ime tém vecs za szvéto
szpoznavsi, Tvojo volô radi csinijo,
i na právo blá'zenstvo ji tém vecs
pridti more. Tebi bojdi dika i hvála
ná veke, Amen.

Molitev na nedelo vecsér.

Kak Te morem dícsiti, miloszti-
ven dober Bôg! za vsa ona dobra,
stera szí Ti ete szvéti dén z-me-
nom vcsíno? Toga dnéva vszáki tál
szvedocsi od Tvoje neszkoncsane
dobróte. Z-onim pocsinkom, vu ste-
rom szí mi dnesz od moji teski dél
odêhnoti dopüsztó, mojo môcs szí
ponôvo; sz-priátelsztva veszeljámi szí
mi szrdcze razvészelo; i po Tvoje
rêcsi

recsi predganyi szí naprejkostati dáo
onoga blá'zenstva szlatkoszt, stero
nigda vu Jezusa i vnôgi zvelicsani
düs tüvárístvi v'zívaó bodem. Moje
szvéto vádlüványe szem bode szpô-
znao; na nistero zvelicsitelno isztino
szí me opômeno; na toga dobroga
lúbézen zmo'zno nadigno; na 'zitka
teskôcse gledôcs trôst i bátrivnoszt
vu szrdcze moje vlejao, i nemrtel-
nosztí vüpanye vu meni potrdo. Zvi-
sávaj Bôga, oh düsa, i ne szpozábi
sze 'znyega dobrôt! Oh! kak bi
blá'zen bio, dabi ete czêli dén poleg
Tvoje vôle ta potroso; ali ne mo-
rem tajiti, kaj szem i dnesz z vnogim
tálom pregrêso. Etoga szvejta lübe-
zen, i nerédne telovne 'zelé szo mi
i dnesz pamet odbile od toga, ka-
za naj vékse dugoványe prestimati
mogao.

mogao. Ona vcsenyá, opomínanya,
i trôstanya, stera szem sz-Tvoje
rêcsi csüo, li krátko vremen szem
vu pámeti zdr'zao. Meszto toga, kaj
bi tim bli'znyim dobro példo dáó,
szem je lehko ali z-gucsom, ali z-de-
lom na hüdo nadigno. Tí szrdcz
zbrojávecz, vszaznajôcsi Bôg! náj
bole znás, gda, kakda, i kelikokrat
szem vgresó. Oh! odpüsztí, vsze mi-
losztí Bog! Tvojmi szlabomi deteti
vsze hüdo ponásanye. Sz-czêloga
szrdczá 'zelém od dnéva do dnéva
vu vszem dobrom vise pridti, i vsze
tak csiniti, kak Ti zapovedávas.
Vszaznajôcsi! Ti dobro vídis moje
namenyávanye, odpüsztí mi grehe, i
daj mi môcs na dobro. Zdaj sze 'ze
na nocsno pocsívanye szprávlam.
Ti, koga ocsí nigdár ne zadrêmlejo,

Tí

Tí vekivecsen vszamogôcsi bránitel,
ne vzemi od méne i v-etoj nôcsi
Tvojo milosztivno obranbo; odvrni
milosztivno vsze, ka bi mi skoditi
stelo; i daj mi ütrásnyi dén vu no-
voj moci, i vu dobrom zdravji za-
dobiti. Tüdi te moje lübléne, i vsze,
za stere szem du'zen moliti, vu Tvoje
ocsinske roké porácsam; vzemi je
vu Tvojo obranbo; vcsíni je za-
gvüsne, kaj je lübis. Takájse pa naj
nadigáva nász Tvoja velka lübéz-
noszt k-Tebi na právo bojaznoszt, i
na vszega dobroga verno csinênye,
notri do onoga hípa, gda od etecz
odhájavsi Tvojo odícsenost bl'ize
szpoznamo, i Tebé z-angelmi, i
zevszemi blá'zenimi düsami brezi
koncza zvisávamo. Amen.

Molitev na pondelek ütro.

Neszkoncsane dobrôte Bôg! vsze-
ga sztvorjênya milosztiven szkrble-
nik! na Tébe glédajo vszej sztvári
ocsi i od Tebe csákajo vsza vsze,
ka je nyim potrêbno na zdr'zánye
i bla'zensztvo. I med nezracsúnanimi
sztvármi sze ni z-edne ne szpozábis;
nad vszákov sze szmilüjes; tak z-lü-
béznosztjov glédas na te naj ménsi
csrvics, steri vu práhi lázi, kak na
csloveka, ki Tvoj obráz na szebi
noszi. Kak velko radoszt i vü paz-
noszt pobüdí vu szrdczi mojem eta
vera zdaj, geto éden nôvi dén, i
nôvi tyeden zacsinyam. Nevém, ka
sze zgodí z-menom dnesz i vu pri-
sesztnosztí. Moje szlábe ocsí ne vi-
díjo szkôsz pokrivala, stero je pred
me-

Molitva na pondelok utro.

Božakonec, ktorý sa vzbudil v celom svete
a stvorilého národu, ktorý sa vzbudil
na Tebe, glórie vszej, svätosti
od Tebe, osakaj vsza vsze,
ktoré je tým potrebné na zdžany
bláženstva. I keď nevyčísľujeme
všetchno, čo nám chceš nevyčísľovať
svojimi slovami, však z toho
rozumujeme, glórie na te najväčšie
všetchno, všetko, čo prahujeme, kým ne
pôjdeš, 43. Tvoj národ na zemi
všetchno, kým národ, radosti, vypo
sť, polovici, tu všetko, ktoré ta
všetchno, 24. Tvoj národ, ktorý
všetchno, všetko, ktoré ta. Nech sa
všetchno, ktoré ta, ktoré ta, ktoré ta.
Môj národ, ktorý ta, ktorý ta, ktorý ta.
Môj národ, ktorý ta, ktorý ta, ktorý ta.

ne zdvojim vu Tebi, moj nebeszki
dober Ocsa! Ti szí moj Bôg biô
prvo, kak szem Te za imé zvati
znao, Ti szí mi obranba i vüpasz-
noszt bio od zacsétka 'zitka máo!
Jezero jezér nevôl i pogübel szí me
rejso, stere szo vszepovszéd na méne
trle. Mojga 'zitka vszáki hipek je
bio szvedôsztvo Tvoje nezgovorne
dobróte. Vüpam sze, tak i dnesz
z-menom bodes; odvrnés vsze, ka
bi mi skôdilo, naj li poleg Tvoje
vôle 'zivém. — Oh! pomágaj me
Ti szám, naj ete czêli dén môdro
i krsztcseníka dosztôjno tá potro-
sim. Daj da zevszim verno 'zivém,
sz-sterim mojo szrecso zmágati, i
vsza goridjánya jedrno szpunyávam,
pod sterimi Tvoj blagoszlov sze vü-
pati morem. Obari me od vsze
zblodé,

zblodé, stera bi me v-szküsávanye
i v-pogübelo szünola, od drügi lüdi
lübéznosztí szprávila, i Tvoje mi-
loscse nevrêdnoga djála. Daj mi
premiszliti, kaj szí vsze povszéd na-
zôcsi, ino sze tak naj vu dobrom
na vékso jedrnoszt pobüdim.

Jezero i jezero lüdi v etoj vöri
k-Tebi zdigáva, oh csiszta Lübész-
noszt, szvoje ocsí, i od Tébe csáka
pomôcs, obranbo i blagoszlov k-deli;
i ni ednoga ne odsztávis, ni z-ed-
nogo sze ne szpozábis, ki sze sz-csi-
sztim szrdczom vu Tebi vüpa. To
verjem sztálno, i to vero csimpram
na Tvojo ocsinszko Lübéznoszt, i na
ono vélko obecsanye, stero szí nam
dáo po zvélicsiteli nasem Jezus
Krisztusi. Amen.

Molítev na pondelek vecsér.

Szkoncsani je pá z-etim dnévom eden tál szvetszkoga vandranya mojga; z-ednim porednim sztopájom szem pá bliže prisao k-czíli be'zája mojega. Csi na té pretecseni dén nazáj poglédnem, Ocsa moj! Oh kak vnôga dobra vídim, stera szí podeljávao. Csi szí od Tvoje ocsinszke szkrbnosztiosedno premislávam; csi premíszlim, kak obilno szí i dnesz blagoszlovo i naprej pomágao moja dobra namenyávanya; kak vnoge pogübeli szí odvrno od'zítka mojga; i kak vnôge 'zítka radoszti szí mi i dnesz prikázao: sz-poníznim szrdczom vadliüvati morem: „*nevrêden szem, Goszpodne! one Tvoje miloscse, i ver-*

*i vernoszti, stero szí nad menom
vcsino.*“ — Ali csi z-edne sztráni
Tvoji dobrôt szpômenek mi szrdcze
razveszelí i na veszélo hválo po-
büdí: z-drüge sztráni me dönok 'za-
loszt i szráam obide, csi zmiszlim,
kak vnogokrát szem i dnesz prôti
Tebi pregrêso. Z-vszákim dárom,
z-vszákov radôsztjov, stero szí mi
vtálo, i moj szvetszki bé'záj leh-
kotiti steo, bi sze mogao zmo'zno
k-Tebi na bojazoszt i lübéznoszt,
i vu pobo'znoszt na sztálnoszt na-
dignoti: ali, oh! vu veszéli dnévi
szem sze sz-Tébe, vszej dárov da-
ritela! szposzábo; sz-timi szvetszkimi
szem sze ráj í vecs lôdo, kak bi
sze na Tébe zmiszlo; moja nerédne
náklonoszt i 'zelé szo me na vnôga
kríva dela zaszüknole, i od Tvoji
za-

zapoved, i moji du'znoszt pôti, ali szem szám rad, ali neszpametno krajzavdaro. — Oh! kak szlabo i vogibko i nesztálno sztvorjênnye je te cslovek! Za ütra szí jezero dobra goridene; i geto vecsér szvoj 'zitek zgrüntava: z'-zalosztjov i szszramôtov vídi, kaj je krôto malo doprineszao, ka szí je goridjáo; — vídi, kak dosztakrát sze czelô protiví 'zitek z-onim, ka je stéo opravíti. — Jasz tüdi csüjem, szvétí Bog! mojo szlaboszt; i jasz szem ete dén z-vnôgim tálom prôti Tvojemi ravnanyi csino, i zdaj szkúznimi ocsmí morem na szkoncsano pôt nazáj poglédnoti. — Eto prisesztno nôcs nebi mogla düsa moja na pokoji bidti, csi sze nebi mogao od Tébe odpüscsanya i miloscse vüpati. Ali

Ti nezbrojene mĩloscse Bog! znás
nase natúre szlaboszt; i tak sze
szmilüjes, verjem, nad menom, kak
te teloven ocsa sze szmilüje nad
szvojov deczôv. I meni tak odpü-
sztís, kak vszêm, ki pred Tebom
grehe vadlüjejo; i sz-czêle môcsi sze
pascsijo od dna do dna bôgsi i
modrêsi bidti. Zdaj 'ze tak z-onov
veszélov verov i vüpaznosztjov: kaj
szi Ti moj zmirjeni ocsa, sze szpráv-
lam na nocsno pocsívanye; i szám
szebé, i vsze te moje vu Tvojo zmo-
'zno obranbo porácsam. Csi sze
sz-Tvojov modrosztjov zglíha, dáj
da vütro pá z veszélim szrdczom,
i v-nôvoj môcsi morem gorisztánoti;
i tak me vodi z-dühom Tvojim,
naj sz-Tvoji dobrôt haszek jem-
lém; i za vsza dobra, dokecs'zi-
vém,

vém, sz-szvétim i pobo'znim 'zitkom
Tebé dicsiti morem, Amen,

Molitev na tork ütro.

'Zitka mojga Bôg i Ocsa! escse
szem sze i na ete dén gori zbüdo,
ino sze zdaj pá szprávlam na dêl
i dú'znoszt moji oprávlanye. Kak
vnôgi moji szvetszki vandrarje, ki
szo sznocsi z-menom navküp zdravi
na pocsinek sli, zdaj ali pod bo-
leznamí gecsiyo, ali szo pa vu szmrt-
nom szne tá zászpáli; i tisztí, ki szo
vu nyih vüpanye i szrecso polózili,
zdaj sze nad nyimi placsejo zahvál-
noszti britke szkuzé tocsiyo. Ali
sz-kim szem szí jász tô priszlű'zo,
kaj szí mi Ti, moj Ocsa nebeszki!
nej

odrezao 'zitka nit; kaj szí me vu zdrávji zbüdo; i vrêmen i príliko dao: moj czíl szí escse nadale premiszliti, i na vecsnoszt sze pripravlati? Szamo Tvojoj ocsínszkoy szkrbnosztí i prezmo'znoj obranbi mám tô vsze zahváliti, o neszkoncsana dobrôta! — Hválen bojdi, miloszti-ven obdr'zitel, kaj szí me z-'zitkom znôvics obdarivao i pripravnesega vcsíno na hasznovita dela. Hválen bojdi za ono velko szrecso, kaj te moje vu zdrávjí vidim; kaj sze 'zitki nasemi vküp veszelímo i blá'zensztvo szí naprejpomágamo, Ali — kak nevrêden bi bio Tvoje lübéznosztí, czi, geto sze mojmi novômi 'zitki i ponovlenoj môcsi veszelim, takájse szí za dú'znoszt nebi dr'zao té zítek Tebi poszvetiti, i z-mocsi

szí

szi tak haszek jemati, kak Ti 'zeles. Nej; — táksa nezahválnoszt nigdár ne oszkrúni mojo düso. Ovo! pred Tebom, Vszaznajôcsi! znôva potrdim ovo moje goridjánye, kaj i dnesz, kak de mogôcse od méne, hasznotti scsém z-'zitkom mojim. Dáj Ti szám pomôcs k-tomi tam z-nebész. Pomágaj, da dnesz, i vu czêlom 'zitki môdro jemlém haszek zevszej môcs. Ne dáj sze mi na manyoszt zapüsztití, ali pa moje drágo vrêmen zobsztom tá potrositi. Ne dáj mi pozábiti, kaj je vszáki híp 'zítka znameniti, i kak na méne, tak na drüge gledôcs lêhko hasznoviten jeszte, csi ga tak hasznim, i telko dobra csinim, na keliko môcs, vrêmen i priliko mám. Daj tak, oh Bôg! da ne csinim szamo moje csészti.

dú-

dú'znoszti jedrno, verno, i z-dobrov
düsnovesztjov: nego i zvüna moje
sztatve teliko hasznim, keliko je mo-
gôcse od méne. Tak ravnaj moje
szrcze i denésnyi dén, naj vszêm,
sz-kimi szem obvzêti, bodem pri-
âtel, pomocsnik, dobroga tanácsa
i lejpe példa dávecz; med vszêmi,
med sterimi 'zivém, to právo mo-
drôszt, dobrôto i blá'zensztvo raz-
sirjávati setüjem. Daj da, csi za-
blodjene vidim, je na právo pô-
zravnam; tim dreszélnim na trôst,
szírotam na pomôcs be'zim; i vsze,
ki pomôcs potrebüjejo, kak morem,
je zmágam. Navcsi me tak 'zivetí,
da mi nika ne bode trbelo, ni pri
etoga dnéva, ni pri 'zitka vecséri
po'zalüvati. Ti, ki vsze rad pomores,
ki Tvojo volô zvolno csiníjo, ver-
jem

jem i znám, ni mené ne nihás brezi pomôcsi; nego mi pomores moje dobro namenyávanye doprineszti. Sz-táksov vüpaznosztjov obvzétí, bátrivno i veszélo zacsnem mojga pozványa dela, Oh Goszpodne! daj mi blagoszlov; Oh Goszpodne! bojdi mi na pomôcs. Amen.

Molitev na tork vecsér.

Vszamogocsi Bôg! isztina, i dnesz szí z-vnôgim dobrim, i z-vnôgimi radosztami moj 'zitek osznaj'zo: ali i dnesz mi je trbelo szküsziti, kaj ete vezdásnyi 'zitek z vnôgimi nevolami hodi; i kaj vszáki dén má szvoje bremen i teskôcso. Hvála Tebi, moj dober Bôg! kaj szí mi i etoga

etoga dnêva bremen szrečno pre-
nosziti pomága. Kak szlatek je zdaj
po dnêva obládanom trüdi te po-
csinek! Kak z-veszélim szrdczom
glédam nazáj na szkoncsana dela!
— Tak preminéjo ednok vszi moji
dnévi zevszêmi nevolami i tesko-
csami navküp, ino sze teda on velki
vecsér priblíza, vu sterom szí odêh-
nem od vszej teskôcs zemelszkoga
be'zája mojga. Polo'zi mi, oh Bôg!
eto miszel globoko vu szrdcze, da
sze zmo'zno pobüdim na 'zitka mojga
modro tá-trosenyé. Csi mi je pozvá-
nye tesko: daj da záto ne pomen-
kam; nego vsza ta neprijétna z-vü-
panyem onoga nájema, steroga szí
Ti tim vernim delavczom obecsao,
dobrovolno znásam. Csi je ta pôť
po sterój hodim, klücska i trnava,
ne

ne dáj mi pozábiti, kaj ednok ták-
sega pocsinka vrêmen zide, gda ne-
szrecse osztricz sze zatopí, vszáka
bolécsa hrana zaczêli; vsza nevola
gorihênya, i vsze britke szkuze i
to'zbe sze na veszélo hválo obrnéjo.
Ne dáj sze mi szrdczi za ta ze-
melszka nigdár tak zgrabiti, kaj bi
sze z-oni szpozábo, stera me prejk
groba sprevájajo; nego táksi naj
bode czêli moj 'zitek, da vu szmrti
ne bode trbelo ni edno delo po-
'zalüvati.

Vszaznajôcsi Bôg! tô dobro znám,
vu szrdczi csüjem, i zalüjôcs vadlü-
jem: kaj szem escse ôzdalecs od
etaksega blázenstva. Ete dén mi
tüdi od vnogi grêhov i blôdnoszt
szvedocsi. Csi sze Tvojoj szvétoj
vôli tak vidi, podu'zaj mi escse na-
dale

'zitek. Tô ne proszim zato od Tébe, kaj bi eti szvetszki radoszt szlácsecz escse dugo z'mahati steo; nej; — nego, naj 'zítek moj modrej zrendelüvati, vu dobrom vise pridti, i na ov bôgsi szvejt sze bole pripraviti morem. Daj mi miroven pocsinek i v-etøj nôcsi; vszáko pogübel odvrni od méne; i daj da na ütrásnyi dén v-nôvoj môcsi szfánem gori, i znôvov vernosztjov oprávlam pozványa dela. Gda sze mi pa ednôk nagne moj 'zitek na szlêdnyi vecsér, i ona vöra mi vdári, v-sterøj me z-etoga szvejta pozovés: teda o vszamogôcsi Bôg! bojdi k-po-môcsi; pokrêpi mi vero; trôstaj me v-teskom boji; i vzemi me po szlatkoj szmrty vu Tvoje vecsno králëvsztno. Amen.

Molitev na szredo ütro.

Vsza modro ravnajocsi Bôg! v-
etoj tihoj ütri pá zacsнем znôvics
po onoj pôti idti, na stero szí me
Ti posztavo; znôvics zacsнем mí-
szliti, gúcsati, csiniti i od Tébe v-
zrendelüvanej sztávi delati. Ali, oh!
kak szlabe sztvorjénýe, kroto mo-
rem na szébe paziti, csi scsém, naj
sze mi düsnavêszt ne vrazí. Zdaj
vu etom megnenyi szí szvéto gori-
denem, kaj sze vszega húda bom
varváo, pobo'zno 'ziveo, i na ne-
dü'znoszt, kak na náj vékse dobro,
náj bole szkrb meo. Ali — kak
vnoga szo na greh napelávanya,
sz-terimi i dnesz opászani bom; kak
doszta prílik sze mi i dnesz znájde
na

na vgresênye; kak lehko szklek-
nem; kak lehko zablôdim od sztez
toga dobroga, csi na vszáki sztopáj
paszke nemam! Ti szám me ravnaj
i vodi, o Bôg! sz-Tvojov nebeszkov
modrosztjôv i szvetlosztjôv. Dáj da
kebzüjem na szamoga szebé, i na
vsza, stera sze kre méne zgodíjo.
Ne dopüshti mi nászloboshti i 'zelé
vnêmar naszledüvati; nego mi dáj
premiszliti: kama bi me zapelale;
kak neszrecsen bi bio, csi bi nyé
po norszkom bôgao? Mogôcse, kaj
sze mi escse dnesz prílíka nájde,
kákso hüdo náklonoszt szí zadovo-
liti; z-drügí lüdi kvárom szebi haszek
szpraviti; mogôcse, kaj me ta szvecz-
ka radoszt i díka oszlepí, i za
ednoga máloga dobícska volo szí
lehko escse nedú'znoszt i düsno-
veszt

vêsztt goriáldüjem. Oh vszaznajôcsi
i szvêti Bôg! dáj mi teda na pamet
vzêti to pogübelnoszt, stera sze mi
düsi prití; i podéli môcs na szkü
sávanya obladanye, i k-Tébi i k-
Tvojim zapovedam na právo ver-
noszt. Ka bi mî valálo, csi bi te
czêli szvejt dôbo; i tisztó bi zgübo,
stero me szamo vu szmrtnom boji,
i pri vrátaj vekívecsnoszti trôstati
zná? Pelaj me, tvoje szlabo dejte,
Goszpodne! zä roké, i daj mi môcs
proti zapelásztvi. Dáj, gda sze na
hüdo vábim, vszigdár mi v-pamet
ono miszel: „*kak bi mogao hüdo
csiniti, geto sz-tem prôti Bôgi pre-
gresim?*“ Naj sze Tvojoj môcsi tém
bole vüpati, ino szám szebé vszega
hábatí morem, ka bi mi düsi sko-
diti moglo: bojdi mí na pomocs,
da

i dnesz jedrno csinim, ka od méne
'zelés. Blagoszlovi me na tô gle-
docs z-mocsjôv i zdrávjem, i od-
vrni milosztivno vsze od méne, ka
bi mi vu dobrom namenyávanyi
na zadev bilo. Tvoj szvéti blago-
szlov naj bode i osztáne z menom
dnesz i na vsze veke. Amen.

Molitev na szredo vecsér.

P á je eden dén tá pretekao,
oh milosztiven Bôg! i naime eden
táksi dén, steri, csi je gli nej bio
brezi nevôl i szkrbi, vu nyem szem
dönok Tvoje szmilenoszt i dobrôte
vnoga szvedosztva szküszió. I tak
sze vu czelom nasem 'zitki veszeljé
z dreszeljom, szreca z-neszrecsov,
zdravje

zdravje z-boleznami menya, pogája,
mêsa.

Dnesz sze lescsí nas zítek,
Veszeljé sze míti;
Vütro neszrecse britek
Pehár nám je piti;
Zdaj sze zdrávjem hválimo,
Oprávlamó delo;
Vütro tesko gecsímo
Vtégnyeñi v-posztelo.

Ali csi gli je nas be'záj teski:
krôto bi lagoje szrdczé szka'züvao,
csi nebi steo poleg toga dreszeljá
i te vnôge radoszti na pamet vzeti,
stere mi na pôti rasztéjo; csi ne
bi steo vadlüvati: kaj tüdi ta ne-
prijêtna pripetja mi szrecso i düse
blá'zensztvo naprejpomágajo. Sz-
tákse sztráni i etoga dnéva nevolé
i teskocse glédám; i csi je tak glé-
dam,

dam, na díko Tvojo, moj Bôg!
 vadliüvati morem: kaj szí vzsá dobro
 vcsíno. Ka meje vcsílo náj bole i
 ete dén szvetszkoga blá'zenstva ne-
 popolen sztán previditi? Lehko on
 trüd i mantra, -stero szo mi pozvá-
 nya dela szpravila? Ali jeli szem je
 nej preneszao, ino sze po nyih od
 grehòv odvrno; i jeli rávno tá trple-
 nya ne csinijo, kaj mi je ete vez-
 dásnyi pocsinek tak szlatek? —
 Ali lehko szo me ogrizávczi dnesz
 razdrésselili? Jeli szo me mogli
 czelô pobiti, csi me dobra düsna-
 veszt trôsta, csi lehko v-szrdczi go-
 vorim:

V-nébi je moj szvedok, vídi Bog
 szrdczé,

Düsevêsztt je zdrava, greh me ne
 pecsé:

Mrzi

Mrzi nevoscsénost, ti mi ne
skôdis;

Nedú'znoszt obláda; greh! ti
sze zvodis.

Lehko sze mije zdrávje pokvá-
rilo, i med jajom i gécsanyem szem
'zmetno eté dén tá potroso? Jeli
morem czelô neszrecsen escse vu
toj nevoli bidti, csi me düsnaveszt
sz-tém trosta, kaj szem szí nej szám
kriv; i csi mocsno verjem, kaj, csi
gli sze mi ta telovna hüta poderé,
düsa mi je nemrtelna, i po szmrí
v-edén bôgsi szvejt odhája? — Tak
je; kamkoli sze zglédnem, o szmi-
leni Bog! vszepovszéd zrok mám
sz-Tvojov szkrbnosztjov nej szamo
zadovolen bidti; nego Te bole sz-
csísztim szrdczom zvisüvati. Bojdi
tak dícsen i hválen, szmilenosztí
Ocsa!

Ocsa! za vsza Tvoja szkrivna i
ocsiveszna dobrecsinênya, stera szí
mi i ete dén prikázao. Ka szí z-me-
nom vcsíno, vsze mi je na dobro
czílalo. Po káksojkoli pôti me vodis,
prvo ali szledi me tá k-ôdícsenomi
czíli pripelas, csi po nyej sz-sztálnov
vernosztjov hodim. Csi glí ne nájdem
eti na zemli moje popolno blá'zen-
sztvo, na stero setüjem: kak krszt-
csenik mocsno verjem, kaj ono tam
vu bogsem szvejti zadobim. Tam

Gde nevola vszáka miné,

I skoda sze oszlabi,

To neprijétno preminé,

I greh vecs ne zavábi.

Razvedrí szé 'zalosztí zrák,

Vszáka szkuza sze vszüsí;

Niksi ne zakrije oblák

Szrecso, ni jo ne zrüsi.

Go-

Goszpodne! ne dáj mi toga vü-
panya lejpi czíl nigdár z-ôcsi zgü-
biti. Dáj da med etoga 'zitka vszêmi
szlabosztami i márnosztami náj bole
szi sz-toga premislávam, kak mo-
rem sze pripravnoga djáti na ne-
beszkoga blá'zensztvá vecsno láda-
nye. Amen.

Molitev na csetertek ütro.

Vszega blagoszlova Bog i Ocsa!
Ti rad poszlünes molitev: záto k-
Tebi prihájajo vsze düse, stere vu
lübézní Tvojoj blá'zensztvo nájdejo,
í Tvoj blagoszlov potrebüjejo. Tebê
csesztí nézracsúnani sztvár vno'zina,
i v-etom tihom ránom yremeni vszáki
pobo'zen cslovek k-Tebi setüje, i
csáka

csáka od Tébe 'zitek, zdrávje, pomôcs i veszeljé. Kak blá'zeni szem, kaj i jasz vu molitvi mojoj sz-pobo'znov vüpaznosztjov szlobodno k-Tebi prihájam, i vsze dobro od Tébe csákam. Oh! ne odvr'zi me tak, Goszpodne! nego poszlüni milosztivno mojo ponizno prosnyô. Náj prvo obdariuj me z-modrim szrdczom, da nigdár ne pozábim, na koj szí me sztvôro; í na koj morem náj bole moje drágo vremen obrnôti. Navcsi me prav premiszliti, kaj Ti vsza znás, i vsze povszéd szí nazôcsi: da sze ne vidim szamo zvüna pobo'zen biti, nego mi je i szrdcze czíszto, i ni szkrivoma szí ne oszkrünim ni düso ni tejlo. Ona miszel, kaj bom nigda od vszake miszli, rejcsi, i dela racsún

csún mogao dati, naj me vcsíni
csednoga, trêznoga vu vszej delaj
moji. Nigdăr naj ne zamüdim nika
dobrogá, k-steromi mám vrêmen,
mocs i príliko. Nigdăr naj nika ne-
szpametno ne csinim, ka sz-pravov
vernosztjôv szem opraviti dú-zen.
Nigdăr sze v-nikoj ne mejsam, ka
mi vadlûványa i dÛsneveszti rejcs
prepovedáva i szkvarjüje. Vu vszem
sze naj tak pascsim, da sze i po meni
Tvoje szvéto imé poszvêti, i Tvojo
volô zadobim. Oh Goszpodne! po-
mori me Ti szám na etakso právo
i csiszto pobo'znoszt, za stero mi
tak krôto szrdczé gorí. Csi tô od
Tébe dobim; teda kakoli sze mi
zgodí, nigdăr ne bom brezi trôsta
i bátrivnoszti. Naj sze li vu Tvojoj
miloscsi vüpati morem, Tebi sze
po-

povidim; i naj li vu tom zegvüsen
bom, kaj verno hodim vu dú'zno-
sztaj moji, i szlobodno racsúnam
na vecsni nájem: teda szem vu
káksemkoli hípi 'zitka mojga lehko
mirovnoga szrdcza; vsze nevole
sztálno pretrpim, i ta prísesztna
sz-pokojnim szrdczom csákam. —
Ti na vszo Tvojo deczo sz-szmile-
nimi ocsmí glédas, i nikoga molítev
ne zavr'zes, ki sz-právov vérov i
sz-poniznov vüpaznosztjôv k-Tebi
prihája. Poszlüni tak i mojo, i vszej
oni molitev, ki vú etoj ütrásnyoj
vöri z-menom vréd k-nyihovim delam
môcs, i na szküsávanya obládanye,
i nevôl znásanye pomôcs iscsejo.
Szmilüj sze nad neszrecsnimi; tro-
staj te beté'zne; obészeli te 'za-
losztne; oszlobodi vsze, ki nedú'zno
trpijo,

trpijo, i pod nevol bremenom gesécsi k-Tebi za pomôcs zdühávajo. Bojdi milosztiven tim mérajocsim, i ne niháj je vu szlednyem bojüvanyi brezi bátrivnoszti: da sze tak vszi sz-Tvojov dobrotov hválijo, i na Tvojo lübéznoszt i bajosznoszt nadignejo. Amen.

Molítev na csetertek vecsér.

Pod Tvojov obranbov, oh vszámogocsi Bôg! je pá eden dén szrecsno szkoncsani; i zdaj sze 'ze na pocsinek szprávlam. Dika i hvála bojdi Tebi, vszej dobrôt Ocsa! za vsza dobra, stera szem i dnesz sz-Tvoji ocsinszki rôk obilno vzéo, — za vszo radoszt, sz-sterov szí mi

pozványa dela, nevole i teskocse
 lehkotio; za vszáki blagoszlov, ste-
 roga szí mi dnesz k-delam podelo;
 i za vsza szkrivna i ocsiveszna do-
 brocsinênya, stera szí mi prikázao.
 Hvála i dika bojdi Tebi, dober
 Bôg! náj bole za ono velko blá-
 'zensztvo, stero zdaj vu szrdczi csü-
 jem: kaj szem ni ete dén nej za-
 mán tá potroso, nego sz-Tvojov
 pomocsjôv szem môcs mojo sza-
 momi szebi i drüгим na haszek
 obrno. Vszamogôcsi Düh! szamo
 Tebi mám zahváliti, csi szem vu
 namenyávanyi szreccsen, ino sze mi
 dela nagodijo. Od Tébe je, naj
 scsémo, od Tébe je, naj i dopri-
 neszémo; ino brezi Tébe nika ne-
 moremo opraviti. — Oh kak bi
 veszélo bilô moje szrdcze, dabi me

i pri vecséri 'zitka mojga ta dūsna-
 veszt z-onim trostala: kaj je nej
 zamán tá pretekao 'zitek moj; kaj
 ga lejpa dela sznáj'zio! Ti szám, o
 Bôg! me pomágaj, da sze zevsze
 môcsi pascsim etakse blá'zenstvo
 zadobiti. Vszáki dén za na veke
 zgüblenoga mám dr'zati, vu sterom
 szem nikomi nika nej haszno: i
 toga szpomenek, geto mi pamet
 náklonêsa bode na trezno premi-
 slávanye, mi szrdcze orani — raz-
 bolí. — Dáj da to prav premiszlim,
 i 'zitek tak zrendelüjem: da mi ed-
 nok ni edno vöro ne bode trbelo
 po'zalüvati. I csi je pred témtoga
 kaj zamüdjeno, kaj bi sze dopri-
 nesztí moglo, ali je pa nej z-do-
 sztójnov vernosztjôv doprineseno; csi
 szem lehko nistera megnenya, ali

pa

pa escse vöre i dnéve 'zitka szamo
 telovnim radosztam goriáldüvao; i
 to dobro, na stero szem lèhko vrê-
 men, môcs, i priliko meo, od dnéva
 do dnéva odlásao: — odpüsztí mi,
 szmileni Ocsa! grehe; i dáj da po-
 tomtoga bole pázim; 'zitka czil bole
 pred ocsmi dr'zim, i na vecsnoszt
 sze bole priprávlam. Ne dáj mi
 dnéve zobsztom tá zaprávlati; ali
 pa z-bántüvanyem, ogrizávanyem,
 zapelávanyem i odöjrávanyem ti
 blíznyi moji oszkrúnyavati. Znáam,
 moj Bôg! ono pôť, po steroj szem
 du'zen hoditi: pomagaj me nyoh
 sz-sztálnov vernosztjôv vandrati. Bla-
 goszlovi me k-tomi i v etoj noci
 po szlatkom szne z-nôvvov môcsjov,
 da zacsnyeno pôť nadale hitrej idem;
 i vu vszem, ka je Tebi prijêtno,
 vszig-

vszigdár vernêsi bodem. Vsze one, ki pod dnéva bremenom i vrocsinov obtrüdivsi z-menom vréd pocsinék 'zelejo, vu Tvojo ocsinszko obranbo porácsam. Zgledni sze milosztivno i na one, ki od boleznina posztelo pribiti, brezi szlatkoga szna i 'zelnoga pocsinka czêlo nôcs jávcsejo; bátrivi je sz-tém, kaj Ti vsze dobro csinis. Daj szküsziti poleg toga vszém Tvojo oczinszko szkrbnoszt — da tak vszi nesztanoma z-veszélím i zahválím szrdczom vervati známo, kaj szí Ti nas milosztiven Ocsa, i mi szmo Tvoja lübléna decza. Amen.

Molitev na pétek ütro.

K-Tebi, oh Bó'zi Zvelicsitel, k-Tebi podignem vu etom tihom ütrásnyem vremeni náj prvo moje szrdcze; Tebi zahválím vsze, ka mi etoga 'zitka dnéve lêhkoti, i nyega nevole z-bátrivnim i sztálnim szrdczom nosziti pomága. Escse prvo, kak szem na szvejt rodjeni, sze je Tvoja lübéznoszt na méne vöraszpresztrla; prvle, kak szem Te poznao, 'ze szí mojmi szvetszkomi i vecsnomi blázensztvi grünt polo'zo. I kak negovorno doszta sztoji Tebé moje düse odküplêne, i právoga blá'zensztva pôti naprávlanye! Ti szí vsze radoszti etoga 'zitka z-velkim dühom zatájo; na szébe szí vzéo szvetszkoga vandranya vsze nevole; brezi mor-
jü-

jüvanya szí trpo protivnikov tvoji
ogrízávanya i besznôcse; i pokoren
szí bio do szmrti, czelô do kri'za
szmrti — záto, da bi me odküpo,
Tvojega Ocsé miloscse tálnika vcsí-
no, od szmrti robszke bojazoszti
oszlobodo, i meni vu bôgsi szvejt
pôt napravo. Kak nezahválen i Tvoje
lûbéznoszti nevreden bi bio, csi sze
sztém nebi pobüdo na szvétí 'zitek,
i na Tvoji zapoved verno csinênnye.

Oh zaisztino szí me z-drágov
czenov odküpo, i vrêden szí, da Tvoj
lasztiven bodem. Eta dú'znoszt bojdi
i dnesz nesztanoma pred menom.
Ne dopüszti, kaj bi moje náklono-
szti i po'zelenya vnémar naszledü-
vao. Tvoj szem, moj odícseni Od-
küpitel; i da Tebé naszledüjem, i
Tvojo példo pred ocsmí mám, i
dú-

dú'znoszti, kak Ti, rad i verno csi-
nim: — tô je v-etoj ütrásnyoj vöri
moje szvéto goridjánye.

Oh z-nezracsúnanimi nevolami
i mokami je Tvoje velko pozvány
vküp bilô zvézano; ali Ti szí nej
pomenkao pod nyihmi, i verno szí
szpuno ono velko delo, stero je Tvoj
Ocsa na Tébe zavüpaó. Szükesina,
szirmastvo i zametávany je Tvoje
vernoszti nájem bio; vsze szí mogao
kostávati, ka ete 'zitek britki vcsini:
ali dönok szí vszo nevoló i obsál-
noszt z-bo'zánszkov pokornosztjov
i krotkov mirovnosztjôv znásao; i
escse szí sze teda vu Tvojem Ocsi
nebeszkom vüpaó, gda szí — to
náj dragse — 'zitek Tvoj mogao
goriáldüvati. Csi je te hüdi szvejt
Tebé gli nej spoznaó, i za Tvoji
do-

dobrôt szo te vnogi odörili i pre-
ganyali: dönök szí nej hênnyao lü-
biti vesz národ cslovecsánszki; escse
szí sze za Tvoje nepriátele molo,
i onim szí sz-szmrtjov Tvojov bla-
'zensztvo szpravo, ki z vraj'zimi
rokami szo Tvojo szvéto krv vö-
prelejali.

Oh dáj, da na Tébe glédam,
vszej dobrôt naj szvetlésa példa,
gda sze godi na greh zapelávam,
i na pôti dú'znoszt moji pomenkati
scsém. Navcsi me vu pozványa de-
laj verno hoditi, vu vszej nevolaj
'zitka z-vüpaznosztjov sze na Ocsó
nebeszkoga naszlányati; moji bl'znyi
szrecso brezi szebiradoszti naprej-
pomágati, i k-vszém nepriátelom
krotko szrdcze szka'züvati — z-ed-
nov recsjov vu vszem Tvoje szto-
páje

páje hoditi. Té Tvoje neszkoncsane vrednoszti premislêneje naj pobüd- jáva i dnesz moje szrdcze na Tvojo právo lübéznoszt, i vszega zametá- vanye, ka bi me na sz-Tebom vjedi- návanye nevrêdnoga vcsinilo. Tak bode i ete dén meni prav blago- szloven; tak bom vsze glihnêsi Tebi, i tak ednok z-radosztjov i vüpa- nosztjov znám posztánoti pred Tvo- jim szodnyim sztolczom. Amen.

Molitev na pétek vecsér.

Szkoncsani je pá eden dén, oh velki Bôg! tihi pocsinek láda vsze- povszéd; i jasz sze tüdi podám szlatkomi szne vu nárocsa. Oh! kak hasznoviten bode té pocsinek na
moj

moj düh i tejlo gledôcs; nôva môcs
sze vu mojo natúro vlejë. Szkrbi
i nevole sze zdaj potisajo; i ka me
je vudne te'zilo, zdaj vsze mojmi
szrdczi pokoj dá, Oh Ti: ki nász
blagoszlávas kak vu dnéva szvet-
loszti, tak vu grozne nôcsi tem-
noszti, dobrôte i szmilenoszti Bôg!
zahválno Te dícsi düsa moja za
lejpi blagoszlov nocsnoga pocsi-
vanya. Vszigdár mi bojdi moj szen,
kak szmrti trôsta pun kejp, i kak
naj dobrotivnêse zredeliivanye vu
naturi. — Tak je; te szen mi bojdi
szmrti trôsta pun kejp. On mi dá
odêhnoti od teskoga dela; pocsi-
nôti szí od 'zmetnoga trüda; i szlatki
nájem mi podeli za dnéva britki
znój; konec vcsini on vszákoj ne-
voli, szkrbi, mantri i bolezní.

I vsze té haszke podeljáva tüdi ta szmrti priazniva rôka. Na pocsi- nek pela ta szmrt po vnôgi trple- nyaj toga trüdnoga delavcza; na prijéten mér toga opesanoga van- drara; k czili toga bójnika vo szlüzbi dú'znosztí. Dolizbrise ta szmrt sz- kuze zobráza tomi tú'znomi; potisa szirmáka britke to'zbe; i zemlo i nebésza vküpszklenovsi, te mrtelne na lepsi 'zitek pripela! Ar kak te szen ne vcsini 'zitki konec, nego ga o'zivi, pokrêpi: tak i ta szmrt je nej 'zitka vmoritel, nego o'zivi- tel; vu groba nôcsi sze dení edno novo ütro; i po szmrti szlatkom szne sze obüdi te odicseni vandrar ete zemlé, na blá'zenêsi, szvetlêsi dén. Oh! da tá glihnoszt nigdár nebi tá nihála mojga szrdcza; dabi
sze

sze nesztanoma na mojo szmrt szpomeno, geto sze na nocsno pocsi-vanye jemlém; i da sze mi ta szmrt teda vszigdár szká'ze, kak eden laden tühi szen, kak voj na právi mér; kak pôt na veszelêsi dén, sz-terim sze za méne edno nôvo blá'zenêse i vecsno vrêmen odpré.

Mené tüdi zdaj zové ta nôcs na pocsinek, i szen na mirovnoszt. Szpomenoti sze scsém pri tom na mojo mrtelnoszt, i na szmrtni szen, steri me ednok — vr'ze. Ali ne bojdi mi té szpômenek sztrasen; naj sze mi szká'ze bole kak eden priaznivi veren priátel, ki me z-etoga vardêvanya, i nevôl dola prejk pela vu domovino vecsne radoszti, poplnoszt; i z-nôcsi zemelszkoga 'zitka na nebész szvetli dén. Gda

me koli szmrti szláp vdári: naj me
 nájde gotovoga. Vêm, me ôna pela
 k-Tebi, moj Bôg! i k-onim mojim
 lüblénim, steri kôshti 'ze dávno vu
 grobi szprenêjo i za stere mi to
 szrdcze tak kroto boli. Vari me,
 oh lübeznivi Bog! i vu etoj nôcsi,
 i csi meni tüdi te nôvi dén gorizi-
 de: daj mi vu nyem sz-ponovlenov
 mocsjôv moje delo oprávlati, i verno
 doprinásati, ka mi dú'znoszt zapo-
 vedáva. Amen.

Molitev na szoboto ütro.

Pun lübézni Bôg! Ti nigdár ne
 hênjas za méne sze szkrbeti; tvoje
 blagoszlov deliti; i ocsinszke Tvoje
 lübezni znamenya prika'züvati. Od
 za-

zacsétka 'zitka máo szí Ti bio moj
Bôg i Ocsa. Vszáko ütro sze je
Tvoja dobrôta nad menom pono-
vila, i vszáki vecsér szem zrok meo
Tvojo miloszt zvisávatí. I zdaj csüje
moja düsa, kak vnogo dobra szí
z-menom vcsino: kaj szí me to pre-
minôcso nôcs milosztivno varvao.
Kak vnoge pogübelnoszti bi me do-
szégnole, da me Ti nebi bráno:
kak vnôge nevole bi me dójsle, da
je Ti nebi od méne vrácsao. Kak
z-bátrivnim i veszélím szrdczom
zacsnem i ete dén, geto sze tak
milosztivno za méne szkrbis; ino
sze popolno vüpam, kaj i dnesz na
méne gledôcs szpunis ovo obecea-
nye: „*ne odsztávim te, z-nikaksim
tálom te ne odsztávim*“. Jezerokrat
szem szküszo, kaj ne vkani Tvoja
rêcs,

rêcs, i kaj zagvüsno szpunis, ka obecsas. Nigdár szí Tvoje zmága-jôcse roké nej vzêo od méne; nigdár szí me nej niháo brezi pomôcsi; nigdár szí sze nej szpozábo z-méne, gda szlab bodôcsi, szem mojo vü-pazoszt vu Tebi polo'zo. Csi szem na dvôjne poti zavdaro: na tiszto szí me szpôto, stera me je k-blá-'zensztvi pripelala.

Csi szem vu szrdcza 'zaloszti i nészrecse britkoszti etak sze tó'zo: „*moj Bog sze je z-méne szpozábo, ino me je na veke odsztavo*“: oh! escse i teda szí mi blüzi bio; ino szí sze prvo szmilüvao nad menom, kak szem sze vüpati znao. I zakaj sze escse nadale nebi Tebé dr'zao, ino sze vüpao: kaj me i poetomtoga pod obranbov Tvojov varvao, i na
veke

veke moj Ocsa bodes? Zaisztino!
kak szí me lübio prvo, kak szem
Te za Ocsó zvatí znao; kak szí
me bráno, gda szem escse pod ma-
teré szrdczom lé'zao: tak zaisztino,
verjem, i potom me lübo, i vszig-
dár z-menom bodes. Vú etom dnévi
tak tüdi vsze dobro od Tébe csá-
kam ino sze vü pam. Ne odsztavi
me, o Ti, ki szí vszepovszêd na-
zôcsi; ne odsztavi me v-niksoj sztávi,
ni v-dobroj, ni v-hüdoj szrecsi. Ne
odsztavi me vu dú'znoszt moji szpu-
nyávanyi; krêpi me sz-pomôcsjov
Tvojov, csi pomenkám. Ne odsztavi
me, gda me greh vábi, i dáj mi
môcs i modroszt na obládanye.
Szlab szem ona obarvati, stera szem
sz-trüdom i sz-Tvojov pomôcsjov na
'zitka potrebcsîne gledôcs szpravo:

ali

ali Ti veren Bôg! szkrb bodes no-
szo na vsze moje pohistvo; i te
moje lübléne bodes sz-Tvojov obran-
bov pokrivao. Szamo zbüdi moje
szrdcze na Iména Tvojega bojazen;
za'zgi je na zapoved Tvoji jedrno
szpunyávanye: teda pod Tvojim
ravnanyem v-nikom ne bom vido
zmenkanya, ka mi na dobro szlü'zi.
i escse mi teda bode szrdcze mi-
rovno, csi me nevole doszégne. Ti
szi moja vüpazen, oh Goszpodne!
Ti, ki sze vszoy sztvári szmilüjes:
ne dáj sze mojmi vüpanyi oszra-
motiti. Amen.

Molítev na szoboto vecsér.

Sz-Tvoje miloscse, o moder Bôg!
szem i ete dén szrečno szkoncsao

zevszemi radosztami i nevolami nav-
küp. Sz-tém szem tüdi na ednoga
czeloga tyédna konecز prisao, i
tak szem mojga vandranya eden
znameniti tál tá potroso. — Hvá-
len bojdi, moj nebeszki dober Ocsa l
za vsze dobro, stero szem vu tom
vrêmeni sz-Tvojov pomôcsjov do-
prineszao; za vszáki blagoszlov,
steroga szí mi Ti vtálao. — Ah!
kak hitro sze pascsi dén za dné-
vom, tyeden za tyédnom; i kak
hitro sze pribli'zam k-konczi mojga
szvetszkoga be'zaja! Kak bisztro
preminéjo escse ti zádnyi moji dnévi,
tyédni, mészeczi i lêta! I teda ne-
bom meo csasza na vecsnoszt sze
priprávlati; teda bom sze mogao
szkázati pred Tebom, vszaznajôcsim
szodeczom mojím. naj racsún dam
od

od czêloga 'zitka mojga, ino vze-
mem moji dêl vecsni nájem ali
vecsno kastigo. — Oh! dabi mi
tá miszel nesztanoma vu pámeti pre-
bivala; dabi nigdár ne pozábo, kaj
vsze, ka csinim; neszkoncsana szhá-
janya za szebom vlecsé, i tam, gde
sze nika ne dá nacsí obrnôti —
krajvzêti ali prilo'ziti — mi ali
vecsno blá'zensztvo ali neblá'zen-
sztvo zvršávalo bode. Toga csedno
vu pámeti premetávanye bi me
jedrnesega vcsinilo vu dobrom; ver-
nêsega vu bojüvanyi proti grêsnim
po'zelenyam, i sztalnêsega vu veri
i pobóznoszti. Ti me szám pomori,
o Goszpodne! na etakso modrôszt.
Vari me od zaszpánya vu telovnoj
bátrivnoszti; vcsini me prav pazli-
voga na düse moje blá'zensztvo.

Dáj,

Dáj, da i zdaj, geto ete tyeden
szkoncsávam, sze dobro vardêvam,
ino pred Tebom, oh Vsaznajôcsi!
jedrno szpitávam: na keliko szem
i ete tyeden prisao vu právoj po-
bo'znosztí; kak szem szpuno dú'zno-
sztí; kak szem na haszek obrno
Tvoja dobrocsinênya; jeli szem vcsi-
no telko dobra, na kelko szem meo
môcs, vrêmen i príliko; jeli szem
hodo vrno vu vszêm, ka od méne
moja sztáva 'zelej? Vszepovszéd na-
zôcsi bodôcsi Bôg! Ti vsza znás,
znás i tô, kaj szem jasz, Tvoje
szlabo sztvorjênye, ni ete tyeden
nej csino vszigdár tô, ka szem csi-
niti dú'zen bio; nego szem vnogo-
krát szklekno, i vcsászi escse szam
rad zablôdo od dú'znosztí szteze.
Ali ni tô je pred Tebom nej szkrito,
kak

kak lèhko zablôdi i szfalí te grê-
sen cslovek! Oh! ne odvr'zi me,
moj dober Bôg! odpüsztí mi grehe,
ino me pokrêpi sz-Tvojov pomocs-
jôv: da z-vrêmenom modro tr'zim,
i na vekivecsnoszt sze jedrno pri-
právlam. Vu Tvojo ocsinszko obran-
bo porácsam sám szebé i te moje
i eto prisesztno nôcs. Zbüdi me na
ütrásnyi dén vu dobrom zdrávji,
naj z-veszêlim szrdczom sze szká-
zati morem med Tvojimi vernimi,
i z-vrêdním tálom csesztim i dicsim
'znyimi vréd Tvoje velko ime. Tebi
bojdi díka sz-Tvojim szvétim Szi-
nom, i Dühom navküpe na vek' i
veke. Amen.

Molitev na leta szlêdnyi vecsér.

Tak pá sztojim, moj Bôg! na
konczi ednoga leta; pá je eden
velki tál 'zitka mojga tá pretekao,
pá szem z-ednim letom sztarêsi grá-
tao, i bli'ze sztôpo k-mojmi grobi.
Csi nazáj poglédnem na ona, stera
szo sze v-etom leti z-menom zgo-
dila: Oh! kak vnôga znamênya vi-
dim Tvoje modrôszti i dobrôte,
lübléni Bôg! — Ah! vu etom leti,
stero mi zdaj zahája, szí mi ne-
zgovorno doszta dobra podeljávaeo.
Ocsinszko szí me varvaeo od vnôgi
pogübel; 'zitek, zdrávje, pohistvo,
postenyé, vsze telovno i düsevno
dobro szí mi obdr'zao, i v-nikom
szí mi nej zmenkanya viditi dáó,
ka

mi je k -blaj'zensztvi potrêbno bilo. Podêlo szí mi zadoszta prílik moje potrebsine zadovoliti; blagoszlovo szí mi dobra namenyávanya i dela; szkrbo szí za dûhá mojga popolnoszt, i za szrdcza osznoványe; i dao szí mi zadoszta prílik: mojo môcs nüczati, ino jo na ti moji haszek obrnôti. Ali sto more vsza zracsúnati, stera szem vu tom leti sz-Tvoji rôk vzéo? Sto more znati, kelko dobra szí, o dober Bôg! vu tom be'zaji vtálao? Ti znás naj bole, vszaznajôcsi! ka szí z-menom vcsíno: záto je nej potrêbno Tebi Tvoja dobrocsinenya racsúnati.

Isztina, ni tô leto, stero zdaj szkoncsávam, je nej bilô brezi teskôcs; tüdi je tá pôt bila trnava i braszklava. Ah! nistera nevola me
je

je doszégnoła v-tom leti; dosztakrát
szem opêśao na mojoj pôti; doszta-
krát zdühávao pod môk bremenom;
szrecse néba sze mi je dosztakrát
zaoblacsíła; nepriátelov besznôcsa
me je te'zila; vnoge szkrbi, trüdi,
bolecsíne szo mi 'zitek po'zmécsale.
— Ali Ti, milosztiven Bôg! szí me
i v-eti neprijetni pripetjáj nej czelô
odsztavo; Ti szí mi nosziti pomá-
gao, ka me je te'zilo, vszáko bre-
men szí mi lehkoto, stero szem szí
nej szám z-mojmi grehi priszlű'zo;
i csi globse premiszlim te nevole,
stere szí na mêne djáo: tak za-
gvüsno previdim, kaj szí me 'znyimi
bli'ze pripelao k-mojmi czili, i kaj
je tak morem poglédnoti, kak szve-
dosztvo Tvoje modrôszi i ocsinszke
szkrbnoszti.

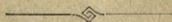
Záto moje szrdcze náj csisztêso
hválo dáva Tebi, moj Bôg! za vsze,
ka szí mi dobra vu etom leti pri-
kázao; za vsze dobre i hüde dnéve,
za veszeljé i dreszeljé; za srecso i
neszrecso. Oh! dabi tá Tvoja dobro-
csínenya vszigdár na haszek obrno;
ta neprijétna dobrovolno sz-Tvoji
rôk vzéo; mirovno trpo, i na düse
pobôgsanye obrno; dabi z-prilikami,
stera szí mi vtálao, verno vu vszá-
kom hípi 'zitka 'zivo; z-mocsmí
mojmi szvejti na haszek bio; vu
modrôszti gorijemao, i vu vszem
dobrom naprej prísao! Kak veszélo
bi nazáj pogledno na etoga leta
tá pretecsene dnéve!

Vnogi moji szvetszki vandrarov,
ki szo sze pri zacsétki etoga leta
vüпали vnoga lêta zadobiti, — ji
nega

nega vecs; be'záj szo szkoncsali, szpomrli; na grobaj nyihovi sze 'ze bradinye spícsi! Nistera dobra i drága düsa vu tom leti sze je k-
Tebi, o velki Bôg! povrnôla; ni-steri obráz ete vcsér pláva vu szkuzaj za one, steri szo vu szmrt-nom szne tázaszpali. Ti szí je do-ber Bôg! z-etoga vardêvanya meszta vu sürkeso kraíno delavnoszti po-sztavo. Ti mrtvi szo pri Tebi; i zdaj je nyim dobro. Oh! briste vasa szküzna licza vi vszi, ki sze za vase lübléne mrtve szkuzíte. V-dobrom meszti szo oni; i lehko nede dugo, i vi je vidili bodete pred Bo'zim liczom. — Ah hitro letí nasega 'zitka vrêmen; dnévi i lêta minéjo nedovedno kak tenya, i ne vrnêjo sze nazáj; edno malo i jasz lehko
pri

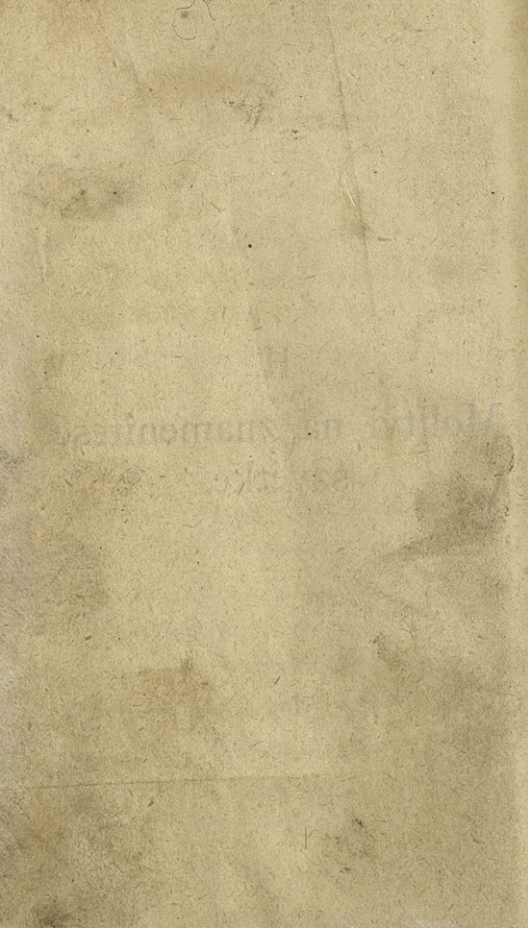
pri czili sztojm, gde sze mi zglászí:
„szamo do etecz, i nej dale!“ —
Ali záto tém vernej scsém moje
bisztro vrêmen hasznoti; tém jedrnej
nad düse moje pobôgsanyem delati,
i tak 'ziveti, da vszáko leto, escse
vszáko vöro gotov bodem, z-mirov-
nim szrdczom prejk odhájati na ov
bogsi szvejt.

I tak zahájaj 'ze, Ti szkoro szkon-
csano leto 'zitka mojga, zevszemi
nevolami i radosztami navküp vu
môrje vekivecsnoszti! Oh! da Ti
ednôk vu szôdnyem dnévi ne bi prôti
meni, nego kre méne szvedocsilo; i
da bi moj sz-tébe szpômenek za moje
szrdcze veszéli i trostajocsi bio! Tebi
pa, Vszamogôcsi! pred kim je jezero
lêt, kak nika, Tebi bojdi díka i
hvála na veke. Amen.

II.

Molitvi na znamenitese
szvétke.

Molitev na koledni szvétek.

Na veke bojdí hválen, odíczeni
Zyelicsitel, 'zivoga Bogá szveti Szin!
Ti szí Ocsé Bogá odíczenosztí szvet-
loszt, szvejta Odküpitel! Bogat szí
bio, i za nász szí szírmák posztano
záto: naj sze mi po Tvojem szír-
mastvi obogátimo. Z-nebész szí k-nam
prineszao veszéli návuk od Bo'ze
miloscse i grehôv odpüscsanya; ono
pôt szí nász návcsó, stera k-Bôgi
pela, i za nasega blá-zensztva volo
szí sze goriáldüvao: naj nász od-
szlobodis od hüdôbe, ino pobüdis
na vszáko dobro delo. Ti szí czlo-
ve-

vecsánszkoga národa náj popolnêsi
vucsitel, i vszej popolnoszt csísztó
gledalo.

Czêlo vüpanye lêhko 'zé k-Tebi
mám, moj Zvelicsitel! ár sze znás
szmilüvati nad nasimi szlabosztami
zátó: kaj szí i szám trpo ino szkü
sávan bio. Vrêden szí náj csisztese
lûbézni i molenyá; ár szí mi po
Tvojem goriáldüvanyi bláj'zensztvo,
zvelicsanye, grehôv odpüscsanye,
Bogá miloscso, i düsni mér szpravo:
ino szí znôvics nász porôdo na'zivo
vüpanye, na vekivecsnoszt, stera ne
more vesznoti, niti sze oszkrúiniti,
nití povêhnoti, stera sze mi vu ne-
bészaj dr'zi.

Díka bojdi Tebi, Bogá blá'zeni
Szin, cslovecsánszkoga národa pri
Bogi Szredbenik! kajszí sze ponizo,

i pokoren bio dô smrti, czelô do kri'za smrti. Naj czveté Tvoje k-
ludém szkázane lübézni szpômenek
do koncza szvejta, ino naj podigne
Tvoje naszlednike na díko i hválo-
dánye.

Blá'zen bojdi med nami Ti, ki
szi prisao vu Bogá iméni. Blá'zen
bojdi Tvojga rodjenjá szvéti dén.
Tvojemi szvétesnyemi velkomi dnévi
sze veszelí te szêri sztarecz, ki pod
lejt bremenom obpüklavsi szvoj od-
prti grob glêda; veszelí sze to dê-
técze, stero escse guvoriti nezna;
veszelí sze bogátec i szirmák; go-
szpôd i te'zák: te szrecsen, i on,
koga vnoga szkrb i nevola te'zi;
ár etaksi Tvoj velki szpômenek od
zemlé v-nebésza zaneszé vu dühi
vszákoga, ki Tvoj nebeszki návuk
po-

poszľusa ino sze vcsí; vszáki mrtelni
cslovek vidi lepse szvoj velki czil
i zrendelüvanye! — Dáj, Goszpodne,
da i moje szrdcze obcsüti dnesz
etakso radoszt, i previdi toga dnéva
vrêdnoszt; dáj, da ednôk vidim
Tvojo odicsenoszt, ino Tebé sz-Tvo-
jimi odebránimi navküp dicsim ino
hválím na veke. Amen.

Molitev na nôvo leto.

Z-díkov i hválov idem náj oprvim
ete velki szvétí dén pred Tébe, oh
vszamogôcsi Bôg! sz-koga miloscse
mi dnesz pá edno nôvo leto za-
csinyamo. Ti szi mené i v-tom pre-
minôcsem leti milosztivno varvao
i vodo, i v-nikom nej vêliko po-
men-

menkati dao, ka mi je düsi i têli
potrêbno bilo. Za tô vsze dicsi Tebé
zdaj moje zahválno szrdcze; dicsi
Te za ono velko lübezen, kaj szí
mi dáo zadobiti ete dén, kak nô-
voga leta zacsétek. Ne sztopim,
isztina, i vu tô leto brezi teskôcse
i szkrbi; ali niti brezi veszéloga
vüpanya; i k-tomi sze prikapcsüjo
náj bôgsa i pobo'znêsa goridjánya.

Zaisztino! me i v-etom leti vnôge
te'zine i neprijétnoszti doszégnejo;
ár je csloveka zrendelüvanye na
szvejti: sze med radosztami i 'zalo-
sztami dozorjávati na ov popolnesi
szvejt. Tüdi me vu tom leti dojdejo
vnôge zádeve na dú'znoszti pôti;
vcsászi me lehko czelô oszlabijo
moja dela, i jasz bom zdühávao za
oszlobodjênnye; vszém 'zalosztam i
ne-

nevolám nebom mogao vujdti v-etom
leti. Neprevídna temnoszt pokríva
moje prisesztne dnéve; i nisteri
med nyihmi bodo lèhko za méne
neszrecsni i pogübelni. Neszpametno
bi bilô od méne: csi bi tá vsza
pred szebom szkrívati i od pri-
sesztnosztí szame prijétnosztí csa-
kati steo.

Ali naj záto nika ne presztrási
moje szrdcze; naj prevecs ne tre-
pecse pred tém, ka na me pridti
má! Vêm, Ti o Bôg! ravnas te
szvejt z-modrosztjôv, pravicsnosztjôv
i lübéznosztjôv. Pod Tvojov obran-
bov sztojim i jasz, i záto mirovno
idem prôti tim prisesztnim. Ti szí
me do széga máo vü milosci Tvo-
joj meo; verjem, i poetomtoga me
milosztívno varvao bodes. Csi sze
mi

mi ti prisesztni dnévi gli sz-teskô-
csami pritíjo: znám, vu kom verjem
ino sze vüpati mám. Vsza moja
pripetjá i dugoványa nad Tebom
sztojijo, oh Bôg! i tak ne bi mo-
gao z-bátriynim szrdczom vu pri-
sesztnosztí nôcs poglédnoti? Tvoja
zmo'zna roka bráni mené, i tak ne
bi mogao miroven bidti escse teda,
csi vsze kre méne dvoji i pomen-
káva? Tvoja modrôszt ravna vesz
te szvejt: i jasz ne bi bio vu Tvo-
joj vodbi? Tvoja lübézen vsze na-
deljáva, ka 'zitek má: i jasz sze ne
bi mogao od Tebe vsza dobra vü-
pati? Nej! kakoli sze mi zgodi v-
etom leti, nika me ne zmôti y-mo-
jem vüpanyi; znám, kaj je vsze
Tvoje modrôszti i dobrôte zrávna-
nye, ino mi na dobro szlü'zilo bode.

Ti

Ti moj Bôg! mi bodes nosziti pomá-gao 'zitka bremen; Ti bodes mi lèhkôto nevôl tézíno; Ti vecs ne denes na méne, kak prenosziti mo-rem; Ti vcsinis koneczech nevôli vu právom vrêmeni; i escse jo meni na dobro obrnés. — Oh! zâto z-veszélov vüpaznostjov sztopim v-to nôvo leto, i z-onov môcsnov zagvüsnôsztojov: kaj mi i v-tom leti bodes ocsa; i v-nikom mi ne dás zmenkati, ka mi na dobro szlü'zi.

Tak je, moj Bôg! tüdi vu tom leti, stero zdaj zacsnem, lehko vsza dobra od Tébe csákam. Natúra i 'zitek mi nistera dobra, nistere csiszte radoszti vtálajo; i lejpe vretine od-préjo, sz-steri na méne gledôcs trôst i obeszeljé tecsé. Z-zahválnim szrd-czom 'znyih zajímati, ino sze Tvojim dá-

dárom, etomi szvejti i 'zitki veszeliti scsém. Naj li verno i jedrno csinim mojo dú'znoszt: tak i to leto bode meni veszélo i blagoszlovno.

Vszigdár poleg düseveszti csiniti mojo dú'znoszt: tô je moje szvéto goridjánye, sz-sterim eto nôvo leto zacsnem, tá trosim i dokoncsam. Ka szi dobroga goridenem pri zacsétki tôga leta: tô scsém i na szredini i do koncza csiniti. Ti mi moj Bog! priliko dás na vsze dobro. I tô dobro tüdi scsém sz-czéle môcsi csiniti. Ka mi pozványe na szrdcze zvé'ze: tô bom z-neobtrüdjenôv jedrnosztjov csíno; csi mi szrecso i radoszt podelís: mertücsliyo bom 'znyôv 'zivo, z-vrêmenom csedno tr'zo; csi me pa nevola doszégne: scsém jo mirovno trpeti; csi vidim

ne-

nevolne potrêbne: scsém nyim na pomôcs i trôst bidti.

Krôto na bisztri perôtáj tá leti
mojga 'zitka vremen, i vszako leto
bli'ze sztôpim z-ednim sztopájom
k-mojmi grobi. Csiszta lübeznoszt!
neznám jeli dúgo ali krátke mám
na toj zemli 'ziveti! Lehko je to
leto náj szlednye vu mojem 'zitki,
Naj bode, kak sze Tebi vidi, moj
Bôg! Ali scsém sze szkrbeti, naj
me ta szmert, csi pride vu etom
leti, ali vu etoj vöri, na nágli ne
zasüta; nego me vu vszákóm nájde
gotovoga tá odhájati, gde je moj
právi dom. Tebi bojdi, oh szvéti
Bôg! moj 'zitek áldüvani: teda, naj
szi vdári gdakoli ta szlêdnja vöra,
ona me ne posztrási; teda vszako
vöro z-radosztjöv tá idem, odkecz
szem

szem prisao, k-mojmi nebeszkomí
ocsi.

Tvojoj ocsinszkoj obranbi, szkrb-
noszti i lübezni porácsam i v-etom
leti szám szebe, i vsza moja düsevna
i telovna dohra. Tvojoj obranbi po-
rácsam vsze moje priátele, dobro-
csinitele, náj bole pa one, stere szí
po natúri i lübezni z-menom mocsno
vküp szkleno. Ka nyim na dobro
szlü'zi: tô nyim podêli ô Goszpodne!
Blagoszlovi je sz-Tvojim nebeszkim
blagoszlovom; zdr'zi je meni na ve-
szeljé i trôst escse dugo lêt. Za-
szádaj i vu tom leti praviczó, do-
brôto, jákoszt, vcsenyé. Obdr'zi nám
mér vu domovini; odvrni lagoja
vrêmena; pomágaj te odsztávlene
szírote, i vsze nevôlne lüdi; trô-
staj te dreszélne. Bojdi z - nami,
Gosz-

Goszpodne! bojdi vu czêlom nasem
'zitki.

I tak bojdi nám prijetno, ti nôvo
leto 'zitka nasega; bojdi nám pri-
jetno zevszemi dóbrimi i hüdimi
prigodnjenyámi. Tebé posila Bôg,
te vekivecsen: da ti bodes za nász
vretina radoszti i vszega dobroga.
Záto nám bojdi prijetno, kak náj
véksi dár Bogá násega. Amen.

Molitev na vél'ki pétek.

Vszamogôcsi Bôg! szmileni Ocsa
nebeszki! neszkoncsane lübézni Tvo-
je z-one csüde sze jasz dnesz szpo-
mínam, poleg stere szí Ti Tvojga
jedinorodjenoga Sziná dáo na szmrt.
Vídím dnesz vu dühi, kak te ne-
dú-

dúzen po vnôgi mantraj na kri'znom drêvi düso püscsa. Csi je Nyega kri'z i szmrt 'zidovom blodnôszt, grkom pa noríja bila: meni, ki szem z-evangeliuma szvetloszt dôbo, je Bo'za modrôszt i zmo'znôst. Blá'zen bojdi Nyega szvéti szpomenek. On je sz-szvojov britkôv szmrtjôv meni szpravo: grehov odpüscsanye, düsno veszeljé i pokoj; bátrivnoszt prôti szmrti, i vecsnoga 'zitka blá'zeno vüpanye.

Vekivecsna hvála bojdi Tébi, düs nasi nebeszki priátel, Jezus! kaj szí i za méne na kri'zi mrô. Tebé dícsíjo vszi, ki pri Tebi pocsinék nájdejo; vszi, ki po Tebi k-Bôgi pridejo; vszi, ki vu nyihovoj nemocsnôszti, nevôli i szmrti od Tébe trôst zadobíjo. Ti szí áldov
po-

pôsztao za moje grehe; ali nej szamo za moje, nego i za czêloga szvejta grêhe.

Vekivecsna hvála bojdi i Tebi, nasega zvelícsanya Bôg, i vsze szmilenoszti Ocsa, kaj szí sze z-menom po táksem szredbeniki zmiro. Kak bi mogao zdaj 'ze dvojiti, kaj szí Ti csiszta lübéznnszt? Csi szí sze nad Tvojim jedino-rodjenim Szinom nej szmilüvao: kak ne bi dáo Ti 'z-nyim vsze, ka je nám potrêbno? Zdaj 'ze vsza szlobodno proszim ino csákam od Tébe, ka je meni na szvetszko i vecsno blá'zensztvo potrêbno. Vari me, ô szmileni Bôg! da mi szrdcze ne obtrdne, od Tébe ne odsztôpi; v-grêhov mré'ze ne szlí, Tvojo miloscsó ne zavr'ze, ino sze nigdár ne szpozábi, kak z-drá-

gov czênov szi Ti mené odküpo.
Pomágaj, da vszákomi grehi tá
merjém, ino szamo Tebi vu isztini
'zivem. I gda Ti, 'zitka Goszpôd!
tüdi meni te szmrtni pehár naklo-
nis: teda vu mojem teskom boji
dáj mi bátrivnoszt i trôst vu Tvo-
jega Szîná szmrti nájditi; ino mojo
düso sz-czêlov vüpaznosztjôv vu
Tvoje roké porácsati. Amen.

Molitev na vüzen.

Na véke bojdi hváleno Tvoje
szvéto imé, vszega szvejta Goszpôd
i Obdr'zitel! kaj szi me poleg Tvoje
velike miloscse porôdo znôvics na
'zivo vüpanye, na vekivecsnoszt,
stera nemore vesznoti, ni sze osz-
kru-

krúni, ni povêhnoti, — stera sze
mi vu nebészi dr'zi! — Kak pre-
drágo i prelübléno je tô vüpanye!
Kak neszrecsen bi bio brezi toga
trôsta. Nemam eti ni meszta, ni
blá'zensztva sztálnoga. Preminôcse
i krehko sztvorjênye szem na zemli,
i na mrtelnoszt me opomina vsze,
ka mi li ocsi vidijo. Li krátke vrê-
men trpécsi radoszt tálnik szem
jasz eti, i vnôgokrát ti preminôcsi
szpômenek; ti vezdásnyi szlísanye,
i ti prisesztni nevôl sz-sztráhom
csákanye mi vu radoszti pehár brit-
ki pelin zmesa. Dabi na veke vu
grobi osztánoti mogao, kak ne-
szrecsno sztvorjenye bi bio! Ali,
Ti vszamogôcsi Bôg! szí verno za
méne szkrbo. Sz-pravicze szveszt-
losztjôv szí razegnao blôdnosztí i
dvôj-

dvôjnoszti temnoszt; sz-Krisztusza sz-szmrti gorizbüdjenyom szí szmrti grôzo kraj vzéo; i po nyegovoj odícse noszti, prisesztne nemrtel- noszti vüpanye vu meni dolizape- csato. Kak Jezus, moje vere za- csitel i dokoncsitel 'zivé: tak i jasz 'z-Nyim vréd 'zivo bodem. On je gorisztanênye i 'zitek; ki vu Nyem verje, csi gli merjé, zátó dönok 'zivé.

Gda sze ete odicseni Zvelicsitel szká'ze: teda vsza szlaboszt, nevôla, bolezen i escse szmrt tá miné; to szprhlivo tejlo nemrtelnoszt na szébe oblecsé, i te zemelszki cslovek ne- beszki gráta. — Ne poszága me 'ze ni grob, ni szmrt; Jezus je szmrti môcs, i grobi grozo prévzeo. Zdaj 'ze lehko z-radosztjov velim: „szmrt, gde

gde je tvoj 'zálecs? pekel, gde
je tvoja oblászt? ali hvála Tebi,
Goszpon Bôg, kaj szí nám oblá-
dati dao po Jezus Krisztusi“. —
Ne osztánem 'ze tak v-grobi ni
jašz, ni tiszti, ki szo pred menom
preminôli; nego prejk odhájam vu
vecsno pokójnoszt, stero je szám
Bôg szvojemi lüdsztvi szpravo. Po-
mágaj, zvelicsánsztva mojga Bôg,
da sze etakse vüpanye vu meni
ôd dna dô dna bole vkorni; po-
mágaj, da dobro vojszküjem; be-
'záj csedno szkoncsávam; vero zdr-
'zim, ino pravicze korôno zadobim.
Amen.

Molitev na riszále.

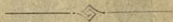
Vszega szvejta môder Ravnitel, Obdr'zitel, nezbrojne dobrote Bôg! Ti dás vszákoj sztvári 'zitek, zitka szapo i odühavanye. Jasz szem tüdi po Tvojoj zmo'znoszt; mené tüdi Tvoj szvéti Düh o'ziva. Sz-Tvojega národa szem i jasz; ár szí me na Tvoj obráz osznovao. — Vszigdár szí poszvedocso, kaj Tvoj Düh ravna nász; ali nigdár nej tak ocsiveszno i szvetlo, kak po Jezusi i nyega apostolaj. Ti szí je sz-Tvojega Dühá naj obilnesim mertükom obdarüvao, ino Nyega môcs szí na nyih i po nyih náj bole vövjavo. Po tom szo oni modrôszt i rázum zadôbili, i na isztine popolno szpoznanye prisli; po tom szó na bolvansztva i blôdnoszt

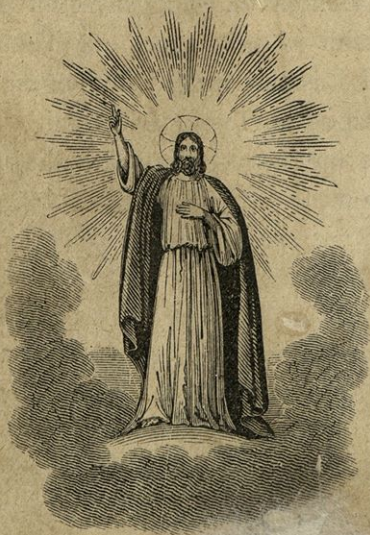
noszti vöpreprávlanye, i na isztine razsirjávanye zmo'zne skéri posztáli; po tom szo nikelko jezér lüdsztva na Jezusa návuk nadignoli i pripe- lali, i escse tam evangelioma szvet- loszt razvédrili, gde je prvo gôszta kmicza i temna nôcs bila.

Oh szvetloszti Ocsa! kak odí- cseno je Tvojga Dühá môcs, i od Tébe szhájajôcsa isztina to blôd- noszt i hüdobo obládala! Kak sz- szlabov szkérjôv szí 'zivo na ne- vervanya mocsnoszti porüsanýe! — Tomi zmo'znomi deli sze i jasz vrêdno veszelim; i jasz szem po Tvojem Dühi szvetloszt zadôbo, i mené vcsí i bátrivi Jezusa evan- geliom.

Vekivecsna hvála bojdi Tébi, vszej dobri dárov Daritel za ocsin- szke

szke lübézni Tvoje eto szvedocsan-
sztvo! Dáj nadale po Tvojem Dühi
rejcsi Tvojoj môcs vu mojem szrd-
czi. Zbüdjávaj, pobôgsávaj mi düso,
i vcsini jo pripravno, da Tebé vu
dühi i isztini moli. Oh navcsi me,
Goszpodne, Tvojo volo csiniti, Tvoj
Düh me naj vodi po ednákoj pôti.
Amen.

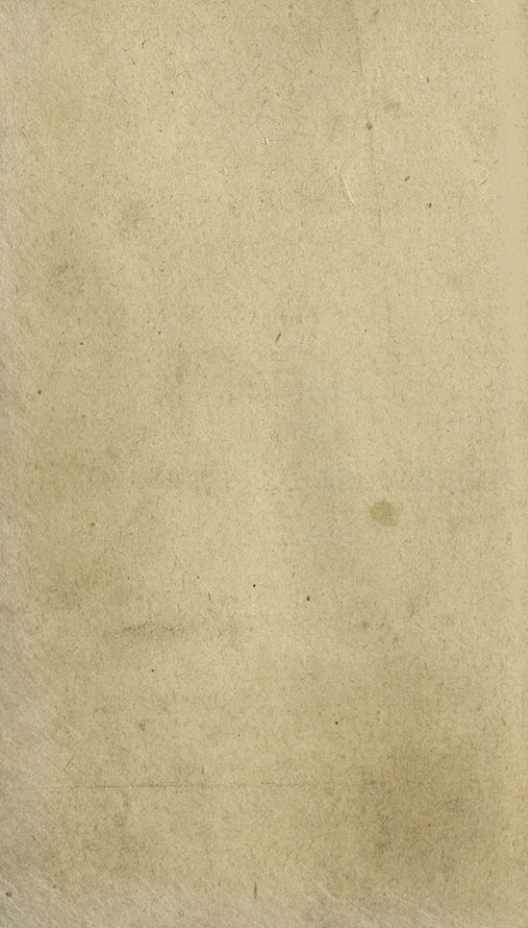

III.

Molitve

pri

'zivlenyi sz-Krisztusevov
vecsérjov.

Priprávlanye k-Krisztusovoj vecsérji.

Geto z-Goszpon Jezusa, mojga Zvelicsitela szlêdnyov vecsérjov scsém 'ziveti: potrêbno mi je prav premísliti: ka je toga szvétoga i znamenitoga réda czil i haszek. Jezus tak právi: *vzemte ino jejte, to je moje tejlo, stero sze za vász dá, to csinte, kelikokrát csinite, na moj szpomenek.* Vzemte, pite sz-toga pehára, steri je nôvoga testaméntoma ali zákona pehár; i tô csinte, kelikokrát pijéte, na moj szpomenek. Pavel apostol tô tüdi posztávla za náj véksi czil Krisztusove vecsérje.

csérje. Gdagodi bodete — tak velí
— jeli té krüh, i pilí té pehár,
glászte szmrt Goszpodna, dokecs
ne pride! — Jezus szvojega 'zitka
szlêdnyi vecsér je náj bole táksim
delam i zgucsávanyam áldüvao, sz-
sterimi je na vucsenike szvoje gle-
dôcs szmrti szvoje szpômenek za
blagoszlovni i nepozábleni steo djáti.
Vsze, ka je gucsao i csinio, je na
Nyegovo bli'zányo szmrt czilalo.
„Sz-szrdcza szem 'zelo — tak je
velo — escse ednôk z-vami vecsér-
jati; zdaj obszlêdnyim pijémo vküp
priátelsztva szvéti pehár; potom
vecs ne bom pio sz-sztrszovoga
száda; nebeszka hrána me bode
hránila vu Ocsé mojega králesztvi.
Vi pa, geto sze jasz od vász od-
ločsim, szpravte sze gosztô vküp
sz-timi

z-mojga raszpétoga Zvelicsitela szí premislávam. Sz-poniznim szrdczom, i z-vrêlov zahválnosztjov, ino tak, idem k-nyegovomi sztoli, da bi pod lasztiven nyegov kri'z sztôpo, i z-telovnimi ocsmi bi ga vido na nyem vísziti. Ar vu etoj szvétoj szprávi nyegova zvelicsitelna szmrt sze mi po ocsiveszni znamenaj, kakti pred ocsí posztávla.

Nej, nej szamo pôleg segé — sz-czêlim szrdczom, sz-právov vü-paznosztjov i z-veszélov zahválnosztjov idem k-Tvojmi oltári, národa cslovecsánszkoga Zvelicsitel, Jezus! záto, naj Tvojega dobrotivnoga 'zitka; basznovitoga trplênya, i zvelicsitelne szmrti vidênye vu meni pravicze, i pobo'znoga 'zitka lübezen pobüdi; da z-vere moje ocsmí vu

to odicseno domovino — tá, gde
Tebé po obládanyi ta Bó'za odi-
csenoszt koronüje — zamêrim; i
to vidênnye pá vu szrdczí mojem
vero, lübézen, vüpanye ponávla; na
vsze, kaje dobro, szvéto môcs po-
delí; vrêloszt mi pode'zgé, bátriv-
noszt o'zivi; i düso mi ober ze-
melszki vu nebésza podigne. Z-ve-
szélim szrdczom bodem dicso Tvojo
nezgovorno lübéznoszt, sz-sterov szí
szvejti zvelícsanye szpravo, i od-
küplênnya dela szkoncsao; i szvéto
oblü bim: kaj poleg Tvoji zapôved
i példe ravnao bodem vsza moja
dela. Ti szám dáj k-tomi môcs, i
vcsini, da eto delo mojoj nemr-
telnoj düsi na zvelícsanye szlü'zi.
Amen.

sz-timi vasimi, i jejte teda z-etoga
krüha, i pite z-etoga pehára, szpô-
mente sze vszákikrát z-méne, z-va-
sega priátela, koga tejlo sze vszáko
vöro za vász na szmrt dá, i kogá
krv sze vszáko vöra za vász vö-
prelejé.

Csi ednoga mérajôcsega oco
ali priátela szlêdnye recsi tim nye-
govim lüblénim mocsno do szrdcza
zavádijo: kak szo mogle ete recsi
globoko zavaditi i krepko delati
vu szrdczáj vucsenikov Jezusovi!
Kak z-vrêlov lübéznosztjov i za-
hválnosztjov szo sze mogli 'z Nyega
szpominati, gdakoli szo z-blagoslov-
noga krüha jeli, i sz-poszvecsenoga
pehára pili!

Sz-toga tak vidim, kak morem
sz-Krisztusa vecsérjov 'zivet; zakaj
pri-

prihájam k - Nyegovomi sztolí? záto
naimre: naj z-Jezusa, i náj bole nye-
gove szmrti szpômenek szí vu szrdczi
zmo'zno ponôvim; naj sze na vsze
moje dú'znosztí, i náj bolena bli'znyi
moji právo krszcsánszko lübéznoszt
pobüdim i vu nyej sze pokrêpim;
naj na 'zivilêne pôleq vadlíványa
Jezusovega znôvics szebé ocsiveszno
dolizavé'zem, i nemrtelnosztí blá-
'zeno vüpanye vu meni o'zivávam
ino potrdjávam.

Záto i zdaj, geto znôvics sz-tov
vecsérjov 'ziveti 'zelêm: náj prvle
szpametno premíszlím mojga Jezusa
nebeszkoga návuka szvéte isztine,
i 'zivo szí zapísem vu szrdcze: Nye-
gove Bo'ze szvéte példa; nyegovi
môk i szmrti szpômenek. Vsze za-
prém zdaj vö z-moje pámeti; szamo
z-mojga

jôv, nej sz-sztálnov jedrnosztjôv,
nej sz-csisztov i nepokáranov ver-
nosztjôv.

Oh zacsütim, szvéti Bôg! csi szil
li malo vu szrdcze poglédnem, mojo
szlaboszt i zaglédnem mojo grehoto.
Escse teda, gda mi je vola na dobro
zravnana, i mi na szrdczy le'zí po-
bôgsanye, morem vadlûvati: kaj
szem z-vnôge sztráni nepopolen, i
ôzdalecs od czíla pred méne po-
sztávlenoga. Csi etak môdro vu
szébe sztôpim: nemorem sze zadr-
'zati, kaj nebi sz-szebom nezadovolen
bio. Csi me düseveszt szkvarjüje:
kak neszrecsen sze stímam, káksta
tú'znost i 'zalüvanye zgrábi mojo
düso! Csi gli ne vídim vu szebi
velki grêhov; escse me i ti ménsi
sztroszijo, — i ta miszel: kaj szem
nej

nej tishti, steri bi meo bidti, me
 czelô dolipobíje, kaj ne szmém ocsi
 k-Tebi, ô Bôg szvéti! prizdignoti.
 Ar kak bi i mogaò sz-právov vü-
 paznosztjôv k-Tebi idti, ki szamo
 to dobro lübis, i nesztanoma mi
 glászis: „bojdite szvéti, kak je vas
 Bôg szvéti“. Ah! globoka rana nász
 pecsé, vrta nám vu szrdczi csrv ne-
 pogíhnyeni, csi sze z-grêhov nasi
 csrsztvo szpomenémo! I kak bi
 mogli mi nacsí pred Tvoje szvéto
 licze sztôpiti, kak sz-szrámotov i
 'z'-zalüvanyem; kak ne bi sz-poniz-
 nosztjôv k-Tebi zdêhnoli: „Goszpod-
 ne! szmilüj sze meni gresniki!“

Blá'zeni szmo: kaj escse pri náj
 véksoj grehoti nej nám trbej vu
 Bo'zój miloscsi dvojiti! Pravicsen,
 szmileni, dúgotrplívi je nas Bôg! ki
 sz-szmi-

Verdêvanye szamoga szebé.

Tebi, oh vsze lübezni Bôg! glih-
 nesi bidti — tô je moje veliko
 zrendelüivanye, k-steromi primerno
 'ziveti i delati mám. Ali kak bi mo-
 gao tô pred Tebom, Vszaznajôcsi!
 zakriti — szamo krôto hitro pozá-
 bim mojo dú'znoszt, i zaosztánem
 ôzdalecs od czíla, steroga szí pred
 méne posztavo. Etoga 'zitka szkrbi
 i potrebsine mi hitro düso i szrd-
 cze zmotijo! kaj to edno, stero je
 potrêbno, lêhko z-ôcsi zgü bim, i
 düse blá'zensztvo nîze prestímam,
 kak ete szvetszke radoszti i dugo-
 ványa, i prekrôto sze pogrozim vu
 tá, stera tejlo po'zeláva, szvejta hüda
 példa, zapelávsztvo, vnogi zlocsasztí
 lüdi lescsécsa szrecca, zvünszki sztán
 'zitka

'zitka mojga — tô vsze kak mi
 pogübelno szégne do szrdcza; od-
 ráta od dobroga i v-szkvarjenoszt
 zapela! I kak vnôge zmo'zne ne-
 priátele má obládati odznôtra ta
 pobó'znoszt! Kak vno'zino nisziki
 'zél, szilni i nerédni nászloboszt pre-
 'ziga, sztiskáva moje prszi! Kak
 vnogókrát szem szlab nyim prôti-
 sztánoti, nyé obládati! Ah! hitro
 pomenkám, szkleknem na pobo'z-
 noszti pôti; ali pa na nyej názdré
 idem, geto bi naprej mogao idti!
 Csi gli ne pregrêsim szám rad:
 gosztô szpádnem dönok, ali z-ne-
 szpametnoszti, ali sz-szlaboszti, ali
 sz-szile. Csi sze grêhov gli hábam!
 bíne dönok nesztanoma csinim; csi
 sze na vékso popolnoszt gli pascsim:
 dönok nej vszigdár zevszôv môcs-
 jôv,

sz-szmilenimi ocsmí gléda na gres-
 nike; odpüsztí nyim présztope: csi
 je szpoznajo, 'zalüjo, sze pobôgsajo;
 ki sze ne radüje grêsnika szmrti
 i pogübeli, nego scsé, naj sze szpo-
 kori i 'zivé: — tak je nám oznáno
 On, ki je za nase grehe na kri'zi
 mrô. Ah! nezrecsna je Tvoja lü-
 bésznoszt, szvetlosztí Ocsa; — vtá-
 las onomi, ki je globoko szpadno,
 trôst, pomôcs i obeszeljé, csi sze
 k-Tebi povrné i pokoro csini,

Na tô sze szpomenoti, na prá-
 vo vardêvanye sze zbüditi, na po-
 bôgsanye nadignoti, i sz-Tebom,
 szvétí Bôg, sze miriti — tô je nase
 krszcsánszke czérkvi on velki réd
 i czil, steroga mi *szpôved* zovémo.
 Vrêdno sze racsúna ona med náj
 znamenitese i lepse redi krszcsán-
 sztva

sztva nasega. Tá szpôved pelá globse v-nász szame, opomené na nase zrendelüvanye; i Tvojo veliko lübéznoszt, ô Bôg, nám pred ocsi posztávi; i glászi nám vszej grêhov odpüscsanye: csi odpovêmo vszo blôdnoszt, grehoto; i szamo Tebi, i Onomi, koga szí poszlao — toj praviczí i pobo'znosztí — 'zivémo.

Oh! kak szvétí i blagoszlova pun réd je tak ta szpôved! Vu toj dnesz tál vzéti je i moj czil. Blagoszlovi moje goridjánye ô Ti, odkoga vesz blagoszlov szhája. Vcsini me po Tvojem Dühi za vrêdnoga, da dobro posztánem pred Tvojim liczom, i sz-Tvoje rêcsi Glaszitela vüsztt k-mojemi miri csüjem on trôst: odpüszczeni szo tebi grehi tvoji!

Prvle,

Prvle, kak bi vu tój zvelicsitelnoj miloscsi tál vzéo, ka bi mogao bôgsega csiniti, kak osztro vu szébe poglédnoti, i pred Tebom, ki escse ta szkrivna vidis, moje szrdcze szoditi, vardenoti, i zeznati: jeli szem sze vrêden Tvoje dejte, i Tisztoga naszlednik zvati, ki je nigdár nej grêh csino, i vu koga vüsztaj sze je jálnoszt nej znaisla?

Jeli szem vszigdár — etak sze scsém vardevati — pred ocsmi meo moje zrendelüvanye; i jeli szem sze pascso nyemi 'ziveti? Jeli mi je na szrczi bilô moje düse zvelicsanye? Jeli szem te lejpe prilike na haszek obrno? Jeli szem vszigdár náj prvo setüvao za Tvojim králevsztvom i za Tvojov praviczov, ô dober Bog! Jeli szo me nej szlepile te szvet-szke

szke 'zelé; vu ta zemelszka pogrôzile, i k-onomi pribile, ka je preminôcse? Jeli szem pazo ná známënya od Tébe k-mojmi zvelicsanyi dána, ali szem pa lêhko ona zamüdo na haszek obrnôti? Jeli szem vzéo Tvoje zapôvedi gori; ali szem je pa vnêmar zametávao; jeli szem 'ziveo poleg nyih, ali szem pa okorno prôti nyim brszao?

Jeli szem sze pascso moje szrd-cze, náj bole nyega szlabi sztrán, moje prijétne náklonoszti i návade, bole ino bole szpoznati? I csi szem kaj naisao, ka je prôti düseveszti i veri; jeli szem ono vösztrebiti sze pascao? Jeli szem sze zevse môcsi bojüvao z-mojmi 'zelami; sz-szvejta zapeláysztvom: ali me je pa lehko hitro posztraso moje pobo'znoszti
ne-

nepriátel — te greh i nyega môcs?
Jeli szem, Tebé, mojga Bogá, zváo
vu boji na pomôcs, ali szem pa ne-
szpametno vu nevôli morjüvao i
vczagüvao.

Jeli szem sze hábao nej szamo
ti véksi, nego i ti mensi grehov?
Jeli szem bio jedrni escse vu ti náj
ménsi dú'znoszt szpunyávanyi? Jeli
szem csinio, ka szem dú'zen bio,
z-dobrovolnim szrdczom; ali szem
pa lèhko nikaj nej márao za dú'z-
noszti moje — i csi je kaj vcsinye-
no, nej je nacsi, kak sz-szilov i
sz-trüczom?

Jeli szem moje krepkôcse, stere
szi mi Ti! oh Bôg! vtálao, na právi
haszek obracsao; ali szem pa 'z-nyimi
hüdô tr'zio? Jeli szem bio pôleg pre-
môcsi drüгим na haszek: tim po-
treb-

trêbnim na pomôcs, tim opádnyenim na opravo, tim 'zalosztim na veszeljé, tim szlabim na podpéranye : ali szem lehko vszêm tém na te'zino i skodo bio? Jeli je nevoscsénoszt, gizdoszt, szkopôszt i drüga hüdôba uej szlepila mené? Jeli szem 'ziveo vu miri z-onimi, med stere szi Ti mené, oh Bôg, posztavo? jeli szem je nej zbantüivao, obsálo? Jeli szem bio, kakti krszczenik, drüгим na poszvejt; ali szem je pa lêhko z-hüdim djányem, z-zlocsasztim 'zitkom, zapelávnov példov te ne dú'zne szpácsó, pokváro i nyim v-pekel pôť pokázao?

Vszaznajocsi! kak bi tô vsze pred Tebom, ki vidis szrdcze, i znás vszáke miszli, mogao szkriti; kak bi sze mogao stímati, i za bog-sega

sega dr'zati. kak szem? Nej, nej, moj dober Bôg! ne szkrivam moji binov; — vadlujem ráj eti pred Tvojim liczom, kaj szem nej tishti, ki bi mogao bidti; nisterocs szem zavdaro: ali szám rad, ali sz-szlaboshti od práve szteze, stera bi me k-Tebi pripelala. I ovo! záto prihájam zdaj k-oltári Tvoje nezbrojene milosze, — klecsécs zdühávam k-Tebi, oh milosztiven Ocsa! za grehôv odpüscanye, Ti ki vszákomi rad odpüsztiš, ki sze povrné i Tebi 'zivé — odpüszti i meni moje grehe, sz-steri sze zdáj vöszlecsüjem; i Tebi szamo, i Onomi, ki je za méne mreô, 'ziveti scsém. Dáj Ti szám mojemi právomi goridjányi blagoszlov, poszvéti mi volo. Amen.

Ütrásnya molitev vu dnévi prihájanya k - Krisztusovoj vecsérji.

Ete dén, na steroga szí me Ti,
dober Bôg! zbüdo, je na méne gle-
dôcs krôto velki i znameniti; ár
idem k-mojga Zvelicsitela Jezus Kri-
sztusa sztolí, i vu vecsérji na nye-
gove szmrti szpômenek szprávlene
tál vmemem. Kak nezgovorno blá-
'zensztvo je tô! On, ki je szvétí i
csisztí, te Bo'zi Szín, scse sze z-me-
nom vu Dühi vjedínati, i sz-szvojov
Bo'zov môcsjöv vu meni tak delati;
kak je vu szvoji vucseniki delao,
gda je etak nyím gucsao: „Vzemte
i jejte, tô je moje tejlo, vmemte i
pite, tô je moja krv.“ Oh, da nebi
szamo z-vüszdami prihájo k-nyega
sztolí;

sztoli; dabi ôzdalecs od méne bile
vsze miszli, stere me blôdijo, na
krivo pôť zavrnejó! Dabi sze moje
szrdcze sz-právov lübéznosztjov k-
onomi prizdignolo, komi szem tak
prevno'zino dú'zen! Vszeга dobroга
vretina, milosztiven Goszpon Bôg!
vszádi Ti szám v-méne právo po-
bo'zno náklonoszt; nadigni mi szrd-
cze, da odsztávi vsze grehe, i polübi
li tiszta, stera szo vecsna, i preszto-
jécsa. Za'zgi vu meni ono vero i za-
gvüsanye, kaj je i meni szprávléno
po Krisztusi odküplenye i zvelicsa-
nye. Pobüdi me k-mojmi Zvelicsiteli
na právo lübeznoszt i zahválnoszt.

Díka i hvála Tebi, ô vsze lü-
bézni Bôg! kaj szí me med blôd-
nosztami i grehi nej niháo brezi
trôstá; nego szí za mene Tvojga
Sziná

Sziná na szmrt dáo, i po nyem meni
 zvelicsanye szpravo. Hodi, Ti moj
 nebeszki priátel! razvészeli moje
 szrdcze. Ti, ki szí na kri'zi áldü-
 vani, ali zdáj na Bogá dêszni gosz-
 podüjes, hodi, delaj v-meni sz-Tvo-
 jov Bo'zov mocsjov. Bojdi mi trôst,
 geto 'zalüjem moje grehe; bojdi mi
 vrács vu vra'záji düsneveszti, —
 bojdi mi szpravicsanye, poszvecse-
 nye, veszeljé i vüpanye. Oh kak
 'zéja moje szrdcze Tvojo milosco!
 scsiszti mi szrdcze od vszáki grêsni
 'zelnoszt, i napuni je sz-szvetimi
 náklonosztami, da nika tak krôto
 ne'zelej, kak Tvojo veliko milosco.
 Pripravi me Ti szam, vszamogôcsi
 Bôg! da ne 'zivem sz-tov szvétov
 veczérjov meni na szkvarjênnye, nego
 na zvelicsanye. Amen.

Drüga molitev na te iszti dén pripravna.

Blüzi je 'ze ta vöra, vu steroj
z-vecsérjov mojga Zvelicsitela Jezusa
'ziveti scsém. K-Tebi zdignem moje
szrczé, vszaznajôcsi Bôg, vu eti szveti
i znameniti megnenyaj. Ne dopüsztí,
kaj bi eto vöro neszpametno, ali
sz-krivimi miszli tá potroso. Odvrni
od méne ono miszel, liki dabi tá
szpôved brezi vszega lasztivnoga
priprávlanya lêhko zvelicsitelna bila;
ali pa brezi vszega pobôgsanya gre-
hov odpüscsanye szprávila, i to
právo pobo'znoszt dopuniti mogla.

Oh nej! ne dá ta prôszta te-
lovna hrána i pitvina on blagoszlov,
steroga sze mám vüpati z-etoga
szvétoga dela; nego tô, ka pri tom
moja

moja pamet miszli, szrdcze szlisi, i
düsa szí goridene; — tô: csi po
tom mojo pamet od ti zemelszki
k-tim vecsnim zravnam; na dú'znoszt
moji jedrno szpunyávané sze na-
dignem; vu meni právo bli'zno
lúbéznoszt pobüdim; nemrtelnoszt
vüpanye ponôvim, i ono blá'zensztvo
vu dühi naprej kostávam, sz-sterim
sze, csi verno vu boji prôti grehi
obsztojim, vu tom bôgsem szvejti
obdarüjem. Oh! ravnaj Ti szám
moje szrdcze, vszaznajôcsi Bôg! da
v-eti zvelicsitelni haszkaj tál vze-
mem, vu steri me Jezus po szvojoj
szvetoj vecserji tálnika vcsiniti 'zelej.
'Z-nyega szpominanye me naj na-
puni, kakti k-mojmi náj véksemi
dobrocsiniteli, sz-právov lúbéznoszt-
jov i zahválnosztjov, geto sze 'z-nye-
gove

gove példa szpomenémi. tô me naj nadigne, da sze i jasz na tákso popolnoszt pascsim; ino me naj zagvüsa: kaj sze szamo tak vrêdno racsúnam med nyegove verne, csi táksa náklonoszt jeszte vu meni, kak je vu Jezusi bila; csi prôti mojemi haszki szem gotov z-drügimi dobro csiniti, escse nepriátele pomágati, i vsze pozványe verno szpunyávati! 'Z-nyega szpômenek mi naj dobro zarazmeti dá: kaj szem nej szamo prájh, nego szem i na vecsnoga 'zitka i blá'zensztva öroküvanye pozváni i odebráni. — Oh Ti! od koga li szamo vesz dober i popolen dár zhája, vszamo-gôcsi Bôg! me vcsini za vrêdnoga gosztá pri vecsérji Jezusovoj; dáj da z-vrêdnim tálom prihájam k-nyega

ga oltári, i vcsini, da 'z-nyegove
szmrti szpômenek bode na méne
i na vse krszcsane gledôcs blago-
szlovni. Amen.

Krátke zdühávanye
pri oltári med v'zívanyem Krisztu-
szove vecsérje.

Jézus! klecsim pred oltárom
Zdaj Tvoje lübéznoszi,
Da z-vecsérje Tvoje dárom
'Zivém vu pobo'znoszi;
Szpomínam sze sz-Tvoje szmrti,
Szlecsüjem sze z-grehov grdí.

Hodi, sztôpi zdaj vu mene,
Z-dühom mojím sze vjedinaj,
Naj

Naj sze v-méne düh Tvoj szklene
Zdaj v-ti nebeszki hránaj.

Hodi, szciszti grêсно szrdcze —
Jezus! 'zitka szvetlo szuncze!
Amen.

Hválodávanye za 'zivlenye sz - Krisztusovov vecsérjov.

Z - zahválnim ino veszélim szrd-
csom odhájam od Jezusovoga, mojga
Zvelicsitela, szvétoga oltára. Hvála
ino díka, Tebi, oh szvetloszti Ocsa,
nas milosztiven dober Bôg! za vsze
dobre miszli i náklonoszti, stere je
vu meni eto vezdásnye 'zivlênnye
pobüdilo; za vszáko düsevno ra-
doszt i obészelnoszt, stero szí mi
Ti;

Ti, moj Bôg! podêlo. Sz-Tébe szem
 szí premislávao, moj nebeszki Ocsa!
 i ah! dabi tô sz-práve lübéznosztí
 csinio! Tvoj blá'zen szpômenek,
 moj drági Jezus! szem szvetio, i
 ah! dabi ga zahválnim szrdczom li
 szvetío! Prilika mi je bila na po-
 büdjávanye vszega dobroga, i ah!
 dabi sze li prav zá'zgalo moje szrd-
 cse na vsze dobro.

Ti vszaznajôcsi! vidis moje szrd-
 cze i miszli: szmilüj sze i eti mo-
 joj szlabosztí; ka je pa dobroga vu-
 meni pobüdjeno, dáj onomi môcs,
 da sze vkorni i szád prinása na
 'zitek vekivecsen. Dáj da onomi
 vadlíványi, steromi szem sze dnesz
 pá z-nôvics dolizavézao, na poste-
 nyé i díko 'zivém; daj da z-mojim
 'zitkom i példov tak szvejtím, da
 drügi

drügi tô vidivsi, dicsijo Bogá ne-
 beszokoga; dáj da ono pôť, na stero
 szem zdaj naravnani, — to pobo'z-
 noszti pôť — verno jedrno hodim,
 i vsze prilike na haszek obrácsam,
 po steri mir, Bo'zo miloscso i düse
 zvelícsanye zadobiti morem. Szvéto
 Ti obeccsam, môj Bôg! kaj mojo
 oblübo, stero szem dnesz vcsíno,
 prav szpunyávao, nesztanoma na
 szébe pazio, moje dú'znoszti pred
 ocsmí dr'zao, i ete dén vszigdár
 na miszli meo bodem. Pomágaj me
 vu vszem etom Ti szám, ki vcsiniti
 znás tô, naj to dobro scsémo, i tô:
 naj doprineszémo. Obdr'zi me do
 koncza vu veri, vüpanyi i lübéz-
 noszti, da tak Tebi, ino oszlobo-
 diteli mojemi, Jezus Krisztusi, vszig-
 dár bodem prijetnêsi, popolnêsi, i
 k-ne-

k-nebeszkomi blá'zensztyi, i nyega
v'zivanyi gratüjem pripravnési. —
Amen.

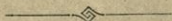
Vecserásnya molitev vu dnévi szpôveda.

Dokoncsáva sze 'zé te blá-
'zeni szvéti dén, yu sterom szí Ti,
oh velke miloscse Bôg! teliko do-
bra z-menom vcsino. Escse ednôk
k-Tebi zdignem moje szrdcze, escse
ednôk dicsim Tebé z - zahválnim
szrdczom za vsze one blagoszlove,
stere szí meni dnesz podeljávo.
Oh dabi znao ono milosco, na
stero szí Ti mené dnesz vrêdnoga
djáo, vrêdno postüvati, i pri meni
za obsztojécso vcsiniti. Ti szám po-
krêpi, oh szvéti Bôg, Ti szám vcsini
za

za sztálne i hasznovite one dobre
 náklonoszti i goridjánya, stera je
 vu meni dnesz Jezusovi dobrôt szpô-
 menek pobüdo. Dáj da vu dú'zno-
 szti moji od dnésnyi máo z-nôvov
 mocsjôv i z-nôvov jedrnosztjôv ho-
 dim; vu meni pobüdjena dobra na-
 menyávanya verno szpelávam, i czêli
 moj 'zitek tak zrendelüjem, kak sze
 ednoga táksega krszczenika dosztája,
 ki sze sz-szpoznanyem Tvojega szvé-
 toga Iména i z-Tvojim jedinsztvom
 hváli. Znam i csüjem, kaj i escse
 zdaj jeszo vu meni falinge, bini, i
 hüde nászloboszti. Oh moje lasztiv-
 no szrdcze, grêsni moji náklonoszt
 i 'zél môcs, i toga szvejta zapeláv-
 na példa me i potomtoga na vnoge
 norôszti i grêhe vábila bode. Bojdi
 z-menom, oh Ti, ki szí escse vu ti
 szlabi

szlabi zmo'zen, bojdi z-menom, gda
 sze szküsávam, i gda mi szlabo
 szrdcze pomenkati scsé. Ona mi-
 szel: kaj Ti vsze znás i vidis, i
 moje dnésnye oblübe szpômenek
 — naj krejpi mené, i dá môcs
 protisztánoti, gda me krv i tejlo
 na tákse krivo djánye ráta, stero
 sze protiví z-mojmi dú'znosztami i
 z-düsnovêsztjov. Tebi, mojga 'zitka
 Goszpôd i Ocsa! sze od dnésnyi
 máo bole prejkdam; i na Tébe
 zavüпам szám szebé i vszo mojo
 sztávo. Vodi me i nadale sz-Tvojov
 pomôcsjov, dokecs vu etoj mrtel-
 noszti domovini vandram. Bojdi i
 v-etoj prisesztnoj nôcsi moj Bra-
 nitel; i vari me od vszega, ka
 mi skodlivo i pogübelno má bidti.
 Dopüszti, naj vütro vu nôvoj môcsi
 go-

gorisztánem, i z-nôvov jedrnoszt-jôv, z-veszélim szrdczom idem po
mojga pozványa deli. Tebi scsém,
oh Goszpôdne! 'ziveti, Tebi scsém
vmrejtí; i kak vu 'zitki, tak vu
szmrti vu Tvojoj dobrôti i milosci
polo'zim vszo vüpaznoszt. Amen.

IV.

Molitvi

vu rázlocsni sztávaj i
pripetjáj 'zitka.

Molitev szrecsne sztáve csloveka.

Vekivecsne hvále i díke vréden
Goszpon Bôg! kak vnogo zrokôv
mám Tebé dícsiti i hváliti: csi szpá-
metno poglédnem mojo sztávo i
szrecso; csi premiszlim, kak doszta
szem szrecsnêsi od drügi moji je-
zero priátelov. Vidim vnôge kre-
méne, ki vu szükesíni tesko sze
nevôlivajo, szamo szebé i te szvoje
'zmetno bránijo, te szkúzen ocsa
za krüh kricsécso deczo nemore
nahrániti. Jasz pa, ki szem nika nej
bôgsi od nyih, vú vnôgom blago-
szlovi obiljávam; radoszti i vsze do-
bro po vôli v'zivam. Nemam szamo
te-

teliko, kelko mi je od dna do dna
potrêbno; nego i táksa dobra lá-
dam, stera mi na 'zitka vékso leh-
kôto szlû'zijo; mám priliko bole
ino le'zi szí goridjánya vöszpelati;
otroke lé'zi i csednej gorihrániti:
mám dati tim potrêbnim, zmôcsti
tim nevôlnim, potrôstati te dre-
szélne; vszepovszéd sze moje obil-
noszti szádi lehko vöszkazüjo, moje
delavnoszti kraína razsirjáva. Oh
moj Goszpodne i moj Bo'ze! sto
szem jasz? Ka je moja czêla hi'za,
kaj na teliko Tvojo ocsinszko lü-
béznoszt na meni odícsis? Prájh i
pepél szem; i Ti sze dönok z-méne
ne szpozábis! Vsze, ka mám, Tvo-
joj miloscsi i dobrôti mám zahváliti.
Oh! da tô nigdár nebi z-moje pá-
meti vöödislo! Oh! dabi sze vszig-
dár,

dár, gda Tvoje dári v'zivam, sz-Tébe,
mojga náj véksega Daritela, szpô-
meno! Ali jaj! kak hitro sze sz-
Tébe szpozábimo, kak lehko zgiz-
damo, i nazáj 'zivémo sz-Tvojimi
blagoszlovami, oh Bôg! gda nám
szreca szvejtí, i dobri dnévi sze
lescsíjo! Vari me, ôh szvéti Bôg!
od etaksi grêhov. Dáj da sz-Tvojmi
dármi vszigdár môdro 'zivém, mojo
nevrêdnoszt szpoznám; ino sze na
zahválnoszt i vüpaznoszt nadignem.
Vcsini me na Tvoje dári vsze bole
vrêdnoga, i vcsi me nyé tak glé-
daťi, kak pred Tebom na právo
pobo'znoszt prijétna zbüdjávanya. —
Dáj, geto sze Tvojim dárom ve-
szelim, da sze i z-oni szpomeném,
ki szo od méne szirmaskêsi i po-
môcs potrebüjejo, ino je poleg pre-
môcsi

môcsi razveszeljávam. Náj bole dáj,
da szi na düso krôto pázim; i ne
dopüshti sz-timi szvétszkimi szebé
na veke szkvariti. Tak me ravnaj
vu vszêm, dà ne bodem szamo
eti na zemli zadovolen i szrecsen,
nego i na ov bôgsi 'zitek, gde
nega premínyávanya, nigda sze pre-
praven nájdem, i moja düsa sze vu
Tvoji dobrôtaj veszelí na vek' i
veke. Amen.

Molitev szirmaske sztáve csloveka.

Nej, kak mi 'zelêmo, nego kak
Tvoja modrôszt i lübéznoszt za do-
bro nájde, tálas Ti vö eta szvetszka
dobra, oh velki Bôg! szvoritel i
ob-

obdr'zitel etoga szvejta! Niszika ne-
vôlna sztáva mi je v-tál prisla; 'zi-
tek mi je z-vnôgimi teskôcsami,
z'-zmetnimi szkrbmi obvzêti; ténki
je moj 'zives — szirmastvo je moje
pozványe; môkre szo mi goszto-
krát ocsi, gda sze drügi radüjejo;
tú'zen je moj 'zitek; drüгим sze
szreca lescsi, mené odörjava. Ah!
'zalosztno je pri tom moje szrdcze,
i vnogokrát sze nezadovolnoszti,
to'zbi i tú'znoszti prejk püshti! —
Oh odpüshti mi, vsze dobrôte Bôg!
csi vu etaksoj mojoj neprijétnoj
sztávi szlaboszt nad menom môcs
vzeme, i sz-szkúznimi ocsmi glédam
gori k-Tebi, i nemiroma zdühávam,
i grêsim proti Tebi. Ali i szpoznam
i 'zalüjem moje grehe; eti pred
Tebom szvéto oblübim, kaj poetom-
toga

toga prôtisztánem etaksim nemirov-
nosztam, moje nevôle zrok pogléd-
novsi i 'zitek pobôgsavsi sz-Tebom
i sz-Tvojm ravnanyem sze zadovo-
lim. — I jeli szem nej szám zrok
mojemi szirmastvi? Jeli szem nej
bio mányi, gde bi jedrni; neszpa-
meten, gde bi cseden; zapravlács,
gde bi mertücsliivi mogao bidti?
Zlocsasztí 'zitek, neszpameten réd,
zapüscsanye, — tô, jeli me je nej
v-neszrecso szünolo? Ti vszaznajôcsi
Düh! znás, gde je moja falinga;
csi szem pregrêso, odpüszti mi, i
pomágaj mi 'zitek pobôgsati. Csi
szem pa nej szam zrok moje niszike
sztáve: oh dáj mi zadovolnomi bidti;
daj mi premiszliti, kaj je Tvoja mo-
drôszt za dobro najsla mené vu
etakso sztávo posztaviti. Oh Ti szám
me

me tak szpôti. Daj mi znati, kaj je nej vsze dobro, ka nám szrdcze 'zelej i ka sze nám za dobro vidi. Ta lescsécsa sztáva ne dá právo blá'zensztvo, düsevni mir i pokoj. Vnogi zmo'zni i bogati szo doszta neszrecsnêsi kak szíromák, ki z-velkim trüdom szvoj 'zitek hráni, i vnogokrát bi sze radi'znyim menyali. Szamo tá zadovôlnoszt dá právo blá'zensztvo — obzláti escse to okajeno hüticzo, i 'zmajnoga vcsini te náj bole proszti krüh. — Nej je cslovek, ki z-vnôgim láda, lepô sze lescsí; nego ki szvojo dú'znoszt ver-no csini. — Zném dobro, moj milosztiven Ocsa! Ti i meni necses hüdü; Ti poleg vrêdnosztí mêris Tvoje dári — i csi bi jasz vecs vrêden bio, vecs bi na méne zavü-

vüpaó. — Tô bojdi moj trôst vu
czêlom mojem 'zitki. Tebé, mojga
Bôga, i moji dú'znoszt, csi sze verno
dr'zim, nigdár sze ne vkánim; sz-
Tebom szem na veke' blá'zeni. —
Amen.

Molitev szlü'zécsi oszôb.

Z - modrôosztjov i dobrôtov rav-
nas, Ti oh Bôg! vszákoga csloveka
sztávo; i kamakoli ga posztávis:
scsés naj veszéli 'zivê na szvojem
meszti, i verno oprávla dú'znoszt
szvoje. Ne dáj sze mi sz-toga, oh
dober Bôg! nigdár szpozabiti. —
Isztina, vu niszikoj sztávi sztojim,
gde me vnôge teskôcse dohájajo:
ali Tvoja vola je, oh môder Bôg!
naj vu tój 'zivém, i tak tüdi scsém

vu nyej mirovno i zadovôlno 'ziveti. Csi je escse tak niszika pred menom tá sztáva: ali zátó mrmrao nebom; ár znám, kaj i jasz drüгим hasznoti morem, csi moje dú'znosztí verno szpunyávam, I tô dá szamo meni vrêdnoszt i prostímanye pred Bôgom i lüdmi. Pred Tebom, oh Bôg, nega prebéranya oszôb, pred Tebom je prijéten vszáki cslovek, ki dobro csini, bojdi szí on véksega ali ménsega réda, bogátécs ali szírmák, goszpôd ali szluga. Zátó bom zadovôlen z-mojov sztávov, i nestsánoma sze pascso bom li Tvojo milôscso zadobiti. Csi me kaj te'zí, Ti bodes me pomágao — tak ne pomenkám pod niksim bremênom. Jedrno ôprávlam moja dela; szamo oni haszek glédam, kém szlü'zim, i vsze
verno

verno vcsinim, ka sze mi zapovej. To dobro imé i csiszte vernôszti hvála mi naj ober vszega na szrdczi i pred ocsmí bode. Zahválen, ponizen, pokoren szem dú'zen bidti onim, od steri viszim; i csi gli sze mi vidi, kaj vcsászi z-menom nepravicsno denejo: escse i teda ozdalecs bojdi od mene vszáka okornoszt, szrditoszt i nevernoszt. Ravnaj, ô Goszpodne! vsze moje sztopáje, i pomágaj mi vu mojoj sztávitô bidti, ka szem bidti dú'zen. Oh kák szem blá'zen, csi sziznám verno oprávléní dú'znoszt szvedocsánsztvo dati, i ednôk sz-csisztov düsnovesztjôv pred Tvojim szôdnyim sztolczom posztánóti. Z-darovnitimi recs-mi bodes Ti mené hválo: Verén i pobo'zen szluga, nad malim sziz verén .

ren bio na szvejtí, zdaj 'ze vecs
scsém na Tébe zavüpati; idi vu
vecsno radoszt! Amen.

Molitev vu mladoszti.

Z-dikov i hválov idem zdaj pred
Tébe, oh lübeznivi Bôg! ki z-do-
brôtov i milôscsov glédas na méne
— Tvoje dejte — ino me vszáko
vöro 'zitka mojga sz-Tvojimi ne-
beszkimi dármi blagoszlávas, raz-
veszeljávas. Ti mi daris zdrávje
i krepko môcs; Ti szegrêvas k-me-
ni szrdczá verni moji roditelov i
szkrblenikov; Ti mi dás zadoszta
prilik moj düh popolnávatí, moje
szrdcze pobôgsávati; v-nikom mi ne
dás zmenkanya vidity, ka mi szrecso

i blá'zensztvo naprejpomága. Oh, vzemi gori mojo szrecsno hválo, i bôjdi escse nadale zmenom, kak szí i pred témtoga z-menom bio.

Lejpi tál 'zitka — czvejt, proto-
letje je tá mladôszt. Zdaj mi czveté
'zitek, môcs i zdrávje; vsze je frisko
i csrsztvo vu meni; ta zdrava krv
ednáko tecsé po moji 'zilaj: pamet
je osztra; ocsi szo szvetle; roké
friske, czêla natúra na vsze szpo-
dobna. Ali ne bode tô vszigdár
tak. Vrêmen te czvetécse mladoszti
hitro tá pretecsé; i ka zdaj po-
szejam, táksi szád bodem szledi 'zeo.
Szvéta dú'znoszt mi tak bojdi: té
moj lejpi tál 'zitka môdro tá tro-
siti; pamet szí osztriti; k-lêpim ná-
vadam sze privcsiti; vszega dobro-
ga szemen szí vu szrdcze poszejati,
sz-szte-

sz-steroga ednôk lejpi jákoszt mla-
dike zrasztéjo, cvetéjo, i szlatki szád
prineszéjo. Etak mi pomágaj, moj
Bôg, vrêmen mladôshti moje tá tro-
siti, da mi ne bode trbelo nigdár
sz-szramôtov nazáj poglédnoti na tá
pretecsene dnéve.

Szkliszka je ta mladôshti pôti,
po sterôj hodim. Ah! gdagda sze
pobüdiyo vu meni 'zelnoshti i ná-
klonoshti, stere me zmotiti scséjo.
Szvejta szküsavanya, rejcs zapelá-
sztva, i môcs krivi péld me ne
iscsejo szamo ednôk od práve pôti
na krive sztezé zavrnoti; i na táksa
dela napelati, stera pred szôdnyim
sztolczom düsnevészti i zdrave pá-
meti nemorejo posztánoti. Oh Ti,
ki szí escse vu szlabi zmo'zen, dr'zi
me na pogübelnoj pôti, naj sze ne

poszkleknem, i ne szpádnem. Daj mi szrdcze vu szküsávanyi k - Tebi zdignoti, i sz-Tébe sze szpominajôcs mojo nedú'znoszt brániti. Csi sze Tebé dr'zim: znám i verjem, Ti mi bodes na pomôcs vu bôji prôti hü-dôbam etoga szvejta — i dás mi obládati. Pôleg toga escse bojdi moja szkrb k - dobrim i csednim priátelom sze dr'zati, da mi oni szteber i proszticza bodo, gda me zapelásztvo môtí, na hüdo ráta; ino sze potícsem i káplem.

• Dáj i pomágaj mi, moj Bôg! vszigdár csisztoga szrdczá bidti i osztánoti; krive miszli i 'zelênnya vu meni gasziti, da ednôk, csi sz-Tvoje milôscse mi lêta tá pretecséjo, i 'zitka vecsér sze mi pribli'za: veszélo sze znám szpomenoti z-vrê-
mena

mena mladoszti moje, i nika szí nemam na ôcsi metati. Drághi i pri-jéten naj bode meni tanács i szkrb oni, ki mené dobro gorishrániti, i z-méne postenoga, szvejti hasznovito-ga csloveka naprejposztáviti scséjo. Nyéh tak poszlüsam, bôgam, lübin ino nyim vszigdár dosztójno zahvá-len bidti sze pascsim. Tak sze scsém ponásati, da bodem moji roditelov radoszt, vüdanye, gizdoszt, i ednôk vu nyihovi szlabi dnévi pomôcs, trôst i lehkôta.

Ka je dôbro, szvéto i hvále-vrêdno, tô mi naj polübi szrdcze. Lejpa pobó'znoszt, bogábojajnoszt bodi mojga 'zitka sznájga, i me naj vodi od mladôshti ino do konca 'zitka zemelszkoga. Ti bojdi vszig-dár z-menom csiszta lübeznoszt!

Tvoj

Tvoj Düh me naj ravná po ednákoj pôti. Amen.

Molitev vu sztaroszti.

Od nisterni jezér lüdi, oh dober Bôg? mené i sz-tim szrecsnêsega csinis, kaj mi dúgi 'zitek 'ziveti, i lejpô i velko sztaroszt zadobiti dopüsztis. Kak vnôgo szvetszki vandrarov moji, stere szem na 'zitka pôti szrécsao; kak vnôgi, ki z-vezalom priátelsztva i lübézni szo z-menom bli'ze vküpprikapcseni bili — ji nega vecs — szo sze od téczroszelili, tá preminoli; jasz pa, ovo! escse 'zivém; Tvojoj milosci i dobrôti sze veszelim, i hodim to pôti, na sztero szí me posztavo. Vzemi csiszto szrdcza zahválnoszt za to vsze.

vsze, oh lübeznivi ocsa! Csi nazáj-
poglédnem na to pôť, po steroj
szem 'ze hodo: vnôga znamenya
vzemem na pámet Tvoje lübezni i
miloscse. Ti szí mi doszta dôbra i
veszéla podeljávao; várvaó szí me
od vnôgi pogübel; i csi szí kákse
brêmen na méne djáo: tüdi szí mi
je nosziti pomágao; mojó nevôlo
szí na dôbro ravnaó; i gda szí
Tvoj moder czil zadôbo: teda szí
jó z-méne vzêo. Za vsze tô hváli
i dícsi Tebé moje zahválno szrdcze.
Bojdi escse nađale z-menom Ti,
szvejta velki Sztvoritel i Rav nitel!
Vnôge teskôcse i nevôle szo z-mo-
jóv sztarosztjóv vküpszvézane. Môcs
me vsze bole tá niháva; ocsi mi
temne, vüha glüha, pámet pozabli-
va, kotrige trde gracsüjó. Szvejt i
zitek,

'zitek, csi du'ze vsze je bole je odö-
ren; nej mi je za radoszti, priátel-
szтво; ta dreszélna i neprijetna me
hitro genejo, i na morjüvanye i ne-
zadovôlnoszt nagnejo. Oh pomágaj
mi nosziti, dober Bôg! vsze té te-
'zine; i dáj mi môcs nad szebom
ládáti: da ne bodem drüгим kre-
méne na brêmen, i onim 'zitek ne
dreszelim, ki na méne szkrb noszijo.
Dáj, da moj zadovôlen 'zitek tim
mládim dobro példo dá: da vidôcsi
moje ponásanye sze veszeli nyihovo
szrdcze, i ednôk sze i oni tak vu-
zimi 'zitka nyihovoga znájo dr'zati.
Oh! csi tak zadovôlno tá trosim
mojo sztaroszt: teda bom glihni
k-tomi lepomi szunczi, stero pri
csisztom vecséri mило i priaznivo
zahája, i pri záhodi sze nazáj-
za-

zaszmejé, i cslovecse szrdcze raz-
veszeli!

Ti mrtelni lüdjé eden za drü-
gim tá szpomérjejo, i meni, komi
sze 'ze to zemelszko vandranye
szkoro povno'za, vsze bole püszi
sze vidí te szvejt. Sz'kimi szem zá-
csao mojo szvetszko pô, po csa-
szom eden za drügim tá preminéjo,
i novi lüdjé kre méne gori-rasztéjo.
Tim mládim, mogôcse, szem prôti
i tühinecz, i czêlomi szvejti na zmé-
csavo. Szamo Ti, o Bôg! osztánes
vszigdár moje veszeljé i obránba,
i nigdár szem nej odsztávleni. Moje
szrdcze bojdi vszigdár rado pri Tebi;
düh moj szí naj nesztanoma pre-
misláva i zgrüntáva Tvojo zmo'z-
noszt, modrôoszt i lübéznoszt, stera
vsze nase pripetje ravna. Ne bode
dugo

dugo 'ze trpêla moja pôť, szkoro
bom na konczi. Nej je dalecs moj
tũhi grob, steri me pri czili vu mi-
rovnoszt prime — dolidenem szkoro
mojo vandrarszko palicz, i odêh-
nem szu od vszej nevôl 'zitka mo-
jega. — Dokecs pa escse trpeli
bodo dnevi moji na szvejti, Ocsa
nebeszki! vcsi me bole ino bole
premislávati ino iszkati ta nebeszka,
stera ni erja, ni mol ne szkvári, i
stera li teda zadobim, csi sze pred
Tebom veren nájdem. Z-mirovnim
szrdczom glédam prôti onomi vel-
komi hipi, gda od tecz odhájati
mám; ár znám, kaj sze ponôvi teda
moje düse môcs, i pomládi sze
czêla moja natúra, i vu ovom bôg-
sem szvejti pá gorinájdem moje
lüblene, ki szo 'ze naprejodisli. Vido
je

je bodem; vido bodem i mojga
Zvelicsitela; i veszelio sze bodem
vö tüvâristvi vnôgi angelov i blá-
'zeni düs, Tvojoj odicsenoszti, oh
vecsen Bôg! na veki veke. Amen.

Molitev novi hi'znikov.

Z-lübéznôsztjov i hválov punim
szrdczom sze pribli'závam k-Tebi,
ô Ti, ki szí szama lübéznoszt, i ki
rádoszt i blagoslôv podeljâvas vszá-
koj sztvári. Milosztivno glédas i na
méne, i ne hênymas me razveszeljá-
vati, i z-dârmi nadeljâvati. Edno
velko znamênye Tvoje nezgrüntane
dobrôte szí zdaj pá meni prikázao:
kaj szí mi edno düso po lübezno-
szti bli'ze napôto, k-steroj mi szrd-
cze

cze lübéznoznoszt i vüpaznoszt vle-
csé, stera sze z-nazájemnov lübéz-
nosztjov i vüpaznosztjov za méne
loví; sz-szterov szkoro vu histva
szvéti záyezék sztôpim; 'zitka etoga
nôvo i prevecs znamenito pôt za-
csinyam; dôbre i hüde dnéve, ve-
szélje i dreszélje, szrecso i neszrecso
tálati, — i edno tejlo posztánoti
mám, dokecs ta szmrt ne raztrga
ono lejpo vezálo, stero zdaj szkoro
szklenem. Ah! kak vu veszélom
sztáni sze odperajo ta prisesztna;
kak lejpa viipanya sze deníjo na
mojoj nébi, kak escse nigdár nev'zí-
na rádoszt szegrêva moje szrdcze!
Hvála Tebi, dôber Bôg! ki szí zrók
tôga tiváristva, v-stero zdaj sztôpam.
Podêli Tvoj nebeszki blagoszlôv;
dáj da tô tüváristvo bode za náj
vre-

vretina csishti rádoszt, i prilika na popolnávanye i zvelicsávanye. Lejpo, postenyá vrêdno, i znamenito je to tiváristvo, stero zdaj zacsinyam. Oh da bi sze sz-pobo'znim szrdczom zacsinyalo, i 'ze pri zacsétki sze mi szrdcze nadignolo na vszej dú'znoszt szpunyávanye! — Czil tôga tiváristva je, da edno szrdcze sz-tim drüгим mocsno vjedinando, 'zitka etoga brêmena lehkôti; dobre dneve bôgse, szvetlêse vcsini; právo pobo'znoszt zaszádja, i vnôge grêhe zaprávla. Oh Goszpodne! Ti szám pomágaj pôleg toga czila vszigdár 'ziveti, nyega nigdár nej z-ôcsi püsztiti.

Csi me dnevi dójdejo, szteri sze mi ne bodo vidli: lübeznoszt i pomôcs je zlêhkoti, i Ti, oh Bôg! teda,

teda, gda me náj globse dreszelíjo, je na veszelje obrnes, csi li verno csinim, ka mi dú'znoszt veli.

Lejpa i szlatka veszeljá csákajo na mene. Oh dáj nyih veliko vrêdnoszt vszigdár szpoznati, postüvati i vise prestímati, kak etoga szvejta vnôge drüge rádoszti. Dáj mi vu mojoj hi'zi moja nebesza najti; z-dobrim rédom i vernov jedrnosztjôv 'zitek szí sznáj'ziti, i tisztim, stere mi dás, tô bidti, ka szem dú'zen bidti. Teda znám, moj Bo'ze! bode Tvoj blagoszlôv i Tvoja vôla nad menom; i z-mirovnim szrdczom glédam prôti onomi hípi, gda me z-etoga szvejta pozovés. Bojdi z-menom, oh Goszpodne! bojdi i z-onov drágov düsov, stera je moje lübezni zrok, i ne vzemi od náj nígdár Tvojo rokô. Amen.

Molitev nôvi hi'znikov pred zdávanyem.

Tü je ta edna náj znamenitêsa
vöra 'zitka mojega — ona vöra,
vu steroj sze mi polo'zi grünt szre-
cse ali neszrecse — vöra, gde sze
mi do szmrti vezálo szklene. *Do
szmrti!* oh velka i szveta miszel:
kak mi do szrdcza szégne! — Oh
Ti, od koga vesz blagoszlov szhája,
dáj Tvoj blagoszlov na tô tiváristvo,
v-stero zdaj sztôpam. Dáj da eta
vöra bode zacsétek zadovôlnogn i
blá'-zenoga 'zitka; i da tô moje delo
nigdár ne po'zalüjem. Zdrzno ali i
takájse vüpazno sztopim pred Tvoj
oltár, gde vecsne lübezni i vernoszti
oblübo sz-priszegov potrdim. Oh
dabi szpametno, i sz-Tebe, Vsza-
zna-

znajôcsi! sze szpomenôcs eto 'zitka
tak znamenito dolo i szkrb oprá-
lao! Trepécse mi szrdcze, i szkuzé
sze podávajo. Novi 'zitek zacsinyam
i neprevidna temnoszt pokriva moje
prisesztne dnéve. Ali, vém, Ti zmô-
'zen i dôber Bôg! ravnas i eta
pripetjá: záto nebom vczagüvao;
nego sz-pobo'znov vüpaznosztjôv, i
dôbra vüpanyem sô bodem prôti
tim isztim dnévom; i csi verno ho-
dim vu mojem pozványi: lêhko szem
miroven. Düsa moja, dr'zi sze Bogá
tvojega; ki te je sztvôro, i do etecz
pripelao, i po tom bode nepresztá-
noma tvoj Bôg i za tébe szkrben
Ocsa nebeszki. Amen.

Molitev nôvi hi'znikov po zdávanyi.

Tak je szklenyeno to tiváristvo,
to szvéto histvo — i Ti szám, oh
Vszaznajôcsi! szi csüo mojo prisze-
go. Oh! da mi eta szvéta i zname-
nita vöra nebi z-miszli odisla; dabi
eto obecsanye nesztanoma pred me-
nom bilo, i mené pobüdilo na vszej
moji dú'znoszt verno szpunyávanye.
Oh vkornyávaj Ti szám, zmo'zen
Bôg! med nama právo lübézen, je-
dinsztvo, mir i rádoszt. Ne dáj mi
nigdár presztôpiti moje obecsanye;
práve lübezni dúh me naj vodi, do-
kecs eti na szvejti 'zivém. Postenyé,
csisztôcsa, ednákoszt, poniznoszt,
priaznivoszt i vsze dôbro mi sznáj'zi
moj 'zitek. Poszvéti vsze moje rá-
do-

doszti, i pomágaj mi, Bo'ze! nosziti-
vsze nevôle, stere na méne i na te
moje püsztis. Mirovno, zadovôlno i
szrečno mi dáj med timi mojmi
'ziveti. Naj sze moje szrdcze boji i
lûbi Tebé; i düsa moja sze Tebé
nesztanoma dr'zi; i czeli moj 'zitek
naj bode cziszti i szvéti i nepoká-
rani: teda mi ne szfalí szrdcza mi-
rovnoszt i zadovôlnoszt, szreca i
blá'zensztvo. Pomozi, Goszpôdne!
mené i vsze one, stere szí mi dáo
na tô blá'zensztvo. Amen.

Molitev neszrečni hi'znikov.

Velka nevôla le'zi na meni, vsze
dobrote Bôg! i záto hitim pred
Tvoje licze, naj moje ranyeno szrd-
cze pred Tebom vövlejém. Ar je
szamo

szamo pri Tebi trôst, bátrivnoszt i obészelnoszt. Ah! to lêpo blá'zeno histvo, vu sterom vnôgi lüdjé, kak angelje, veszélo 'zivéjo, je za méne vretina vnôgi britki nevôl; i ka bi me eti náj bole veszeliti moglo: tô me náj bole, i náj globse rej'ze, i napuni moje szrdcze sz-tú'znosztjov i boleznosztjov. Oh! odpüsztí, milosztiven ocsa! csi vu mojoj 'zalosztí zaszkúzeni moje roké dvojécs gori k-nebészam pozdigávam; sze Tebi to'zim; i komaj znám mojim szkuzam i to'zbam konecz vcsiniti. Pomágaj Ti szám, da znám nad szebom ládati, i sz-Tebom i z-mojov verov sze trôstati vu toj velkoj neszrecsi, stera na meni le'zi. Vem, ki Tebé lübijó ino sze bojijo, onim vsze na dobro szlüzi.

Pravicsno i mocsno sze scsém var-
dêvati: jeli szem nej szám zrôk
moje neszrecse? jeli je nej po mo-
jem neszpámetnom i zlocsasztom
ponásanyi tá nevôla na mojo glavô
prisla? jeli je nej nevêrnoszt, ná-
turno, szilno szrdcze toga zrôk, kaj
nyevka i nemirovnoszt med nama
láda? I jeli sze tüdi pascsim zmi-
riti, bin popráviti; jeli scsém po
etomtoga vernêse i mirovnêse szrd-
cze meti i zdr'zati? Oh vsze vsze
bojdi od méne doprineseno, ka
nyevki konec'z vcsiniti, i to drágo
jedinsztvo nazáj szpraviti more. —
Nyevka, znám, nika ne valá; 'z-nyov
ne rasztrgam to môcsno vezálo,
stero náj szklenyáva: do szmrti mi
je szrdcze tá porocseno. Tak mi
je bole potrpeti, zamúcsati, vsze
od-

odvrácsati, ka bi mi hi'zni mir porü-
silo, kak ogen rásiti, v-nyega oli
vlêvati. Csi pa pôleg vszega mojga
dôbroga ponásanya escse dônok ne
miné od méne tá nevôla: zátó ne
vczagüjem. — Bátrivno poglédnem
teda gori k-Tebi, oh Bôg! i ta
mizel: kaj Ti poznás mojo nedú'z-
noszt, de za méne trôst i obészel-
noszt. Na tom bodem, da pri náj
véksoj nedú'znoszt, csi sze mi hüdo
zgodí, zátó vszigdár mirovnoszt, trp-
livoszt zdr'zim, i zadomescsávanyi
vu szrdczi meszta ne dám. Ar sza-
mo teda szlobodno prihájam k-Tvo-
joj milosci, i z-mirovnim szrdczom
idem mojo 'zmetno pôt. Ti me ne
nihás brezi trôsta i bátrivnoszt; i
mirovno bode moje szrdcze escse
vu náj véksoj neszrecsi, i le'zej sze
do-

docsákam onoga veszelêsega vrê-
mena, vu sterom sze oszlobodim
z-eti teski nevôl. Tecasz sze scsém
trôstati; verno oprávlam moje dú'z-
noszti, i sze pascsim na Tvojo mi-
loscso i vszej posteni lüdi lübéz-
noszt vrêdnoga djáti. Bojdi z-me-
nom, moj Bôg, i dáj sze mi vu Tebi
vüpati. Amen.

Molitev neotrocsni hi'znikov.

Smileni Bôg! ki i moj sztán vu
Tvoji rokaj más, i nyega z-nezbro-
jenov modrôosztjov i dobrôtov rav-
nas, k - Tebi prihájam vu vszákoj
dreszélnoszti, stera me doszégne;
vu vszákoj nevôli, stera me dójde;
vu vszákoj neszrecsi; stera me do
tél

tél pobija. Ar znám, Ti szí náj
 obilnêsa vretina vszega trôsta i obe-
 szeljá. I tak zdaj tüdi pred Tebom
 vövlejém moje szrdcze, geto je bo-
 lécsse za toga vôlo, kaj brezi one
 náj csisztêse rádostti more bidti,
 stero tak vnôgi otrocsni roditelje
 v'zivajo. Ovo! meni ne czveté ono
 veszélo vüpanye: z-moje krvi dôber
 odvetek dobiti, i nyega meszto szébe
 na szvejti po mojoj szmrti niháti;
 ne csüjem ono blá'zensztvo vu szrd-
 czi mojem, stero osüjejo z-deczôv
 blagoszlovleni roditelje. Oh! odpü-
 szti Ti, ki szí roditelszka csütejnya
 i v-méne polo'zo: csi me vcsászi
 na tihoma 'zaloszt i bolezen obláda;
 szrdcze nemirüje, i nezadovôlnosztti
 sze püszti. — Ali dönok vküp szí
 zeberém pámet i miszli; ne vcza-

güjem prevecs, i ne püsztim sze
czelô 'zaloshti i boleznoshti. Dáj mi
znáti, oh Bo'ze! kaj escse i teda
blagoszlávas; gda nám nase 'zer-
jáve 'zelé ne szpunis, i náj lepsa
vüpanya raszkadís; kaj Ti, gda nám
kaj zatajís, ka bi radi meli — tô
vsze z-modri i dobri czilov csinis;
i kaj tak mi zadoszta zroka mámo,
sze Tvojoj szvétoj vôli sz-právov
vüpaznosztjôv podati. Da bi moje
ocsi vsze mogle previditi, za koj
vôlo Ti meni otroke zatajís: moje
szrdcze bi hválilo Tebé; i za stero
sze zdaj vcsászi 'zaloshti, bi Ti sz-
czêle düse hválo dávalo i veszélo
govorilo: „Ka Bôg csini, vsze je
dôbro.“ Oh! pomágaj mi tak mojo
nezadovôlno szrdcze vtisati, csi ne-
mirüje, kaj je brezi roditelszke rá-
doszti;

doszti; i dáj sze mi trôstati, csi mi kaj zatajis, ka mi szrdcze krôto 'zelej. Vêm, je tô od méne nemo-gôcse znáti, csi ne bi neszreca bila za méne: csi bi mi vsze po vôli slo; csi ne bi teda, csi bi z-deczov darüvan bio, tá od nisterni nevôl mantrána, ali pa od szmrti rano poroblana, ali na hüdi 'zitek zape-lana decza za méne pekel, nevôla bila, meszto toga, kaj bi mi mogla trôst veszeljé i vüpanye bidti. — Nej — moj dôber Bôg! nescsem morjüvati prôti Tebi i Tvojemi rav-nanyi; zadovôlno mi bojdi szrdcze, kakoli na méne püsztis. Csi sze szvojoj deczi nemorem veszeliti: drüгим scsém tô bidti. Vnôgo ji jeszte, ki pomôcs i obranbo potre-büjejo: oh tim bodem pomocnik,

za-

zagovôritel, ocsa; v - tom bode moja
rádoszt, kaj 'znyimi dôbro csinim,
i z-lübéznosztjov k - szebi vlecsém.
Tak escse brezi lasztivne deczé bo-
dem roditelszko rádoszt v'zivao; i
geto ete szvejt odsztávim: teda me
escse bodo sz-szkuzami, i sz-placsom
szprevájali na moj pocsinek; i bla-
goszlôv pravili na moj tühi grôb!
Amen.

Molitev noszécse 'zené.

Dober Bôg! z-lêpimi vüpanyami
koronüjes Ti moje dnéve, i szlátka
veszeljá szprávlás mojmi szrdczi!
V'zivati jo morem — tô drágo rá-
doszt edne lübécse materé; szkorò
morem viditi vu nôvo - rodjenom
czeczátkem detéti tô máterno lü-
béz-

béznoszt i nistero razveszélécse vü-
panye. Tô detécze, kô szem za-
noszila, i z-Bogá pomôcsjov, vüpam,
sze szrečno porodi, vcsini: kaj mi
moj 'zitek bode vu vnôgom prijet-
nesi, i tá prisesztna sze mi v-lep-
sem sztáni szka'züjo. Oh csiszta Lü-
béznoszt! bojdi Tebi prijétna moja
hvála, stero zdaj pred Tébe neszém.
Vari, proszím Te, to gingavo sztyor-
jênye, stero sze pod szrdczom mo-
jim gible; bráni te drági szád moje
lübezni od vszáke pogübeli. Vsze
scsém verno odvrácsati, ka bi nyemi
na skodo bilô; za dvá 'zitka sze
mám szkrbeti; i za dvá 'zitka ed-
nok racsún dati; záto escse ednôk
tak szkrbliva i pázлива scsém bidti.
Z-veszélím ino bátrivnim szrdczom
glédam prôti onomi hipi, gda toga

narodjenoga detécsa vidênnye odevze-
me vszo bolezen, sz-sterov sze po-
rodi; i csi mi vcsászi trepecse szrd-
cze pred onov vörov: scsém sze
szpomenôti, kaj Ti, oh Bôg! rav-
nas, varjes mené; i tak mojo bo-
leznoszt tüdi lêhкотio, i 'zalosztne
dnéve mi sz-tém obdarüvao bodes,
kaj mi szledi csiszto roditelszko rá-
doszt v'zivati dás. Na té rádostti
me vredno vcsiniti, i po dú'znoszt
moji vernom szpunyávanyi k-nyim
jedrno sze pripraviti — tô mi, Gosz-
pôdne! naj nesztanoma na szrdczi
le'zi, i ka na tô gledôcs zacsnem i
csinim — k-tomi dáj Ti szám, oh
Bôg! tam od zgoraj Tvoj blago-
szlôv. I geto pride ta teska vöra
mojga rodjenyá: oh! lêhkoti mi
brêmen; dáj mi môcs i trôst vu
bo-

boleznej; i po krátkom trplênýi naj
razveszeli edno zdravo dête mojo
düso i moje szrdcze. Poszlüni, ô
Goszpôdne! moje zdühávanye; i dáj
sze mi vszigdár vu Tebi vüpati.
Amen.

Molitev 'zené po rodinsztvi.

Z-zahválnov díkov idem pred
Tébe, oh Ti, ki szí csiszta lübéz-
noszt, i vsze razveszeljávas i blago-
szlávlas, ka 'zitek i düh má. Ti szí
i mené pomágao vu vöri moji britki
môk i boleznoszt; odvrno szí od
méne pogübelnoszt, na szrêdi med
szmrtjov szí me obdr'zao, i dáo szí
mi zadobiti, ka mi je szrdcze 'ze-
lelo — to szlatko materno rádoszt.
Hvála i dika Tebi na veke za tô
ne-

nezgovorno radoszt, i vsza moja pámet i miszel je na tom detéczi, steroga 'zitka i zdrávja varvanye szí Ti, ô Bôg! na méne zavüpaó. Csi je Tvoja vóla, oh Bo'ze! i csi na dobro szlü'zi tomi deteti, i etómi szvejti: zdr'zi nyemi te dáni 'zitek; dáj szrecsno pognati, zrászti, i dozoriti sze tomi dobromi, stero szí v-nye polo'zio; i to drágo dête dáj da goriraszté, kak ednôk Jezus je rászao, nej szamo vu tejli, nego i vu modrôszti, i vu vszêm dobrom. Tvoj dober düh je naj ravna po ednákoj pôti, da raszté 'z-nyega en dober i posteni cslovek, szvojm roditelom na trôst i radoszt, i vszêm dobrim lüdém na dopádjenoszt. Ne dáj mi nigdár pozábiti: kaj je nyega szreca i neszreca, dobro i hüdo

vu moji rokaj; kak je gorihranim,
táksi cslovek bode 'z-nyega. Daj
mi tak verno csiniti, ka szem nyemi
du'zna; dáj mi na nyega zdrávje,
môcs, düso i tejlo szkrblivo paziti,
i vsze odvrácsati, ka bi nyemi skod-
livo moglo bidti; dáj da rano vu
szvojem vrêmeni vszadim v-nyega
gingavo szrdcze vszega dôbroga
zdravo szemen, ino jé navcsim náj
bole na Tvojo lübéznoszt i bojaz-
noszt. Blagoszlôvi, dober Bôg! dô-
bro namenyávanye roditelov za to
dête, stero szí Ti nám dáó, i nasoj
szkrbi zavüpao. Tebi bojdi díka i
hvála na veke. Amen.

Pôtnika ütrásnya molitev.

Velki Bôg! prevnôga szo ona dela, stera Tvoja rázuma sztvorjenya — ti cslovecsi szinovje — vu vnôgi várasov kricsi, vu vesznicski mirovnêsi dr'zél szamoti; v-bogáczov szvetli palacsaj, i szirmákov okaheni hütaj oprávlajo; i Ti szite, ki tá dela zrendelüjes, razdeljávás, i na Tvoji modri czilov dopri násanye obrnés. Moje vezdásnye delo i szkrb je tô: naj od hi'ze, i od ti moji ôzdalecs sz-potüvanyem vcsiním mojga pozványa dela; i etak naprejpomágam kak ti bli'znyi moji, tak i mojo lasztivno szreco. Ti vszega blagoszlova Bôg! szí me vszigdár po ocsinszkom vodo, bráno, i escse na etoga dnéva
ütro

ütro v-novoj môcsi gorizbüdo. Kak
Ti morem vrêdno zahváliti, 'zitka
Obdr'zitel! eto milosztivno szkrb-
noszt; kak Te morem dicsiti za
telika dobra? Oh! da bi czêli moj
'zitek bio govorécse szvedôosztvo
moje szrcsne zahválnoszt! Oh da
bi, kak to zhodécse szuncze veszelo
zacsne, i vszoy sztvári na radoszt
i haszek szkoncsa szvojo pôt: dabi
tak i jasz jedrno i takájse haszno-
vito mogao szkoncsati nej szamo
eto zacsnyeno pôt, nego czêli moj
szvetszki be'zájl Da nigdár ne bi
pozábo: kaj, kelko nász rázumni
sztvár jeszte, i 'zivé na szvejti, vszi
szmo szí kotrige, rodbina i nebesz-
koga Ocse decza; i dú'zni szmo
eden drügomi z-düse i tejla krep-
kôosztami hasznoti, i szrecse naprej-
po-

pomáhati. — Gdegodi hodim, sztá-
nem, i kakoli csinim, Ti vszamo-
gôcsi Bôg! szí vszepovszéd nazôcsi,
vsze vidis, i vszepovszéd me ob-
vzemes sz-Tvoje zmo'znoszt i do-
brôte mocsjov; vszáka miszel, na-
menyávanye, i vesz moj gucs i delo
je ocsiveszno i znáno pred Tebom.
Kama bi sô pred ocsmi Tvojmi, i
kama bi odbe'zao pred liczom Tvo-
jim? Csi bi perôti meo kak zorje-
nicza, kaj bi prejk morja odleto:
escse bi me tá li Tvoja rôka neszla,
i Tvoja dêszna bi me prijela! Ni
temnoszt me ne zakrije pred Te-
bom; nôcs sze szvejti, kak dén; i
kmicza je pred Tebom szvetloszt.
Oh tak mi ne dopüsztí, Goszpôdne!
kaj táksega miszliti, gúcsati, csiniti,
stero bi nigda po'zalüvati mogao, i
od

od nyega racsún nebi dati znao. Dáj, da na düsneveszti rêcs nesztanoma pázim; dáj da ta szvetszka tim nebeszkim naprêj ne denem. Polo'zi mi globôko vu szrdcze ove szvéte recsí: „Jaj onomi, ki sze hamicsno obogáti z-lüdszkim blágom! Ar kak dugo trpi tisztó? Jaj onomi. ki z-hüdôbov ta lüdszka 'zelej: naj na szvoje hi'ze zvisávanye visziko gnêzdo napráviti more prôti pogübelnoszti; ár táksi szvojoj hi'zi na szramoto dr'zi tanács, i prôti nyemi éscse nyegove zidíne kaménye kricsi.“

Csi Tebé, szvéti Bôg! vszigdár pred ocsmi i vu szrdczi dr'zim: teda vszepovszéd lehko zdrzno i brezi bojazni bodem; vu szlaboszti sze na Tébe naszlányam; vu kak-

sté

sté sztáni 'zitka vsze dôbro od Tébe
csákam; na Tvojo meni potrêbne
blagoszlove szlobodno racsun dr'zim.
Z-etim goridjányem tak szkoncsá-
vam mojo pôť: naj vu popolnoszti
szrdczá vszigdár pred Tebom ho-
dim. Oh Goszpodne! podêli mi môcs
na szpunyavanye mojga namenyá-
vanya. Na Tébe, na Tvojo ocsinszko
szkrbnoszt sze czelô zavüpam. Tebi
porácsam vsze te moje. Pokrivaj
mené; pokrivaj i nyéh sz-Tvojov
obranbov. Dáj meni, dáj nyim telko
blagoszlova, kak je zvelicsitelno.
Szprevájaj me vu vszoi hodbi; i csi
sze Ti vidi: dáj mi naprejidenye,
i pripelaj me szrecsno k-mojmi
domi: da Ti za Tvojo lübéznoszt,
i môdro ravnánye escse i teda z-
radosztjov zahváliti známo. Amen.

Potnika vecserásnya mo- litev.

Milosztiven Ocsa nebeszki! eden
dén tomi drügomi právi, i edna
nôcs toj drügoj glászi: kaj szí Ti
nas môder Sztvoritel, milosztiven
Zdr'zitel, veren Branitel; kaj szí Ti
szama lübéznoszt i dobrôta! Kak
obilno szem tô jasz szküszio i ete
dén. Kak vnôge pogübelnoszti vsze-
povszéd opasüjejo náime na pôti
— csloveka mrtelnoga. Kak vu
vnôgom obrázi süta ta szmrt i ne-
szrecca za potnikom! Kak lehko
sze na hüdo zapela ali szám od
szvoji 'zél i náklonoszt, ali pa po
drügi lüdi zlocsaszti példaj! Kak
doszta sztráda i trpi te vandrar —
i kak doszta dobri prilik more

vküp

vküp szpridti, csi On vu goridjányaj szreccsen bidti, i vu delaj szvoji naprejpridti scsé. Ti nebeszki Ocsa! szí mené ete dén od vszáke ne-szrecse obarvao; med szküsávanya-mi oprávlao i tak od hüdoga vrac-sao; na pozványa dêl szkoncsanye szí mi môcs podêlo; i dobra namenyávanya naprejpomagávsi szí me k-czili bli'ze pripelao! Kakda bi sze mogao sz-Tébe, moj Bôg! ete vecsér szpozábiti; kak bi mogao ete dén szkoncsati, kaj szrdcze i roké k-Tebi zahválno nebi zdigno, i nebi sze pobüdo na Tvojo lübez-noszt i Tebi na pokornoszt?

Ali — kak bi mogao na etom pocsinka meszti takájse od vezdás-nye moje pôti, i nyéh czila szí pre-mislávati, kaj mi nebi moje k-vecs-
noj

noj domovini vandranje na pamet
 prislo? — Oh kak krôto szem i
 dnesz prevido, kaj szem eti szamo
 tühîiecz i vandrar, kak szo i vszi
 moji ocsâczke bili! Kak szem szvetlo
 vido dnesz: kaj je cslovek szlab;
 kaj szo nyega namenyávanya, vü-
 panya i náj lepsa goridjánya kak
 din i meglâ, stera sze hitro razkadi.
 Cslovek namenyáva: Bôg szpunyá-
 va! Kak malo ji je zadobilo tô,
 ka je stelo! Kak vno'zino trápa,
 teskôcse i zádeve má cslovek ob-
 ládati! Na 'zitka pôti vszáki szto-
 páj sz-trüdom sze vcsini; za vszáki
 haszek sze boriti trbej; vszáko ra-
 doszt z-drágov czênov trbej od-
 küpiti! Vsze je tak, kak vandra-
 nye 'zelej.

Vszamogôcsi Bôg! vsza Tvoja
 zren-

zrendelüvanya szo dôbra i môdra,
csi gli sze vszigdár z-nasimi 'zelami
ne glihajo. Blá'zen je on cslovek,
ki je od ete isztine prav zagvüsaní,
i ki jo na haszek obrné! Oh! da
bi jo jasz dnesz na haszek obrno.
Jeli szem 'zivio i miszlo tak, kak
sze vandrara i pôtnika dosztája?
Jeli szem dr'zao pred ocsmi 'zitka
czil, niti nej pozábo: kaj me 'zitka
Goszpôd vszáki hip lehko domô
pozové, i ka je na méne zavüpaó,
od toga racsun proszi? Ka szem
sze vcsio dnesz, ka bi me modrê-
sega vcsinilo? Ka szem vcsino na
Bôga, na mojo düsnovêszt, i na ta
prisesztina gledôcs? Jeli szem nüczao
pámet, csi me je krivo pripetjé
dójslo; jeli szem bio sztálen, csi mi
je z-zadevami trbelo bojüvati; jeli
szem

szem sze rad zatájo vu szküsávanyi;
jeli szem bio pokoren, milosztiven,
csi szem z-nepriatelmi delo meo;
jelî szem bio zadovolen z-Bo'zov
volôv, csi me je nej vsze po voli
slo? Jeli szem sze gosztokrát szpo-
meno, i prav zmiszlo z-'zitka náj
véksega czila — zdüse zvelicsanya?

Oh szvéti Bôg! csi szem gdér
du'znosztî moje zamüdo: proszim Te,
odpüszti mi, i daj mi po tom bole
kebzüvati na düso mojo. Eto vezdás-
nyo vöro na tô obrnem: da grehe
moje i njih zroke prav vardenem, i sz-
tém sze szpametnêsi i bôgsi vcsinim.
Milosztiven Ocsa! pelaj i te moje na
práve modrôszti i blá'zensztva pôti.
Vari nász od vszega hüdogá; dáj nám
ta potrêbna, i kak szî bio, tak bojdi
i nadale nas Szkrblenik, Bôg i Ocsa.
Amen.

Molitev vu velkoj szühocsi.

Vszamogôcsi i môder szvejta Ravnitel! z-modrosztjôv i lübez-nosztjôv ravnas i zdr'zavas Ti vsze, ka szi sztvôro; v-Tvojem ravnanyi nega falinge, nega zaosztánya; te szvejt i natúra ide nesztanoma poleg szvojega réda szebi od zacsétka máo odlocsenoga; i csi sze nám vecs menyé te réd nebi vido ed-náko naszledüvani bidti, kakti krátke pámeti lüdém: dönok sze je záto nej pobontao; ár nyega Tvoja modrôszt i zmo'znôszt poravnáva. — Zmo'zen, dober i milosztiven szi Ti takájse; ka sze z-czilami Tvojmi i volôv gliha, tô je Tebi nej nemogôcse; kak li scsés: 'ze sze zgodi; kak li velis: naj bode, taki

taki jeszte. Tak takáj oblákom zapovês, i bôgajo Tebé; po nébi — etoj velikoj sirini nebeszkaj — sze razpüsztijo; i ovo! vecs menye de'zd'za vlázi zemlô naso.

Ah Goszpôdne! Ti szám vidis, nasa zemla potrebüje blagoszlovne rosze; szuncza vrocina 'zgè polá; tráva szêhne, zemla i szvejt szvojo lepoto zgübavajo — vu tú'zen obráz sze oblacsijo, i vsza z - odprtimi narocsami 'zelejo i csákajo Tvoj nebeszki o'zivecsi blagoszlov; szükesina, glád sze prti — trüd ná-jem ne obecsáva.

Goszpôdne! Ti szí od vekivekoma bio nasa obranba; nigdár sze escse Tvoja zmo'zna i dobra rôka nad nami nej szkrcsila; prvo szí vszigdár z-nami dobro vcsino, kak
bi

bi mi miszliti i prosziti znali. Z-je-
zermi, ki v-etoj szühôcsi k-Tebi za
potrêbno vlago zdühávajo, i jasz
pred Tébe vu molitvi mojoj pri-
hájam sz-czêlov vüpaznosztjôv i po-
niznosztjov, i klecsécs Te proszim:
szmilüj sze nám ô dober Ocsa!
odpri Tvoje obilne roké, zapovej
meglám, naj nasoj preszühoj zemli
en tühi, dober i 'ziroven de'zd'z
prineszéjo, da nász razveszelíjo, trá-
vicze, polé, goricze, i czêlo natúro
o'živijo; nase szrdcze pa z-nôvim
vüpanyem i jedrnosztjôv oszná'zijo.
Velki Bôg! vu Tvoje zmo'zne roké
denem vsze moje szkrbi — csini
z-menom i zevszemi nami i zdaj
poleg Tvoje môdre lübézni za Je-
zus Krisztüsa vrednost. Amen.

Molitev vu velkoj mokrôcsi.

Neszkoncsane dobrôte Bôg! mi-
losztiven Ocsa nebeszki! pri zacsétki
szvejta szí 'ze Ti Tvojo veliko lü-
béznoszt etak nám vövjao: „dokecs
zemla sztála bode, nigdár ne henya
szejádev i 'zétva; zima i leto; to-
plôcsa i mraz; dén i nôcs.“ Tô szmo
mi 'ze do eti máo nesztanoma szkü-
szili; vszáko leto 'ze je ponovila tá
ocsinszka oblüba. Tô obecsanye
nám i zdaj nase vüpanye o'ziváva:
kaj i v-etom leti nász ne odsztá-
vis, nego nász sz-Tvojov dobro-
csinécsov obranbov pokrívao bodes.
— Csiszta szo Tvoja dela; i dobro-
tivna escse teda Tvoja zrendelü-
vanya, gda vu nyih naprej ne vi-
dimo dôbra vöidenya. Dönok ver-
jem;

jem; Ti mi ne vzemes za hüdo;
csi z-vnôgimi drügimi mojmi 'za-
losztnimi priátelmi, ki z-menom vréd
szkúznimi ocsmi vu ta prisesztna
glédajo, sze i jasz vu vezdásnyoj
nevôli Tebi, moj Bôg! tô'zim ino
molim, — 'Ze dugo je szkrito pred
ocsmi nasimi to predrágo szuncze;
'ze dugo je oblácsna néba; i gôszte
meglé i z-velkov mokrôcsov nasim
polám sze z-pogübelov pritíjo; i
csloveka szlábo szrdcze trepecse
pred szükesinov, stero 'ze naprej-
ká'zejo ténke i 'zúte szetvé. — Ocsa
milosztiven, ki vszigdár z-lübéznosztí
csinis, kakoli csinis sz-Tvojmi sztvár-
mi: poszlüni mojo i vszej oni mo-
litev, ki v-etoj nevôli k-Tebi zdü-
hávajo. Csi je glihno Tvojoj mo-
drôsztí, odvrni od nász eto nevôlo;

ra'zeni meglé; razvédri nébo; po-
ká'zi toplo szuncze: da sze z-vodôv
zalejána zemla poszüsi; zadrevene
szetvé, polé i goricze o'zivéjo; vszoy
potrebüvacsoj sztvári 'zives sze po-
deljáva. Csini z-námi, ô Goszpôdne
Bo'ze, kak sze Tebi vidi. Amen.

Molitev vu vrêmeni bojne.

K-Tebi, vszamogôcsi Bôg! ki
národe i nyih pripetjá môdro rav-
nas, i szrecso nyihovo dosztakrát
po nevôl i môt pôti naprejpomá-
gas, — k-Tebi goriglêdamo zdaj
mi szpácseni, pregányani, dreszélni;
dönok z-vü paznosztjov i pokornoszt-
jov. Te drági mir sz-szvojimi lêpimi
blagoszlovami je od nas odísao; i
pre-

pregányanye, nemirovcsina, protivinsztvo i bojna szo na meszto sztôpila, i czêle králevcsine i národe troszijo z-grôzov i bojznôsztjov. Bogata polá sze opüscsávajo; várasje i vesznicze na nikoj szprávlajo; solé sze zapréjo; vcsenyá, mestríe gorihenyajo; jezero lüdi sze je 'ze na koldisko paliczo vrglo; i jezero sze ji escse nyé vcsakati má; vnô'zino ji je 'ze vu krvávom boji szpadnolo, i vnô'zino i escse pride vu szmrtili i pogübelnoszti roké. Oh odpüsztli nám, szvejta zmo'zen Ravnitel, csi vu etaksi pogübelaj szszkuznimi ocsmi k-Tebi vu nebésza glédamo, i nisterôcs pomenkatiscsémo pred onimi, stera escse na nász csákajo. Ali dönok czelô ne zdvojimo; scsémo sze gori dr'zati; scsémo

scsémo prav premišzliti ono vecsno
isztino: kaj Tvoja zmozna rôka
ravna czêli szvejt; Tvoja lûbéznoszt
nász varje; ino Tvôja modrôszt i
dobrôta vu právom vrêmeni vszêm
protivinsztvam, vszêmi krvi-prelê-
vanyi konec vcsini, i tim národam
nazáj podêli mira szrecso i bla-
goszlôv. Vêm, Ti ravnas králov
szrdcza, kak vodene mehére, i csi
scséjo prejk mehé nyihovoga lá-
danya sztopiti: Ti sze nyim popre-
tis: „li do etecz i nej dale!“ —
Oh tak i mi vu etaksem nezmer-
nom vrêmeni naso vûpazen li vu
Tebi polo'zimo, i vsza dobra od
Tébe csákamo; zagvûsno verjemo,
kaj Ti escse po krvávoj bojni velke
i lêpe czile zadobiti, i národe etoga
szvejta vcsiti, sztôpiti i poravnati
znás.

znás. Ne dáj nám, Goszpôdne! ni
eto zmêsono vrêmen tak tá pûsz-
titi, kaj ne bi Tvojo zmo'zno rokô
na pámet vzéli, i na vcsenyé i po-
bôgsanye obrnoli. Ti zmêساني hípi
'zitka nasega nász náj opomenéjo
na márnoszt eti szetszki kincsov:
da prevecs za nyé ne lovimo; naj
ponovijo vu nami lûbézen i ver-
noszt k-nasoj domovini; naj nász
vcsijo na trplivoszt, zadovôlnoszt i
sztálnoszt; nám dájó vrednoszt pri-
átelsztva i práve pobo'znosztí pre-
stimati; naj szpomenéjo nász z-nasi
grêhov, i nadignejo na pokôro; i
nazáj pelajo k-Tebi, oh Goszpodne!
sz-koga szmo sze vu dobri dnévi
tak vnogokrát szpozábili. Ka na
nász pridti má — to szamo Ti
znás; ali záto ne vczagamo, nego
z-zdrz-

z-zdrznim szrdczom idemo prôti tim
prisesztnim. Ti ne vzemes od nász
Tvoji ôcsi, i ka na nász püsztis,
na dobro bode nam szlü'zilo. Oh
zmo'zen Bôg! vszej králov Král!
Ti szám bojdi z-onimi, ki za nász
bojüjo; daj nyim bátrivnoszt i zdrz-
noszt; podêli vojom môdroszt i sztál-
ni düh; i csi sze Tebi vidi: dáj
nyim obládati. Bátrivi i trostaj tiszte,
ki szo bli'ze k-ogny, i vecs nevôl
i môk trpeti morejo; lehkôti bo-
lezni oranyeni bojnikov; obészeli
szrdczá nisteri rodjenicz, stere szo
od szvoji lübléni szinkov szpráv-
lene; koronüj pa domovino sz-tim
'zelnim zlátim mirom i pokojom: da
mi pod nyegovimi perotami blá-
'zeno 'zivémo; nase sztáve du'znoszti
brezi zádev oprávlamo, i Tebé, na-

sega Bogá, nej med bojarnosztjov i trepetanyem; nego z-veszélim szrdczom hválimo i dícsimo. Amen.

Molitev vu nazájszprávlenom miri.

Z-veszélim szrdczom, oh szmi-
leni nebeszki Ocsa? sze szká'zemo
mí pred Tvojim liczom, i neszémo
Tebi áldov csiszte zahválnotzti za
ono Tvojo preveliko dobrôto: kaj
szi zdühávana nasa poszlühno, boj-
ne besznôcsi konecz vrgao, i te
vrêlo-'zelní mir nazaj darivao. —
'Ze szi le'zi odühávamo; nase polé;
i vsze dr'zánye je vu bátrivnom
sztáni; pogübele szo minôle; i ki
szo med 'zitkom i szmrtjov vizili,
do-

dömovino bránili — ti bojniczke
 — vu nárocsaj mirá i jedinsztva sze
 zdaj veszelijo. Nistera verna mati
 csüje on veszéli glász: tvoj szin 'zivé;
 nisteroj tivárisiczi, steroy je bójna
 odegnála mo'za, sze on veszéli glász
 prineszé: 'zivé tvoj veren, koga szí
 za zgüblenoga stímala. Oh kak velki
 dár je te mir; vu nyem jedrnej
 doprinásamo nasa dela; le'zi idemo
 naso szvetszko pôť; veszelimo sze
 nasemi vandranyi, i z-lepsimi vü-
 panyami glédamo vu ta prisesztna!
 Oh Ti, ki szí lüdsztva Tvojega ne-
 volám i mantrám konecz vcsino;
 nyihovi bolezen i jajov szkuzé na
 veszélnosztí szkuzé; nyih bojazni na
 vüpanye, trepetanya na vüpaznoszt,
 zmêsavo na lêpi réd i pokójnoszt,
 nevôlo na szrecso obrno, i tô szí

nyim

nyim nazáj darivao, ka szo tak krôto
'zeleli i Tebé, nebeszkoga Bogá,
proszili, oh prevelike miloshti Bôg!
kak moremo mi Tebe za tô Tvojo
miloscso vrêdno dicsiti i hváliti? Gde
vzememo recsi, kaj bi tiszto, ka ob-
csütimo globoko vu szrdczy, Tebi
ocsiveszno vövjavili? Oh Goszpodne!
Ti szí ne zgovorno doszta dobra
z-nami vcsino! Tô naj ne pozábi
nigdár nasa pámet, dokecs na szvejtí
'zivémo; Tebé naj hváli i dicsi na
veke nas 'zitek. Oh! dáj da sz-toga
mira blagoszlovami zahválno 'zivémo,
i prilike, stere nám dáva, na po-
bôgsanye obrnémo. Dáj da lüdsztvo
ete zemle, i vszi poglavniczke je-
drno vsza odvrácsajo, sterá plamen
neredni náklonoszt znôvics za'zariti,
nyih pokoj porüsiti, i bójne csemer-
noszt

noszt pá naprej-prineszti bi mogla. Tak ravnaj poglavnikov szrdczá, da vu mira ládanyi czêlo nyihovo pamet na szvoji králevcsin notrêsnnyega blá'zensztva zvršávanye obrnéjo. Nyihovim tanácsnikom dáj modroszt: da niksi drügi tanács ne dávajo, kak steri domovini na dobro szlü'zi; podlo'zancze i vsze domovincsare napuni sz-právov lübéznosztjov k-domovini szvojoj; vszáke hasznovite solszke i czérkevne násztave, mestrie i trstvo obdarüj sz-szrcsnimi pomocsnikmi, dobrocsinitelmi i priatelmi. Vu vszej sztávaj naj láda düh práve modrôszti, delavnoszt, réda i jedinsztva, lübezni i dobrocsinênya, zadovôlnoszt i pobo'znoszt; naj czvete hi'zni mir i szreca. Vszáki naj náide vu dú'znoszt szvoji opráv-

oprávlanyi szvojo náj vékso radoszt,
i szvoja nebésza na zemli. Tak bojdi
od nász te nôvi mir ponüczani, do-
kecs nász od etecz vzemes tá vu
Tvojega králevsztva vekivecsni mir.
Amen.

Molitev vu vrêmeni pomora.

Vszamogôcsi Bôg! vu koga ro-
kaj jeste nas 'zitek, i vu koga kni-
gaj szo nasi dnévi zapiszani, i vu
nezbrojenom tanácsi je polo'zena
ta vöra, vu steroj od técz mámo
odhájati, — k-Tebi szili moje dre-
szélno szrdcze vu eti dnévi velke
pogübelnoszti i pomora. Na vsze
krajé besznej szmrti zmo'znoszt, i
pobéra vsze brezi rázlocska — sztá-
re i mláde, mocsne i szlabe; tak sze

i mojmi 'zitki sz - pogübelov prití.
Csiszta Dobrôta! obvzėti sz-szmrti
robsztvom, i 'zitka pogübelnosztami,
k - Tebi prihájam sz - czêlov vüpaz-
nosztjôv, i tá miszel: kaj vsze moje
pripetjé vu Tvoji rokaj pocsiva, je
za méne trôst i bátrivanye. Oh da
mi nigdár nebi tá miszel z - moje
pámeti odisla; da bi me prehodila
i krêpila, gda mi szrdcze vczagati,
i v-dvojnoszt szpádnoti scsé!

Goszpôdne! Ti náj bole znás,
ka mi prav na dobro szlüzi. Vcsini
z-menom, kak sze Tebi vidi. Tvoj
lasztiven dár je moj 'zitek: rad Ti
ga tá dám, csi ga od méne vezdaj
vzėti na dobro nájdes. Neszpamet-
no i brezi szile ga necsem vu po-
gübelo szühnoti; po satringaj ga
tüdi necsem brániti; ár bi tak proti
Tebi

Tebi pregrêso: di dönok scsém na nyega zgübicsek pripráven bidti; scsém sze znôtra i zvüna tak oprávlati, kaj, gdakoli ta szmrt szvojo rokô za menom vtégne, gotov sze nájdem, i rad naszledüjem. Lübléni Ocsa! v-Tvojo obranbo podám jaszám szebé, i one, ki szo mi drági i lübléni; Tebi porácsam vsze te moje, i vsza dobra, stera szí nám dáo. — Moje szrdcze je mirovno i veszélo; ár znám, Tvoja ocsinszka lübéznoszt verosztüje nad menöv; szmrt me naj sz-szvojim opüscsávanyem ne posztrási; ár znám, moj 'zitek ravna edna nevidocsa rôka, stera je zmoznêsa, kak ta szmrt. Oh záto ne vczagüj, ne trepecsi, oh düsa moja! csi gli szí na vsze kráje z-mrtveczi obvzéta, i vidis odprte grô-

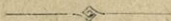
grôbe. Niháj na Bôga tvoje poti;
vüpaj sze vu nyem, On sz-tebom
vsze dobro vcsini! Amen.

Molitev po pomori.

Nebész prezmo'zen Ravnitel! z-
jezér dūsami, stere szo po Tebi
z-velki 'zitka pogübel oszlobodjene,
jasz tüdi z-zahválnim szrdczom zvi-
savam Tvojo lübeznoszt, stera je
nad menom verosztüivala, moj szlab
'zitek varvala, kaj ga je szmrtni 'ze-
lezna rôka vu eti pogübelni dnévi
nej vtrgnola. Szamo Ti, moj Bôg!
szi mené obarvao, kaj szem escse
vu 'zitki, ino sze zdaj nyemi z-no-
vics veszelím. Oh! hvála Tebi, do-
ber Bôg! za Tvojo veliko szkrbli-
voszt. Zdaj je 'ze vsze miroynese

i veszelêse grátalo. Bole priaznivo
nám szvejti to drágo szuncze; v-ve-
szélom obrázi sze szka'züje czêla
natúra; lübeznivo dávajo roditelje
deczi; tiváris tivárisiczi, priátel pri-
áteli, szôszed szôszedi szvojemi ro-
kô; i escse tisztí, ki szo prvo eden
za drügoga nej márali, sz-krivimi
ôcsmi eden kre drügoga mimo sli
— zdaj szo bole napuni vküp-
szklenyeni; nevôla je nyéh vküp-
prignála, zmirila; i zdaj sze vesze-
lijo, kaj szo szmrti rôk rêseni. Oh
Ti, ki escse po velki nevoláj nase
blá'zensztvo naprejpomágati scsés,
vzemi naso szrcsno hválo za tô,
kaj szi nász pogübelnosztam i szmrti
rôk vövneszao. Isztina, nisterno drá-
go szrdcze je szpadnolo pod szmrti
koszôv; i szkuzé mi tecséjo za vnoge,
stere

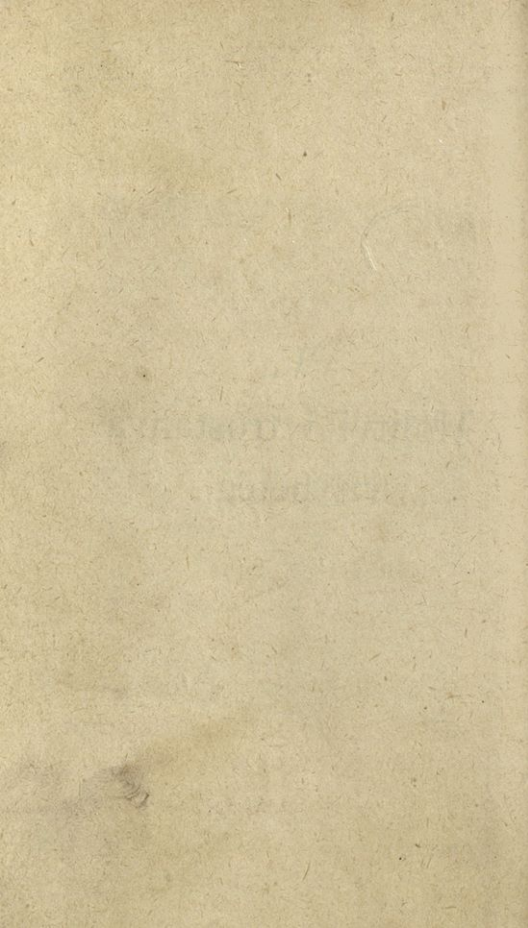
stere je moje szrdcze lübito i postü-
valo. — Ali zátó ne vczagam nad
tim zgübitskom; nego sze sz-tim
trôstam: kaj szo té tápreminyene
düse pri Tebi, oh Bôg! i dobro szhrá-
nyene. Poetomtoga mi escse ednôk
tak drági bojdi moj'zitek, i escse tak
z-velkov jedrnosztjov na haszek obr-
nyeni. Nigdár sze naj ne loví düsa
moja prevecs za eta zemelszka, nego
za tákse kincse sze pascsi, steri szo
obsztojécsi, i vu szlédnyem hipi mi
trôst podelijo, ino me prejk szpre-
vodijo na ov bôgsi szvejt. Náj ráj
bojdi moj dúh i moje szrdcze pri
Tebi, ki szí sze escse v-etom pogü-
belnom vremeni, kak Ocsa i Oszlo-
boditel k-meni szkázao, i moja düsa
vszigdár zahválno zvisáva Tvoje
szvéto Imé. Amen.

V.

Molitvi i trôstanya
vu betégi.

Bete'znika ütrásnya molitev.

Oh Ti, ki escse teda ne hênyas
nász lübiti, gda nevolo i bolesznoszt
na nász püosztis, Vszamogôcsi i mi-
losztiven Bôg! Ti szi v-etøj mojoj
nevôli moj náj véksi Bátrivitel, i
jedina vüpaznoszt. K-Tebi podignem
v-etøj ütrásnyoj vöri moje szrdcze;
pri Tebi iscsem nevôl moji poti-
sanye i pomôcs. Ti szi mené do eti
máo lepô vodo; vnôge rádosztí vtá-
lao, vecs dobra z-menom vcsino, kak
szem prosziti i zapopádnoti znao; vu
vnôgi nevôlaj moji szi szamo Ti mené
trôstao i bráno, i vsza pripetjá szi
mi vszigdár na dobro zravnao.

Ni zdaj mi he nihás, znám, oh dober Bôg! brezi trôsta i pomôcsi; i zdaj mi szküsziti dás: kaj onim, ki Tebé lübijó, vsza na dobro szlüzijó. Na Tébe sze tak scsém czelô zavüpati: vcsini z-menom, kak sze Tebi vidi. Jasz ne znám, ka bode za méne bôgse; jeli csi sze hitro zmorem, ali dugo geccsim na beté'znoj poszteli; nevém: jeli 'zitek ali szmrt bode bôgsa za méne. Moder Ravnitel! Ti odlôcsi meszto méne, — i tô odlôcsi, ka je náj bôgse. Zadovôlim sze sz-Tvojov volôv; szamo Te tô proszim: pomagaj ona nistera lêta, mészecze i dnéve, stere mi escse podelis, na düse opravo obrnôti; pomagaj mi hi'zo zrendelüvati, i vsza prvo v-réd szpraviti, kak mi vmrejtí bode.

Ete

Ete 'zitek je kak tráva stera
sze zeleni, i pá povêhne. Ne dáj
mi tô nigdár pozábiti, vszamogôcsi
Bôg! pomágaj mi szrdcze i miszli
od eti zemelszki odtrgnoti; pomá-
gaj, da ni vu betégi ne hênjam
dobro csiniti, nego da i vezdaj z-
mojoy trplivosztjôv, vüpaznosztjôv
i pokornosztjôv drügím dobro példo
dám. Csi etak sze ponásam: teda
sze mi nikaj ne bode trbelo bojati
betega i szmrti; ár vu ovom szvejtí
sze mám vüpati nájema nevôl moji,
sz-szterimi Ti mené zdaj vardêvas,
i k-nebészam priprávlas. Vu Tebi
sze vüпам, o Bo'ze! ne dáj sze
mojmi vüpanyi oszramotiti. Amen.

Beté'znika vecserásnya mo- litev.

Szvejta Sztvoritel i Ravnitel!
vszigdár, escse vu betégi moj mi-
losztiven Ocsa! sz-Tvoje dobrôte
szem pá eden dén tá potroso. Nej
je bio isztina i té dén brezi teski
bolezen, ali le'zêsi je dönok bio,
kak szem szi ga miszlio. Sto je bio,
ki je i dnesz meni pocsivanye, i
nistere lehke vöre dáo, bolezní po-
tisávao, i v-jávkanyi trôst podêlô?
Sto je bio tisztí, ki je szmilene pri-
átele k-meni poszlao, i 'znyihovov
lûbéznosztjov, tanácsom i trôstom
mené bátrivio? Sto je bio, ki je
v-meni vero, trplivoszt i vûpaznoszt
podpérao, geto szem vczagüvao i
dvojio? Ti szi bio, o neszkoncsana

Do-

Dobrôta! Ti, ki ono obecsanyene
odsztávim te, nikak te ne odsztá-
vim — nad vszákim szpunis, ki pri
Tebi pomôcs i trôst iscse. Ni mené
szi nej odsztavo ete dén, o mi-
loszti Ocsa! nego szi me milosztiv-
no trôstao, bátrivio i podpérao.
Moja düsa dícsi Tvojo veliko do-
brôto, kaj szi mi tak pomágao bo-
lezni brêmen nosziti. Krêpi me na-
dale sz-Tvojov miloscsov, i dáj, da
i ete beteg szlü'zi mojoj düsi na
zvelicsanye. Ne dopüszi, kaj bi
z-nemirovnosztjov i morjüvanyem
szebé na Tvojo ocsinszko lübéz-
noszt nevrêdnoga vcsino. Krêpi me
vu onoj veri: kaj Ti vsze môdro
zrendelüjes, tak i mojo sztávo z-
miloscsov i modrosztjôv ravnas. Vu
Tvojo milosztivno obrambo prepo-
rá-

rácsam pá jasz szam szebé i vu etoj nôcsi. Ti mi bojdi trôst i vüpanye. Lêhkoti mi po szlatkom szne moje bolesti, i krêpi tüdi one, ki kre méne vu betégi mojem verosztüjejo i trpijo. Blagoszlovi te moje; i obrüja to dobro, stero z-menom csinijo; obdariuj vsze, ki sze nad trpécsimi szmilüjo.

Vszamogôcsi! szlabo i krhko sztvorjenyé szem jasz; nevêm, jeli zadobim ütrásnyega dnéva. Csi bi tá nôcs ta szlédnya bila vu mojem 'zitki: dáj mi blá'zeno preminôti, i od etoga szvejta z-onim vüpanyem szlobôd vzéti: kaj me Ti, moj Bôg! po szmrti vu veke blá'zeni 'zitek odpelas. Tebi 'zivém, Tebi merjém, Tvoj szem kak vu 'zitki, tak vu szmrti. Amen.

Trôst vu betégi.

Vékivecsen Bôg, moj náj zmo'z-nêsi Pomôcsnik! k-Tebi sze pozdi-gáva szrdcze moje vu eti mokaj i boleznaj, sz-szterimi szime prigledno, i vu tom nájdem mojo radoszt i trôst: kaj sze i teda lêhko vüпам od Tébe pomôcs, gda sze vszáka csloveka pomôcs szkrcsi i szfali. Oh! li v-Tebi sze vüпам, i nikak ne pomenkám v-etoj vüпaznoszti! Tvoje sztvorjenyé i od Tébe odküpleno dête szem jasz; pred Tebom szo i ete moje bolezniznâne. Ti vidis mojga szrdcza náj szkriv-nêse 'zelênnye; vszigdár szipri meni nazôcsi; poznas vsze, ka mi na moje bolezniz potisanye szlû'zi; i meni tüdi gucsi ovo Tvoje obecca-
nye:

nye: „zovi me na pomôcs vu nevôli tvojoj, oszlobodim jasz tebé: i ti me dicso bodes.“ Kak bi tak pomenkávala moja vüpaznoszt! Ti szí vszamogôcsi, brezi vôle Tvoje sze nika nezgodi z-menom, i kaksté bi vu velkoj pogübeli bio moj 'zitek; csi bi 'ze vszi priátelje dvojjili nad mojim ozdrávlanyem: Ti szí escse teda zmo'zen mené obdr'zati. Kak vnôge szí nazájprizvao vu 'zitek, ki szo brezi szape i môcsi na szmrtnoj poszteli omedleti le'zali! Kak je lêhko Tebi i nad menom Tvojo zmo'znoszt poszvedocsiti, i v-méne — escse mrtvoga — 'zitka szapo pihnoti — me o'zivetí! I kak bi mogao vu Tvojoj pomôcsi dvojjiti, geto zagvüšno znám, kaj me Ti lübis, i escse zdaj Tvojo szkrb od

od méne ne zatajis? Jeli more dête
trepétati vu nárocsaj szvojga lübez-
nivoga Ocsé? Jeli nebi pregrêso
prôti Tebi, csi bi sze vu Tvojoj
szkrbnosztí ne vüpaó, i vsze Tvoje
zrendelüivanye nebi dr'zao za môdro
i szvéto? Oh odhájjaj od méne vsza
dvojna miszel! Ti szí me od de-
tinsztva máó verno, lübeznivo rav-
naó, vu nevoláj pomágao: krôto bi
pregrêso, csi — kak maloverecz
— sze nebi vüpaó, kaj me i zdaj
zmores, i vecs ne zmeris na mene,
kak prenosziti morem. Tak escse
nadale vu Tebi polo'zim mojo vü-
pazoszt. Kakoli szkoncsas od méne,
moj Bog! vsze mi na dobro szlü-
'ziti more. Eta miszel me potisa, i
varje od vszega morjüivanya. —
Oh Ti, kí szí zmo'zen escse vu ti
szlabi:

szlabi: lehkôti mi bolesti. Poszlihni
moje zdühávanye za Tvoje neszkon-
csane dobrote volo. Amen.

Premislávanye za beté'znika.

Od 'zené rodjen cslovek je krát-
koga 'zitka, i vu nevoláj obilen;
kak czvejt, geto sze vözvála, doli
sze vtrgne; i preminé kak tenya;
i nej je sztálen. Job. 14: 1, 2.

Szvéto pismo z-vnôgimi prigli-
hami szpisüje doli cslovecsega 'zitka
krátkoszt i krhkoszt. Ka more bole
preminôcse bidti, kak polszki czvejt:
Eden máli oszter szever, edna szlá-
nicza ga tá pó'zgé. Vszáko tejlo
je kak tráva, i nyega lepota kak
polszki czvejt. Kak nesztálno je escse

to náj szirovése zdrávje! Kak vnô-
gim neprevidnim pripetjám je pod-
vr'zeno! Kak vnôgi betegi opasüjo
te szlab 'zitek; i kak hitro nász na
szmrt vr'ze escse to náj ménse du-
goványe! Na koj me tak scsé te
moj dober Bôg vu etom betégi
opomenoti? Na tô náj bole, kaj je
krátki i preminôcsi moj 'zitek. Hitro,
ô krôto hitro szo preminôla 'ze ova
tá pretecsena lêta 'zitka mojga; i
sto zná, kelko vör i dnévov mám
escse odzajaj. Szám szvoj velki ne-
priátel bi bio, csi z-vrêmena, stero
sze mi escse primêri, tak nebi vzéo
haszek, kak je od méne mogôcse.
Ka tak mám csiniti, geto me je
moj Bog, z-betegom prigledno, ino
me na 'zitka krátkoszt opomina?
Tô náj bole: naj vszako vöro i hip
mo-

modro zrendelüjem. Csi je tô Bo'za
vola, kaj mi ete beteg 'zitek od-
re'ze: tô bojdi moja náj véksa szkrb,
da szí szrdcze i pamet z-pobo'znimi
miszlami oszna'züjem; telko dobra
csinim, kelko vrêmena mám. Csi
sze mi pa 'zitek obdr'zi: vszi dnévi
moji naj bodejo nadale Bôgi poszve-
czeni. Tá naj czilajo vsza moja na-
menyávanya: naj eti na szvejti doszta
dobra oprávim, i vu krszcsanszki
dobri delaj sze obogatim. 'Zitka
mojga krátkoszt me naj büdi na
tô: da vszáki hip sze gotov dr'zim
na blá'zeno vöpreminênye. Kak ne-
zagvüšno je, gda me Goszpôd po-
zové z-etoga szvejta! Kak nôro bi
bilô od méne. csi bi sze z-düse zve-
licsanya szpozábo; csi ne bi zevsze
môcsi sze pascso z-lêpimi delami
moj

moj 'zitek szná'ziti. Nesztanoma bom tak szkrb meo szám na szebe, i na vsze moje miszli i 'zelênya: da sze od Bôga ne odtrgnem. Pazo bom pri vszákom na grêh zapelávanyi: da, gdakoli me moj Bôg z-etoga szvejta pozové, vszigdár z-dobrov düsnovvesztjôv pred nyim posztánoti morem.

Ti szám delaj vu meni, oh vszámogôcsi Düh! kak tô, naj scsém, tak i tô, naj doprineszem eta inoja dobra goridjánya. Vcsi me premiszliti, kak potrêbno je to cseszto verosztüvanye. Nemogôcse, kaj bi sze gda vu Tvoje králesztyo vzeo. csi eti ne verosztüjem i ne bojüjem. — Ti, Goszpodne! mi z-etim betegom na vêdanye dás, kak premi nôcsi je moj 'zitek, i kak me lêhko hitro

hitro zaszápi ta szmrt. Ali escse
szi me i na tákso vecsnoszt pôzvao,
stera sze ne more zgübiti, niti zovlá-
csiti, niti szprêhnoti. Pomágaj, da
tô vszigdár pred ocsmi dr'zim: kaj
morem te právi boj bojüvati, vero
zdr'zati, i gda be'záj szkoncsam,
vrêden bodem vzéti pravicze ko-
rôno. Amen.

Molitev vu ozdrávlényi.

Hváli Tebé düsa moja, oh Bôg!
'zitka mojga milosztiven Ocsa! Pod
betega bremenom mi je szrdcze
gécsalo, i moje temne i tú'zne ocsi
szo nej drügo vidile, kak szmrt i
odprti grob. Ali Ti szi mi bolezní
lehkôto, beteg odvrno, i vu 'zitek
me

me nazáj prizvao. Szrdcze mi 'ze
le'zi bije; po 'zilaj mi krv lepse
tecsé; kotrige mi môcs dáblajo;
czêlo tejlo szlatko zdrávje objemlé.
Na koj me büdi eta nôva môcs,
nôvo zdrávje? Na zahválnoszt i 'zivo
vüpanye vu Tebi, oh Bôg! ki szí
mi vsze tô szamo Ti darüvao. Ti
szám podêli meni môcs na právo
zahválnoszt. Dopüsztí, oh milosztiven
Ocsa! naj veszeljá i zahválnosztí eta
náklonoszt, stera mi szrdcze zdaj
tak krôto prehodi, ne trpi szamo
na nisterni hip; nego mi vszigdár
na pámeti bode Tvoja obramba i
oszlobodjenýé. Dáj da tô bode moja
zahválnoszt: naj eto nôvo zdrávje
na dobro obrácsam, 'zitek na Tvojo
diko, i bli'znyi moji naprejidênje
poszvetim. Vari me od vszáki gre-
hov,

hov, sz-sterimi bi sze moje zdrávje pokvárilo; i ne dáj mi pozábiti: kak neszrecsen je on cslovek, ki zvün toga, kaj je drüгим i szám szebi na 'zmécsavo, od düsnêveszti more ono na ôcsi-metanye i potvárjanye csüti, kaj je szám zrok szvojege betega.

Vu etom mojem betégi szem nisteri dobri düs lübéznoszt szküszo; poglednoli szo me priátelje, znánczi, rodbina, ino szo mi vu 'zaloszti szrdcze razveszeljávali. Obdarüj je, oh Ti, ki nika dobra ne nihás brezi nájema, — obdarüj nyihovo ver- noszt ino szrcsnoszt. Posli i k-nyim, geto beteg ali drügi kri'z na nye püsztis, szmilene i verne priátele. Ki pa vu betégi geCsijo i v-bolez- naj jávcsejo, szmilüj sze nad nyimi, kak

kak szí sze í menom szmilüvao. Csi je pa Tvoja vola, kaj je vöpozovés z-etoga szvejta; bojdi 'z-nyimi vu teskom boji, dáj nyim blá'zeno vöpreminênye.

Blüzi szem bio 'ze pri czili; szmrt sze mi je prtila, í nikse vüpanye me je nej trôstalo, kaj gorizhodim, Ti oh milosztiven Ocsa! szí me dönok obarvao, í z-nôvim 'zitkom obdarüvao. — Ali csi sze mi je zdaj ta szmrt szmilüvala, na veke sze mi ne szmilüje, prvoszledi me zaisztino doliprité'zi í zadüsi. Oh dáj mi, Goszpôdne, tô prav premiszliti; stere dnéve mi escse vtálas, nyé prav trositi: da gotov bodem, gda me od etecz pozovés. Tebi sze porácsam czelô, ô 'zitka Goszpod! Ti szí modro

v-racsún vzéo dnéve moje; i teda
me pozovés od etecz, gda za méne
náj bôgse bode. Ti szí Goszpôd i
Bôg moj; vcsini zmenom kak sze
Tebi vidi. Amen.

Molitev vu teskom betégi.

Vszák dén je 'zmetnêse to brê-
men, stero szí na méne djáo, oh
neszkoncsane dobrôte Bôg! vsze
bole me premárjajo moje bolezni,
i 'ze mi je pred ocsmi te boj, ste-
roga mám bojüvati prvo, kak prejk-
pridem na ov bôgsi szvejt. Szpoz-
nam mojo dú'znoszt, stero mám na
Tébe gledôcs, i rad sze ponizim
pod Tvojov zmo'znov rokôv. Oh
düh je, isztina, gotov, ali tejlo je
szlabo.

szlabo. Vnogokrát szí goridenem
sz-Tvojov volôv sze zadovoliti, lüblé-
ni Ocsa nebeszki! ali szrdcze mi
hitro zményekáva, i opesa vu Tebi
moja vüpaznoszt. Bojdi mi k-po-
môcsi, oh Bôg! vu mojoj szlaboszti:
da do koncza Tebi veren osztánem,
i vsza odicseno obládam. Ti znás;
oh Vsaznajôcsi! kak szlab je te
cslovek; veren szí i pravicsen, ne
dás nász vise szküsáyati, kak mo-
remo prenosziti, i vu pripravnom
vrêmeni pôt odprés na oszlobod-
jênýe. Tak i na méne ne zmeris
vékse brêmen, kak prenosziti znám.
'Ze szamo nistere 'zmetne vöre mám,
i po tom na veke obládam, bom
pri czili, gde szí odêhnem od vszej
nevôl, i szám Bôg mi dolizbrise
szkúzen obráz. Jeli nisterni hipov
bo-

bolezni mi zagvüšno vöpresztáti bo-
des pomágao, oh Ti, ki szí me od-
zacsétka notri do eti máo verno
vodo. Ti náj bole znás, gda mi
trbej ete teski 'zitek z-vecsni blá-
'zensztvom odminiti, — z-etoga van-
dranya vu vecsno domovino idti.
Niti zdaj vu etom teskom betégi
ne nihás tá vu Tebi sze vüpajocse
dête, vu steroga 'zitki szí tak je-
zerokrát Tvojo ocsinszko dobroto
odicso. Nej dugo, oszlobodis je od
vszej nevôl, i prejk odpelas vu
vecsnoaga mirá blá'zene dr'zéle.

Tecasz pa na Jezusa, vere moje
poglávniká glédam; od' nyega sze
vcsim vu Tebi, moj Bôg, sze vüpati,
mirovno trpeti, i blá'zeno mrejtí.
Kak sztálno veren je bio On do
szmrti, czelô do krí'za szmrti! Kak

z-po-

z-pokornim szrdczom sze je zaniháó
na Tvojo volô; kak z-mirovnov
pámetjov, i brezi groze je glédao
szmrty sztraslivoszty! Kak szem po
nyem imé dôbo; tak i zdaj 'zelém
nyega naszlednik bidty. On je szmrty
grozo prévzeo; i on kmicsen dôl,
po sterom mi je idty, z-nebeszkim
návukom preszvêto. Tak 'zelém tr-
peti, vüpati i vmrejty, kak On, naj
'z-Nyim vréd tál mám vu vecsnom
blá'zensztvi. Nyega náklonoszt bojdy
moja náklonoszt; Nyega szlednye
recsy, naj bodejo moje szlednye re-
csy: „Ocsa! nej tak, kak jasz scsém,
nego kak Ty scsés! — Ocsa! bojdy
Tvoja szvéta i môdra vôla! Ocsa! vu
Tvoje roké porácsam mojo düso!!“
Amen.

Trôst proti szmrtnoj grozi.

Grozna i sztrasna je ta szmrt, odtrgne nász od nasi priátelov, i od vszej, stere szmo eti lübili i postüivali; vsza lêpa tiváristva na nikoj szprávi; zapré nam ocsi pred-evszim, ka je eti drágo i prijétno bilô, i ne dá drügo viditi, kak kmi-csen grob i tú'zno szprhlivoszt. Kak sztrasno bi za méne bilô, csi nebi mogao moje ocsi na te bôgsi szvejt zdignoti; csi nebi meo vüpanya: kaj ta szmrt ne bode drügo, kak prejkidênye na bôgsi 'zitek. Ali kak szrecesen szem, kaj szem krszczenik! Znam z-vere moje vcsenyá, kaj On, ki me je vu mojem 'zitki tak csüdno vodo, z-menom nezracsúnano dobra vcsino — niti vu szmrti me ne od-sztávi;

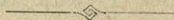
sztávi; ne zataji szvojo pomôcs od méne, nego me pokójno prejk odneszé vu vecsne mirovnosztí blá'zene dr'zéle. Dokecs szem eti na zemli 'ziveo, z - vnôgimi nevôlami szem sze boriti mogao; nikaj mi je nej moglo szrdcze czelô zadovoliti. Vnôga pripetjá szo zburkávala düse moje pokoj, ino szo mi ocsiveszno na znánye dalá: kaj eti nemamo sztálnoga meszta; i nej je eti te czil, steroga iscsemo. Vu szmrti vsze nevôle henyajo; tam prejk groba nájde te opesani vandrar szvojo právo domovino; tam Bôg szám z - ôcsi zbrise nyegove britke szkuzé, i tam obdarüje eti vu 'zitki szkázano vernoszt i trplivoszt sztáksim blá'zensztyom, stero csloveka jezik nemore dopovedati. Náj szí
tak

tak pride gdakoli ta vöra, stera
mi 'zitki zemelszkomi konecz vr'ze.
Szmrt, skrinya, grob, szprhlivoszt
— vi sztrásna iména, pred sterimi
te nevervan trepecse, meni sze ne
poká'zete vu sztrasnom obrázi! Sza-
mo mi düse zemelszki sator porü-
site; nemrtelnoj düsi mi nika ne
skôdite; escse mi tejlo szamo zrü-
site, ali na nikoj ga ne szprávite;
nigda i tô v-lepsem, i neszprhlivom
sztáni gorisztáne.

Eto blá'zeno vüpanye szamo
Jezusi mám zahváliti. Té moj Zve-
licitel je i szám z-mrtvi sztano, i
meni i vszém vernim je obecsao:
kaj, kak On 'zivé, tak i mi z-nyim
vréd 'ziveli bodemo. I kak bi mogao
jasz vu tom dvojiti? On je gláva,
i jasz szem kotriga: jeli je nej
po-

potrêbno, da kotriga tam bode, gde je gláva? Tak je; gori me zbüdi nigda z-szvojov zmo'znoszt-jôv, i prejk me odpela vu nebeszki králevsztvo. Kak z-veszélim szrdczom zdaj 'ze lehko govorim: szmrt! gde je tvoj 'zálec; grob! gde je tvoja oblászt? Hvála Bôgi, ki je nam obládati dao po Goszpon Jezus Krisztusi! I kak nezgovorno blá'zena bode moja nemrtelna düsa, csi pravicze i pobo'znosztí vsze zádeve obládavsi pride vu práve popolnosztí domovino; tám sz-pravicze vecsne vretine nôve isztine, i csisztesa szpoznanya zajímle; i vu odíceni düs tiváristvi nesztanoma raszté vu szvesztvi! Kak blá'zen je on; kak zvelicsitelna je onoga szmrt, ki sztaksim vüpanyem gléda szvoje od
tejla

tejla locsenye! Od taksega vüpanya
i jasz obátrivani etak velim: „csi
'zivém Bogi 'zivém; csi vmerjém
Bogi merjém: zátó ali 'zivém ali
merjém, vszígdar szem vu mojga
Bôga rokaj. Amen.

VI.

Molitvi za bete'znike, mé-
rajôcse lüdi, i obeszeljá-
vanya pri szmrtni zgü-
bicskaj.

Molitev za beté'zno dejte.

Oh neszkoncsane dobrote Bôg, 'zitka i szmrti Goszpod, Ocsa nebeszki! Tvoje môdro szkoncsanye je kak tô, kaj sze lüdjé na ete szvejt rodijo, tak i tô, kaj brezi rázlocska sztaroszt i tá mérajó. Tvoja szmilena dobrôta je i eto detécze dála tim nyegovim roditelom, naj i oni tál májó vu roditelszkoj rádoszti; ali kaj nyega szlaba môcs tak hitro pomenkáva; i beteg, boleznoszt je sztiszkáva — tô je tüdi Tvoja dobrota i modro szkoncsanye.

Ah! poleg nase cslovecse miszli, rano szehne te gingavi czvêtek!

Ro-

Roditelov vüpanye zahája prvo, kak je szvetlo gorizislo! Tô je nas sors na etom vsze nepopolnoszti meszti, kaj te nas Bôg, po nevôl dôli nász pela do blá'zenoga czila. Kak 'zitek dobimo, z-mokami v-rôke szégnemo, i prvo szledi od nyih na veke szlobô vmememo.

Ti szám znás, oh vszaznajôcsi Düh! kak na teskom je to nedú'zno sztvorjenyé, stero vszi zdaj z-boleznami prigledno; i kak na dobro nyemi szlü'zi té beteg, pod sterim zdaj gecsi. Ti szám tak obrnés 'z-nyim — kak je naj bôgse za nyé. Z-czêlov vüpazosztjov sze molimo Tvojoj neszkoncsanoj dobrôti: zravnaj 'z-nyim poleg Tvoje nezgrüntane modrôszti, kak je náj bôgse. Csi je tak bôgse, naj ozdrávi, i na-
dale

dale 'zivé: oh podêli tô miloscso
— zmori je, da sze szkuzna licza,
i ranyena szrdczá razveszelijo, i raz-
tepeno vüpanye pá dení. Csi je pa
tak bôgse za nyé, naj je 'ze vu
detinsztvi vöpozovés, i tá vu vszej
popolnoszt sirôko kraíno odneszés,
gde sze eti zacsnyeni 'zitek dozor-
jáva: bojdi hváleno i za tô Tvoje
veliko Ime. Tvoje je, Ti szí szlo-
boden 'z-nyim poleg Tvoje vôle
csiniti: mi nihámo vsze na Tvojo
modroszt. Szamo Te proszimo —
lehkôti nyemi bolezní i te szmrtní
boj; po lehkóm obládanyi dáj nyemi
meszto med Tebé dicsécsimi düsami
vu nebészaj. Poszlüni naso molitev
za vrednoszt nasega drágoga Od-
küpitela Jezus Krisztusa. Amen.

Molitev za beté'znoga mlá- doga csloveka.

Vu Tvoji rokaj jeszte, o zmo'zen Bog! zdrávje i beteg, 'zitek i szmrt; Tvoja môdra vola prekráti i podú'za 'zitka szlabo nit i gdakoli na nász vöpovês ovo isztino: „szamo do técz i nej dale!“ — vszigdár je náj bôgse za nász.

Ovo! Tvoja neprebrojena mōdroszt je i etomi mládomi krszczeniaki naklonila boleznoszti britki pehár, nyega na bete'zno posztelo pritisznola; i 'ze vu náj lepsem 'zitka táli nyemi na veszt dás: „kaj vszáko tejlo je kak tráva, i nyega lepota, kak polszki czvejt!“

Mi neznamo, ka je bôgse za nyega; jeli beteg ali zdrávje, szmrt ali

ali 'zitek? Ti szám, nas Bôg! tô
náj bole znás. I záto sze szamo
pred Tebom ponizimo ino sze Tebi
molimo: szmilüj sze nad tém nasim
bete'znikom; vzemi od nyega te
bolecsine, pod sterimi nyegovo tejlo
trpi; obdariüj nyega pá sz-tim drá-
gim zdrávjem i sz-krepkov mocs-
jôv: da sze nadale pripravla na
szvoje zrendelüvanye, i na ovo szta-
vo, stero szí Ti nyemi vözmero.
Ocsa! csi je mogôcse, naj osztáne
escse vö ete britki pehár; ali nej
kak mi scsémo, nego bojdi kak Ti
scsés! Csi je Tvoja môdra völa,
naj nyemi tá povêhne 'zitka czvejt
brezi zrêloga száda; eti ga 'ze rano,
kak bôgsega meszta vrêdno czepiko
vöszkopas; i prejk poszadis vu odi-
cseneso krajino, gde sze lepse vö-
oszno-

osznovájo nyegovi talentomi: i sz-
tém szmo zadovolni. Szamo Te pro-
szimo, hiti sz-tov blá'zenov vörov,
i gda bode toga vrêmen,· vzemi
k-szebi nyega nemrtelno düso, i
dáj nyej meszto med tisztimi, ki
szo eti nad malim verni bili, vu
vecsnoj radoszti poleg Tvoje ne-
szkoncsane dobrote. Amen.

Molitev za szrêdnye szta- roszti beté'znika.

Vsze dobrôte Bôg, szmileni Ocsa
nebeszki! Tvoje nezgrüntane mi-
loscse dveri szo vszigdár odprte;
nikoga ne zavr'zes, ki Te sz-prá-
vov vüpaznosztjov iscsejo; vszém
vernim podeljávas pomôcs, i leh-
kôto;

kôto; dreszelna szrdcza obeszelis;
 bolécse rane obé'zes i zvrácsis. —
 Tô szmo mi szlabi lüdjé 'ze vu czê-
 lom nasem 'zitki nesztánoma szkü-
 szili. Ti szí nám vszepovszéd i vszig-
 dár blüzi bio, csi szmo Te sz-csisz-
 tim szrdczom iszkalí, i Tvojo miloscso
 i dobrôto szí nad nami odicso. —
 Tô veszélo znánye nám i zdaj dá
 bátrivno vüpaznoszt, kaj Te iscsemo,
 i známo, kaj Te nájdemo, i Ti naso
 molitev zagvüsno poszlünes, csi sze
 sz-Tvojoyv modrôsztjov zgliha. —
 Ete mrtelen krszczenik, koga Tvoje
 ocsi dobro poznajo, oh Bôg! pod
 boleznami na beté'znoj poszteli ge-
 csi, i Tebé proszi za pomôcs, obe-
 szeljé, lehkôto. Nasa dú'znoszt je,
 sze Tebi za vsze lüdi moliti: Idemo
 záto pred Tébe, oh Bôg! ki rad

posztlünes i zmores — i proszimo
Te, szmilüj sze etomi beté'znomi
grêsniki, koga tejlo tak krôto boli
i vnôge mantre trpi; ne vzemi ga
na szrêdi vu 'zitki od etoga szvejta,
nego poverni nyemi nyegovo drágo
zdrávje nazáj; da Tebé eti nadale
dicsi, tim szvojim i etomi szvéti
na haszek bode. Ocsa! csi je mo-
gôcse, naj osztáne escse vö té
britki péhár; ali nej nasa, nego
bojdi Tvoja szvéta vola. Csi je
bole za toga beté'znika, naj ga
vu krepkoj môcsi vöpozovés, vcsini
pôleg Tvoje modrôszti; szamo Te
proszimo, pripravi tak düso nye-
govo, naj gda zaszpi, vu Gosz-
pôdni zaszpi, i 'zitka etoga dokon-
csétek bode blá'zensztva vecsnoga
zacsétek za vrêdnoszt nasega ne-
besz-

beszkoga Odküpitela Jezus Kri-
sztusa. Amen.

Molitev za beté'znoga sztarcza.

Velki Bôg! szvejta zmo'zen Rav-
nitel! Ti nász pelás za roké po
'zitka pôti do czila; Ti ravnas na-
se pripetjé od zibeli máo do kmics-
noga groba; Ti szkrcsis i vtégnes
'zitka nit; i csi kakkoli dugo trpi
nase vandranje: k-konczi na sztrán
moremo djáti naso vandrarszko pa-
liczo, i idti pôt te britke szmrti;
ár Ti vu Tvoje knige más zapi-
szane nase dnéve, i gda Tvoja mo-
drôszt za naj bôgse vidi: teda velis:
„szamo do etecz, i nej dale; zren-
delüj hi'zo tvojo; ár ti je vmrejtí.“

Gosz-

Goszpodne! mi hválo dámo Tvoj
 voj velikoj dobrôti za vsza dobra,
 stera szí Ti etomi krszczeni na
 nyega dúgoj pôti podeljavao. 'Ze
 k-czili hiti, kak vszi drügi mrtelni
 ludjé; — te oszlablen teloven sa-
 tor sze podérati scsé; psenicza je
 zrêla, potrêbno je; da jo 'znyecs
 po'zenya. — Oh odpüsztí, szmileni
 Ocsa! one grêhe, sz-sterimi je Tebé,
 i bli'znye szvoje zbantüvao vu 'zitki
 szvojem. — Podáj nyemi rokô, da
 vu miri odhája vu, cziszte pokój-
 nosztí, vecsne dr'zéle; szamo eden
 sztopáj — i taki bode pri czili.
 Raszladüj nyemi li te 'zmeten szmrtni
 boj; vzemi to düso k-szebi, stera
 'ze tak 'zelej szvoj vecsen pokoj.
 Oh Bôg! odpri nárocsa! Oh posz-
 lüni nase zdühávanye! Amen.

Molitev za tesko rodécsó 'zeno.

Vszej pomocnikov náj zmo'z-
nêsi pomocnik, Ocsa milosztiven!
Tvoje môdro zrendelüvanye je, naj
sze cslovecsi národ sz-porodjênym
plodi i narája; Tvoja Bo'za vola je
vkiüpzvézala z rodjênym bolezní:
naj tém szrcsnêsa csisztêsa bode
lûbézen, i tém mocsnêse to vezalo
med máterjov i detetom. Toga
Tvojga zrendelüvanya brêmen csüje
eta szirota; nad nyôv szo sze pre-
vecs po'zmécsale rodjenyá bolezní;
ta szmrt nyej britek pehár na-
klánya, i 'zitki sze konecز pribli-
'záva. Ti, ki szí zmo'zen escse pri
ti szlabi — odicsi zdaj Tvojo zmo'z-
noszt i dobrôto; szmilüj sze nad
etov

etov trpécsov grêsniczov, lehkôti
rodjenjá boleznosztí ino je vtisaj;
dáj sze nyej szrečno rêsiti szvoji
môk; i v'zivati ono szlatko veszeljé:
kaj sze je 'zivi cslovek na szvejt
porôdo. — Csi sze pa tak gliha
sz-Tvojov modrosztjov, naj sze ona
po tej boleznaj na veke rêsi te-
lovni môk: bojdi i tô Tvoja vola.
Mi Te szamo sz-szrczá proszimo,
pripravi nyéh düso po Tvojem szvé-
tom Dühi na tô: da, geto vmerjé,
naj vu Goszpôdni vmerjé, i nájde
pri Tebi vecsni pokoj po Jezus
Krisztusi. Amen.

Molitev

za beté'znoga czérkevnoga ali
solszkoga vucsitela

Oh vszej dobri dárov náj višesi
Darovnik, nas Bôg! nas Ocsa ne-
beszki! Tvoja velka dobrôta je nám
do eti máo podeljávala ona vsza
düsevna i telovna dobra, vu steri
szmo tál jemáli. Tvoja ocsinszka
szkrblivoszt je vcsinila i tô, kaj sze
je nám vu nasoj czérkvi i sôli evan-
geliom glászo, po sterom szmo na
Tvojega iména i nasi dú'znoszt szpoz-
nanye prisli. — Ali z-dreszélnim
szrdczom szküszimo, kaj sze téishti
eden Tvoj szluga, steroga szí na
Tvoje vecsne isztine glasenyé med
nász posztavo, od bolezní i betega
nepripraven vcsini nadale na eto
Tvojo

Tvojo zvelicsitelno szlü'zbo. — Oh
vszamogôcsi Bôg! li szamo Ti nám
lehko zmores; ár je vu Tvoji ro-
kaj 'zitek i szmrt. Známo pa i tô,
kaj nesztanoma szkrb más na nase
düse i nyih blá'zensztvo: zátó ovo!
sz-czélov vüpaznosztjov sze Tebi
molimo: szmilüj sze poleg Tvoje
neszkoncsane dobrôte etomi Tvo-
jemi szlugi; povrni nyemi nazáj nye-
govo hasznovito môcs i zdrávje, da
bode escse nadale med nami ne-
beszke modrôszti veren safar. Csi
pa sz-tém betegom scsés Nyega od
nász vzéti: oh vcsini poleg Tvoje
modrôszti: mi za dobro vmememo
Tvoje szkoncsanye; szamo Te pro-
szimo, gda sze pribli'za nyegovoga
be'zája odicseni czil, odpelaj toga
nasega lüblénoga vokitela vu vecsne
dike

dike králevsztvo, naj sze i On
szvejtí med onimi vernimi safarmi,
ki szo Tvojega kraljesztva vrêli
naprejpomagácske bili po Jezusi
Krisztusi. Amen.

Molitev za vszáke sztarosztí beté'znika.

Vszej sztvári milosztiven Ocsa,
vszega szvejta moder Ravnitel, ta-
káj i nas szmileni Bôg i Ocsa po
Jezus Krisztusi! Tvoja neszkoncsana
lűbéznoszt je ete velki szvejt z-ni-
csesza sztvorila; Tvoja lűbéznoszt
escse nadale ravna i zdr'záva vsza;
Tvoja lűbéznoszt i zmo'znoszt sze
szvejtí vszepovszéd vu czêloj na-
túri. — Tá lűbeznozt zdr'zava i
nász

nász vsze na Tvoj obráz osznovane
 lüdi, i ravna vsza nasa prijétna i
 neprijétna pripetjá tak, kaj nam na
 dobro szlü'zijo. — Tá lübéznoszt
 Tvoja, ô nebeszki Bôg! je i etoga
 nasega priátela vrazila, z-boleznami
 prigrédnola i na beté'zno posztelo
 vtégnola, i ona Nyega pá zvrácsi
 i ozdrávi, csi Tvojoj praviczí i mo-
 droszti glihno bode. — Ti znás,
 Goszpodne! náj bole, ka csinis:
 znás i tô, ka je za etoga beté'z-
 nika náj bole. 'Zelej tak Nyega
 düsevno blá'zensztvo: naj escse sze
 ozdrávi, szvojemi 'zitki veszeli, Tebi
 na diko, szvejti na haszek 'zivé:
 poszlühni naso prosnyô, geto sze
 Ti etak molimo: Ocsa! csi je mo-
 gôcse, naj osztáne escse vö ete
 britki pehár. Csi pa Tvoja modrôszt

za bôgse nájde, nyega odetecz tá
vu vecsni mir pozvati: bojdi Tvoja
szvéta i môdra vôla. Szamo mi
Tebé pôleg nase du'znoszti pro-
szimo, bojdi 'znyim vu szmrtnom
teskom boji; bátrivi i trôstaj nyega
düso, ino jo pripravi na blá'zeno
vöpreminênye. Poszlüni naso po-
nizno molitev za Goszpodna Jezus
Krisztusa vrednoszt. Amen.

Molitev

za mérajocsega ali düso püscsa-
jocsega csloveka.

Vszamogôcsi Bôg. 'zitka i szmrti
Goszpôd! nasi dnévi szo vu Tvoje
velke knige zapiszani; szmrt je Tebi
pokorna. Ti velis: do etecz i nej
dale; mi posztanemo, ali szmo sztári
ali

ali mládi, ali mocsni ali szlabi, i
neidemo dale, pá velis: sztani gori
i hodi — na tô rejcs, ki vu szmrti
rokaj gecsi, sze oprávi i hodi! —
Ti szí zmo'zen, tam zmoreš, gde
sze vsza cslovecsa môcs szkrcsi.

Ovo! mi mrtelni lüdje pôleg
dú'znosztí nase szmo sze vküp-
szpravili pri etom nasem szvetsz-
kom vandrari, ki na szmrtnoj po-
szteli 'ze na sztrán dêva to van-
drarszko paliczo; etoga 'zitka zanke
sz-szébe sztêple, i hiti k-szvojemi
czili. — Ah! kak britki je te pe-
hár, steroga ta szmrt naklánya!
kak teski je te boj, steroga dopri-
neszti trbej, prvo, kak sze dûh i
tejlo — tiva lübléna priátela —
na ete szvejt gledôcs na veke raz-
lôcsita!

Szmileni Ocsa nebeszki! ki sziescse nikoga nej odsztavo, koga zmocsi sziz dobro najsaó: zgledni sze milosztivno i na etoga grêsnika, ki sze zdaj lôcsi od 'zitka szvetszkoga na vecsni mir. Csi je Tvojoj modrôszti szpodobno: pihni vu nyega szlabo szrdczé escse 'zitka dûh, o'zive ga onim na obeszeljé. ki sze zdaj szkuzijo. Csi je pa bole glihno Tvojoj modrôszti, naj ga k-szebi vzemes: Oh csini, kak je Tvoja szvéta vôla. Mi Te szamo ponizno proszimo: razszladüj te vrocsi britki pehár, steroga piti má, lehkôti szmrtne moke, i vzemi ga vu miri vu Tvoje králevsz tvo. Ocsa milosztiven! bojdi k-pomôcsi!!

Oh Jezus, szvejta Odküpitel! ki sziz szám náj britkêsi pehár szprázno,

za

za nász vsze krv na kri'zi prelejao. —
Ti szi nevidôcs nazôcsi pri vsza-
kom grêsniki: známo i verjemo szi
i zdaj z-nami. Mi szmocsti nemo-
remo, mrtelni i szlabi szmo szami,
Ti pomágaj, proszimo Te, etomi
grêsniki szrecsno zbojüvati; pomiri,
potrôstaj nyega szlabo szrdczé. Oh
Jezus! pomágaj. Oh Jezus! vzemi
düso k-szebi! Amen.

Kratke molitvi,
stere sze praviti májo pred méra-
jocsimi lüdmi.

'Zitka i szmrta Goszpôd! csüjem
vu szebi, kaj mi szkoro vdári ta
vöra, gda sze mi düsa od tejla
odtrgne. Môcs me 'ze niháva, krv
sze mi szedáva; szrdcze sze szkoro

zapré, i vecsnosztí vráta sze mi
odpréjo. — Goszpodne, Ti zovés,
i jasz rad idem. Szamo ka je szprh-
livo i preminôcse, dobi te tühi grob;
düsa, geto sz-szébe sztrôszí tejla
zanke, k-Tebi, ô Bog! sze podigne,
pred kim mi je szkoro posztánoti.
Oh! pogledni sz-szmilenimi ocsmi
na grêhe i szlabosztí, brezi steri
szem ni jasz nej bio vu 'zitki mo-
jem; i daj sze mi sz-Tebom zmi-
riti, i tak od etecz odhájati. — Vu
Tvojo obranbo porácsam, dober
Ocsa! vsze one, stere szí meni dáo
i stere moje szrdcze lübi; blago-
szlávlej je sz-Tvojim nebeszkim
blágoszlovom; dáj mi pri nyih vu
lêpom szpômenki nadale 'ziveti, i
szkleni nász ednôk pá vküp tam
vu vecsnoj domovini! — Pomágaj
mi

mi lêhko presztáti te szlêdnyi 'zmeten boj; dáj mi szlatko i bla'zeno zaszpati. — Püszti i kmicsen je te grob: ali vu nyem prebiva mir i pokoj. Skrinya i grob me naj ne presztrásita; naj me vu szébe gori-primeta, kak táksega vandrara, ki je rad na sztran djáo vandrarszko paliczo, i gda je Goszpôd pôzvao, je z-veszélov düsov naszledüvao — vöpremino!

* * *

Ti, ki szí vu czêlom mojem 'zitki moj náj bôgsi Ocsa i Ravnitel bio — 'ze konecz vrcsti scsés mojmi be'záji. Escse ednôk k-Tebi zdignem moje szlabe roké vu mojem szmrt-nom boji. Ne morem tak tá niháti eto zemlo, kaj Ti moj Bôg! escse
ed-

ednôk ne bi hválo za vsza dobra,
 stera szí mi vu czêlom mojem 'zitki
 darivao; za vsze radoszti, stere szem
 v'zivao; i za vszáko dobro delo,
 k-steromi szí mi môcs i pomôcs po-
 delo. Hválím ino dicsím Tebé escse
 za vsze neprijétne vdárcze, sz-ste-
 rimi szí mi vero vardevao, i düso
 na nebeszko blá'zensztvo priprávlaó.
 — Konecz bode 'ze szkoro vszemi
 trplênyi; szkoro bom pri czili i za-
 dobim mojga ponásanya nájem. Moj
 Goszpodne i moj Bo'ze! bojdi mi
 milosztiven i ne odsztavi me vu
 szlêdnyem 'zmetnom hipi. Amen.

* * *

Sto bi bio, Goszpodne! na nébi
 vecs meni, kak Ti? i v-nikom sze
 ne veszeli na zemli tak moja düsa,
 kak

kak vu Tebi. Tejlo mi je szlabo;
szrdcze sze 'ze zapéra: mojga szrd-
cza szteber szí szamo Ti, oh velki
Bôg! Jasz szem 'ze te boj présztao;
be'zaj szkoncsao, i pri konczi sze
mi lescsi pravicze korôna! 'Ze je
vsze szkoncsano! Ocsa vu Tvoje
roké porácsam düso mojo. Amen.

Molitev i trôst
pri szmrtnom zgübücski lübléni
düs.

Ah! 'ze tak vnôgi, stere szí Ti,
oh lübéznoshti Ocsa! mojmi szrdczi
na etoga 'zitka pôti dáo, i tak na-
puni z-menom po lübéznoshti i na-
turi vküpprikapcsó — szo tá odisli,
od kecz sze niscse ne povrné; —
i jasz sze ne morem vecs nyihm,

i nyihovomi priátelsztvi, i lübéznoszt
veszeliti! Zdaj me pá znôvics eden
táksi velki zgübicsek dreszeli. Z-onih,
stere szí meni, oh Bog! dáo, szí pá
edno drágo düso k-Tebi pôzvao.
Ah! kak doszta je ona meni bila!
'Z-nyov szo mi tak vnôga lêpa ve-
szeljá, tak vnôga szlatka vüpanya
vu grob pohrányena: zátó me té
zgübicsek escse dugo bôlo bode.
— Ali csi je escse tak dreszélno
za méne tô pripetjé; csi me escse
tak 'zmetno sztáne, kaj nindri ne
nájdem to düsiczo, stere mi je szrd-
cze tak verno lübito, — püsztó i
oblácsno je vsze pred mojmi ocsmi,
i gdakoli sze 'z-nyéh szpomeném,
vszigdár me globse szmekne ta rana,
stero mi je szmrt vdárila: dönok
sze prevecs nescsem plakati i dre-
sze-

szeliti, i szám szebi skoditi. Znáam
dobro, Ti szí, oh Bôg! ki vezala
priátelsztva zvé'zes i odvé'zes, ino
escse teda z-nami dobro miszlis,
gda zgübücske primeris. — Isztina,
nemoremo vszigdár czile Tvoje pre-
viditi, za steri volo Ti trplênya na
nász püscsas; ali kaj szí Ti szama
lûbéznoszt i modrôszt — tô mi
zagyüsno známo — tak sze i teda
escse lêhko vû Tebi vûpamo, gda
nám koga, kak mi miszlimo, pre-
rano k-Tebi pozovés Ta drága düsa,
steró szí mojmi szrdczi odtrgno, je
zdaj 'ze pri Tebi; je boj szvoj zbo-
jüvala, vsze vöpretrpêla; vu miri je
'ze; niksa nevôla jo ne mantrá. Ka-
jasz escse vöpresztáti mám — te
szlêdnyi velki boj na zemli — je
ona szrecsno vöpresztála; vujsla je
vszém

vszém pogübelam, szkrbam i mokam etoga 'zitka; vu véksoj szvetloszti je 'ze i v'ziva to vszém vernim obecsano blá'zensztvo; vsze, ká je eti nyej temno i szkrivno bilo, je 'ze ocsiveszno; vsze, ka je eti neszpunyeno osztalo, je tam szpunyeno; 'ze je czelô blá'zena vu tiváristvi csiszti i zvelicsani düs, stere szo pred nyôv preminole, i zaisztino nyej to vsze lêhko vôscsimo.

Tô vsze mi bojdi pred ocsmi, geto me nyé zgübicsek krôto dreszeli i te'zi. Ah! jasz nevêm, jeli bi bôgse bilo za nyô, i za vsze nász, kim je ona drága bila: csi bi sze nyéh 'zitek na du'ze vtégno! Záto ne morjüjem prôti Tvojemi ravnanyi, ô Bôg! — tô bi od méne grêh bio; nihám vsze na Tébe; ár

Ti

Ti náj bole znás, ka csińis. Sto zná,
kak dugo de i moja pôť trpêla;
lehko szamo nisteri sztopáj mám
vcsiniti, i bom tûdi pri czili; i teda
pá vküp pridem z-onimi lüblénimi,
ki szo meni naprej-odisli; i vu vecs-
nom blá'zéńsztvi de na veke trpelo
nase priátelsztvo. — Dáj, Goszpod-
ne! da szí tó vsze nesztanoma vu
pámeti premetávam; sz-tém sze
trôstam vu mojoj britkoj 'zalosztí;
'zitek môdro zrendelüjem; i ednók
sze vrêden nájdem posztánótí pred
Tvojim szódnym sztolczom! Amen.

Molitev i trôst
pri szmrtnom zgübicski lüble-
noga deteta.

Vsze lübéznoszi Bôg i Ocsa,
vszej tú'zni düs právi Obeszelitel i
Pomocsnik! pred Tebom vlejem vö
moje bolécse szrdcze, li Tebi sze
tô'zim pri tom dreszélnom zgübicski,
steri me je zdaj doszégno; ár gde
bi najsao vu etom 'zalosztinom sorsi
véksi trôst, kak pri Tebi, ki szí
zmo'zen vszáko oranyeno szrdcze
obvézati, razveszeliti, i vsze bolezní
potisáti? Ovo! to prelübleno dejte,
k-steromi me je natúra napúni pri-
kapcsilá, — stero pred menom vi-
diti je velko veszeljé bilo — stero
je i. moj eden náj véksi kincs, se-
gavoszt i vüpanye bilo, i zdaj po
szmrti

szmrti od méne hitro odvzéto —
 ah! ono je meni tá pokopano na
 ete szvejt gledôcs na veke; i za
 nyéh vrêle szkuze polêvajo moja
 tú'zna licza! — Kak csiszte ne-
 dú'zne radoszti, kak lêpa vüpanya
 i csákanya szo meni sz-tém angelom
 zadüisena, razkajena! Kak krôto ve-
 liki je té zgübicsek, steri sze z-ni-
 kim ne more plácsati! Tô mi prêsa
 teliko szkúz z-moji tú'zni ôcs. — Oh
 zgledni sze milosztivno na méne, Ti
 ki ne szkvarjüjes mrtücsliven placs,
 i odpüshti mi, csi vnôge lêhko i
 grêsne to'zbe, i neszlobodni jaji
 szhájajo z-moji vüsz! Obé'zi, obé-
 szeli Ti szam, moj Bôg! moje ora-
 nyeno szrdcze, i pomágáj trplivo
 vöpresztati, ka je Tvoja modrôszt
 i lübéznoszt na méne djála. —

Isztina!

Isztina! Tvoja lübéznoszt i modrôsz
je bila, stera mi je to lübléno déjte
odvzeti na dobro naisla. Z-toga sze
mi dáj práv osztro szpomenôti. Z-
ránov szmrtjov szí je lêhko — to
dejte — vnôgim pogübelam i ne-
volám odvzeó. Tô mi bojdi vszig-
dár na pámeti i za méne trôst i
bátrivnoszt. — 'Zmetno je pozábím
ali, vém, je nej zgübleno; dobro je
szhrányeno; ár je pri Tébi, oh Bôg!
Ti szí tak 'z-nyim vcsino, kak eden
cseden jedrni vrtlar, ki lêpo czepiko
z-lagojega grünta v-bôgsi poszadi,
naj tam lepe raszté, — i Ti szí
to moje dejte záto tá pôzvao, naj
je v-bôgso kraino posztávis, gde
sze lepe osznovajo nyega talentomi.
Oh tak odhájj 'zaloszt, henyajte
szkuze; szrdcze! zdigni sze vu ne-
bésza.

bésza k-vsze dobro csinécsemi Ocsi;
i z-ovim pobo'znim mo'zom nyega
etak dicsi: „Bôg je je dáo, Bôg je
je vzéo; hvála bojdi nyemi.“

Drágo, lübléno dejte! ti szí nej
vecs pri meni; ali escse te vszig-
dár za moje zovém; i szrdcze moje
te nigdár ne hênya za moje zvati
i lübiti. Ti szí mi tá naprej-odislo,
gde je nasa práva domovina, gde
i meni je meszto obecsano. Nej
dugo — lehko szem i jasz pri
tebi; i teda bodes pá moje, na
veke moje. Tam, vu ti odicseni i
blá'zeni dús serégi, te zaglédnem;
i nika, nika te vecs od méne ne
razlôcsi; na veke bode trpelo to
vezalo, stero bode nasz szklenyá-
valo. Hvála bojdi Onomi, ki je
nám to vüpanye z-nebész prineszao;
hvála

hvála Ocsi, Szini i Dühi szvétomi,
na veke. Amen.

Molitev i trôst odsztávlene szirote.

Oh Ti, ki z-modrosztjôv i lübéz-
nosztjôv ravnas vsza prigodjenjá
mrtelni lüdi; do csasza po teskoj
pôti nász vodis: ali vsze, ka csinis,
csi je escse tak neprevidno, k-konczy
szrecsno vöszpelas, Ocsa vszej nász,
trôst i obramba takáj vszej oni, ki
Te lübijó, ino sze vu Tebi vüpajo!
I jasz setüjem k-Tebi za pomôcs
obeszeljé i bátrivnoszt, i od Tébe
vsza dobra sze vüpa moje tú'zno
szrdcze. Od oni szí me szpraviti za
dobro najsao, môder Bôg! kim moj
telovni 'zitek i vsze dobro zahvá-
liti

liti mám. Z-lübéznosztjov szo me obimali; v-nocsi vudne sze za méne szkrbeli; z-vernosztjôv mojo szrecso i blá'zensztvo naprejpomagali, i kakoli szo z-menom vcsinoli: Oh! nemorem zadoszta zahválno zvisávati! Oh! dabi nyim mogao poleg premôcsi vsze záhváliti, ka szo z-menom z-lübézni vcsinoli: ali jaj! ti drági lübléni nega vecs; szmrti neszmlena rôka je nyéh rano tá pokoszila, i jasz zdaj eti sztvojim brezi vsze roditelszke obranbe i szkrhljivoszti. Oh! kak doszta, nezgovorno doszta szem 'z-nyimi zgübo! Szteber sze je podro, na steroga szem sze naszlányao; ocsi szo zaprte, stere szo za méne neszta-noma glédale; roké szo zadreve nele, stere szo sze za méne szkrbele; i

to drágo szrdcze je záprto, stero
je tek verno za méne bilo. — Oh!
Goszpodne! odpüshti mi, geto sz-
szkúznimi i zajocsenimi ocsmi, i z-
vküpdjánimi rokami eti sztojécs —
sze britko to'zim Tebi vu nebésza
nad nevoljôv, stera me je tak rano
doszégnota. Znam, mi ne vzemes
za hüdo, csi szkuze tocsim za one,
ki szo mi po Tebi náj bôgsi dobro-
csinitelje bili na zemlji; ár szi szám
zahválnosztí náklonoszt v-méne vczê-
po, i tak szi mi szrdcze osznovao,
kaj sze more genoti — sztrsznoti,
csi sze orani, razdreszeli; i szamo
tak zádrevenej ta bolécsa rana, csi
szrdcze vözjokati more. I-kak bi
moglo mrzlo biti moje szrdcze, geto
tisztí odhájajo od méne — na ete
szvejt gledôcs na veke od mene,
ki

ki szo mi vsze vu vszem bili, i jasz
szám osztanyüjem eti nazáj brezi
pomôcsi, obranbe, zágovora; tesko
szírotinsztvo me dohája — szírota
sze zovem!

Ali kak je tesko i nej szlobodno
pozábiti one, ki szo szí pri nász
velko vrêdnoszt szpravili: tak je
tüdi szvéta dú'znoszt nad 'zalosztjov
ládati, stera sz-toga zgüibicska szhája.
Prevelika tú'znoszt pripela v-vczag-
livoszt i v-dvojnoszt, oszlabi tejlo i
'zitek prekráti. Jasz szí tak sz-szrd-
czá dám, 'zalosztí prôti sztánem.
Premiszlím, ka mi pámet veli i
szvéto pismo právi. Sto je zrok
moje 'zalosztí? Jeli nej on Bôg! ki
je szíroticz Ocsa, i vszáko nedú'zno
nevôlo z-veszeli konczom koronüje?
Jeli je gda stera bogábojécsa szí-
rota

rota czelô odsztávlena? Jeli je nej
Bôg nasztavo lüdi, med sterimi sze
ona zná goriszhrániti? Jeszte vnôga
decza czáčavna, szlaba gori ne
szhránijo i ne pokvarijo, stera vu
nárocsaj neszpametni roditelov gori-
zrasztejo? prôti tomi jeli z-vnogi
szirôt ne zrasztéjo gori posteni,
csedni i szrecsni lüdje? — Sz-tém
trôstom sze vszigdár na Têbe za-
vü pam, moj Bôg! i zvolno noszim
szírotinsztva teskôcse. Ti szám bojdi
nesztanoma moj szteber i moje obe-
szelje, gda me 'zaloszten szpômenek
moji lübleni roditelov, znôvics raz-
dreszeli. Odvrácsaj od méne zape-
lávcze, i dáj mi môcs prôti szkü-
sávanyam. Vodi me po Tvoje bo-
jasznosztí pôtí; daj mi hoditi szto-
páje moji dobri roditelov, da bodem
nyi-

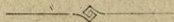
nyihov vreden szin (csi). Oh! csi bodem dobro dête; teda znám, mi dobro bode na szvejti. Ti moj Bôg! bodes moj Ocsa, Zagovornik, Hranitel. Amen.

Molitev i trôst dovicze.

Sz-teskim vdárczom szí me pri-
gledno, oh Ti, ki ober zvêzd, i vu
táksoj szvetloszti prebivas, kama ti
mrtelni ocsi ne vidiyo. Odtrgno szí
mi vernoga lüblénoga tivárisa, ki
je z-menom tak sz-szrdczá dobre i
hüde dnéve, radoszt i 'zaloszt, szre-
cso i neszecso tálan; mene z-lübez-
nosztjov szvojov szrecsno vcsino, i
nesztanoma moj náj bôgsi tanácsnik,
náj vernêsi priátel, náj mocsnêsi
zagovornik bio. Velki je moj zgü-
bi-

bicsek, i 'zalosztna je ta sztáva, stera
me je doszégnola. Sto bode zdaj
'ze, komi tak szlobodno moje szrdcze
vövjavim — tak bátrivno sze obto-
'zim? Sto me zagovori med lagojimi
lüdmi? Sto priiscse meni i tim mo-
jim te vszákdenásnyi krüh? sto me
obeszeli vu nevôli, i podpré sz-ta-
nácsom vu zblôdi? Zaisztino ne nai-
dem ninder onoga, koga zdaj 'za-
lujem; dalecs je odisao od méne, i
moj krics i jocs ga od nikecz ne
prizové: ali, vêm, ne zgübim vszo
pomôcs i obranbo i zagovor; escse
po tomtoga naidem dobre lüdi, ki
szmileno szrdczé k-meni szka'züvali
bodo. Náj bole pa naidem Tebé,
o dober Bôg i Ocsa dovicz! vsze-
povszéd, csi Te sz-právov vüpa-
nosztjôv i z-dobrov düsnovêsztjov
iscsem.

iscsem. Tebé ne zgü bim, Ti szí na
veke moj, csi sze í jasz pascsim
Tvoja verna bidti. Na Tébe sze tak
naszlányam vu mojem tú'znom do-
vinsztvi; Tebi porácsam í te moje
szírote, stére szo zdaj ocsó zgü bile.
Bojdi Ti nas Ocsa, bráni nász od
hüdoga; daj môcs prôti szküsáva-
nyam, í trôst vu 'zalosztí; í zaszádaj
vu nász vsze lejpe í Tebi prijetne
jâkosztí; dáj da Tebé vszigdár mámo
pred ocsmí í vu szrdczi, vszej grêhov
sze varjemo í níkaj ne csinimo prôti
Tvojoj szvétoj vóli. Oh! ravnaj Ti
szám vesz nas 'zitek. Bojdi z-namí sz-
Tvojmi szíroticzami, — stere prod
Tebom eti klecsécs naso vü paznoszt
vu Tebi polo'zimo. Poszlhüni naso
ponizno molitev, í ne daj sze na-
semi vüpanyí oszramotítí! Amen.

Knig dr'zánye.

I. Ütrásnye i vecserásnye molitvi.

	Sztrán
Molitev na nedelo ütro	7
— — — vecsér	12
— — pondêlek ütro	16
— — — vecsér	21
— — tork ütro	25
— — — vecsér	29
— — szrêdo ütro	33
— — — vecsér	36
— — csetertek ütro	41
— — — vecsér	45
— — pétek ütro	50
— — — vecsér	54
— — szoboto ütro	58
— — — vecsér	62
— — leta szlêdnyi vecsér .	67

II. Molitvi na znamenitêse szvétke.

Sztrán

Molitev na koledni szvétek	75
— — nôvo leto	78
— — vél'ki pétek	86
— — vüzen	89
— — riszále	93

III. Molitve pri 'zivlênnyi sz-Krisztusevov vecsérjov.

Priprávlanye k-Krisztusovoj vecsérji	99
Verdêvanve szamoga szebé	105
Ûtrásnya molitev vu dnévi prihá- janya k-Krisztusovoj vescérji.	116
Drüga molitev na te iszti dén pri- pravna	119
Krátke zdühávanye pri oltári med v'zivanyem Krisztusove vecserje	122
Hválodávanye za 'zivlenye sz-Kri- sztusovov vecsérjov	123
Vecserásnya molitev vu dnévi szpô- veda	126

IV. Molitvi vu rázlocsni sztá- vaj i pripetjáj 'zitka.

Sztrán

Molitev	szrecsne sztáve csloveka .	133
—	szirmaske sztáve csloveka	136
—	szlü'zécsi oszôb	140
—	vu mladoszti	143
—	vu sztaroszti	148
—	novi hi'znikov	153
—	— — pred zdáva- nyem. . .	157
—	— — po zdávanyi	159
—	neszrecsni hi'znikov . . .	160
—	neotrocsni hi'znikov . . .	164
—	noszécse 'zené	168
—	'zené po rodinsztvi . . .	171
Pôtnika	ütrásnya molitev	174
—	vecserâsnya molitev . . .	179
Molitev	vu velkoj szühocsi	184
—	— — mokrôcsi	187
—	— vrêmeni bójne	189
—	— nazájszprávlenom miri .	194
—	— vrêmeni pomora	198
—	po pomori	201

V. Molitvi i trôstanya vu betégi.

Sztrán

Bete'znika ütrásnya molitev	207
— vecsérasnya molitev	210
Trôst vu betégi	213
Premislávanye za beté'znika	216
Molitev vu ozdrávlenyi	220
Molitev vu teskom betégi	224
Trôst proti szmrtnoj grozi	228

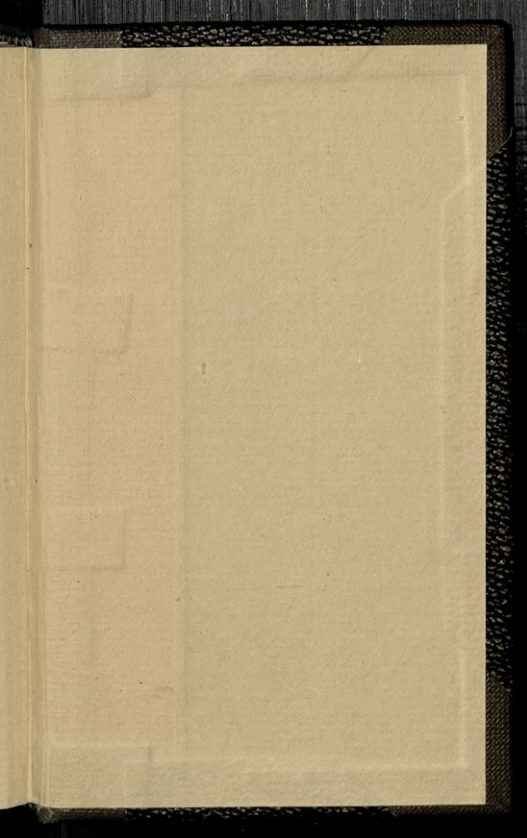
VI. Molitvi za bete'znike, mé-rajôcse lüdi, i obeszeljávanya pri szmrtni zgübicskaj.

Molitev za beté'zno dejte	235
— za beté'znoga mládoga cslo-veka	238
— za szrêdnye sztaroszti be-té'znika	240
— za beté'znoga sztarcza	243
— za tesko rodécso 'zeno	245
— za beté'znoga czerkevnoga ali solszkoga vucsitela	247

Molitev za vszáke sztaroszti beté'z-	
nika	249
— za mérajocsega ali düso	
püscsajocsega csloveka .	251
Kratke molitvi, stere sze praviti	
májo pred mérajocsimi lüdmi .	254
Molitev i trôst pri szmrtnom zgü-	
bicski lübléni düs	258
Molitev i trôst pri szmrtnom zgü-	
bicski lüblenoga dejteta	263
Molitev i trôst odsztávlene szirote	267
Molitev i trôst dovicze	272

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

GS

0 703 444

201221045

CNBISS ®